

กองทุนส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม

รายงานผลสัมฤทธิ์สำหรับทุนสนับสนุนงานพื้นฐาน (Fundamental Fund)

ปีงบประมาณ พ.ศ. 2564

หน่วยงาน กรมวิชาการเกษตร

รายงานโครงการวิจัย

การผลิตสารทุติยภูมิออกฤทธิ์ทางชีวภาพจากจุลินทรีย์

เพื่อส่งเสริมการเจริญเติบโตของพืช

Production of Bioactive Secondary Metabolites from
Microbial to Promote Plant Growth

หัวหน้าโครงการวิจัย

นางสาวภรณ์ สว่างศรี

Paranee Sawangsri

พ.ศ. 2565

บทสรุปผู้บริหาร

1. รายละเอียดเกี่ยวกับโครงการวิจัย

โครงการวิจัยการผลิตสารทุติยภูมิออกฤทธิ์ทางชีวภาพจากจุลินทรีย์เพื่อส่งเสริมการเจริญเติบโตของพืช
Production of Bioactive Secondary Metabolites from Microbial to Promote Plant Growth

ชื่อคณะผู้วิจัย

หัวหน้าโครงการ นางสาวภรณ์ สว่างศรี

สำนักวิจัยพัฒนาเทคโนโลยีชีวภาพ

ผู้ร่วมโครงการ นางนัยเนตร เจริญสันติ ทานากะ

สำนักวิจัยพัฒนาเทคโนโลยีชีวภาพ

นางสาวอรุณทัย ชาววา

สำนักวิจัยพัฒนาเทคโนโลยีชีวภาพ

นางสุภาวดี จ้อเหรียญ

สำนักวิจัยพัฒนาเทคโนโลยีชีวภาพ

นางสาวศุภลักษณ์ สัตยสมิตสถิต

ศูนย์วิจัยและพัฒนาเมล็ดพันธุ์พืชพิษณุโลก

กองวิจัยพัฒนาเมล็ดพันธุ์

งบประมาณและระยะเวลาทำวิจัย

ได้รับงบประมาณ ประจำปี พ.ศ. 2564 เป็นเงิน 599,200 บาท

ระยะเวลาทำวิจัย ตั้งแต่ เดือนกันยายน 2561 ถึง เดือนธันวาคม 2564 (3 ปี)

2. สรุปโครงการวิจัย

สาระสำคัญและที่มาของปัญหาการวิจัย

จุลินทรีย์เป็นสิ่งมีชีวิตที่มีความหลากหลายทางพันธุกรรม ปัจจุบันจึงมีการศึกษา ค้นคว้า และพัฒนาสารทุติยภูมิออกฤทธิ์ทางชีวภาพที่เป็นผลผลิตจากจุลินทรีย์เพื่อนำมาใช้ประโยชน์ในด้านการแพทย์ อุตสาหกรรมอาหาร สิ่งแวดล้อม พลังงาน และการเกษตรอย่างแพร่หลาย ในระบบการผลิตพืชมีความสัมพันธ์กับจุลินทรีย์โดยตรง สารทุติยภูมิออกฤทธิ์ทางชีวภาพมีบทบาทสำคัญในระบบการทำการเกษตรกรรมในยุคใหม่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการปลูกพืชในระบบเกษตรอินทรีย์ เนื่องจากปัญหาการตกค้างของสารเคมีในผลผลิตเกษตร จึงมีการนำสารชีวภาพจากจุลินทรีย์มาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ทางการเกษตร

กรด 5-อะมิโนลิวูลินิก (5-aminolevulinic acid; ALA) และสารเมลาโทนิน เป็นสารชีวภาพที่กำลังได้รับความสนใจจากนักวิจัยอย่างแพร่หลายในปัจจุบัน เนื่องจากเป็นสารที่มีศักยภาพสูงในการใช้เป็นสารส่งเสริมการเจริญเติบโตของพืช โดยสาร ALA นั้น สามารถนำมาใช้ประโยชน์ด้านการเกษตรได้หลากหลาย อาทิ เป็นสารกระตุ้นการเจริญเติบโต เพื่อทดแทนสารควบคุมการเจริญเติบโตของพืช (Plant Growth Regulator, PGR) โดยสามารถชักนำให้เกิดแคลลัสและการสร้างรากได้ดี นอกจากนี้หากใช้ในปริมาณความเข้มข้นสูงยังสามารถใช้ทดแทนสารกำจัดวัชพืชและสารกำจัดแมลงได้ โดยไม่เป็นอันตรายต่อมนุษย์ ส่วนสารเมลาโทนินสามารถเพิ่มความต้านทานของพืชต่อความเครียดจากสิ่งแวดล้อมที่ไม่เหมาะสมต่างๆ เช่น การขาดน้ำ ความร้อน ดินเค็ม เป็นต้น จึงถือได้ว่าเป็นสารควบคุมการเจริญเติบโตของพืชชนิดหนึ่ง ซึ่งเป็นแนวทางในการนำมาประยุกต์ใช้ในภาคการเกษตรกรรมเพื่อทูละปัญหาผลผลิตตกต่ำจากการเปลี่ยนแปลงของสภาพอากาศในอนาคตได้ ซึ่งจะเป็นการพัฒนากระบวนการเพิ่มผลผลิตทางการเกษตรแบบยั่งยืน เพื่อลดต้นทุนการผลิตให้กับเกษตรกร ลดปัญหาการตกค้างของสารเคมีในผลผลิตเกษตร โดยเฉพาะอย่างยิ่งเพื่อการผลิตอาหารที่ปลอดภัย สามารถสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้บริโภคและยังช่วยฟื้นฟู บำรุง รักษาสิ่งแวดล้อมให้คงอยู่ในสภาพที่สมดุลตลอดไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาและพัฒนากระบวนการผลิตสารชีวภาพ กรด 5-อะมิโนลิวูลินิก และ สารเมลาโทนินจากจุลินทรีย์โดยใช้เทคโนโลยีชีวภาพ
2. เพื่อศึกษาคุณสมบัติของสาร 3สภาวะที่เหมาะสมในการผลิตสาร ALA และเมลาโทนิน เพื่อนำไปใช้ประโยชน์เป็นสารส่งเสริมการเจริญเติบโตของพืช
3. เพื่อทดสอบประสิทธิภาพของสาร ALA และเมลาโทนินในการส่งเสริมการเจริญเติบโตของพืชและเพิ่มความต้านทานของพืชต่อความเครียดจากสภาวะดินเค็ม และการขาดน้ำ

ระเบียบวิธีวิจัย

โครงการวิจัยนี้ได้วางกรอบแนวความคิดมุ่งสู่การโครงการวิจัยการผลิตสารทุติยภูมิออกฤทธิ์ทางชีวภาพจากจุลินทรีย์เพื่อส่งเสริมการเจริญเติบโตของพืช ดำเนินการวิจัยมุ่งเน้น การพัฒนากรรมวิธีการผลิตสารชีวภาพ กรด 5-อะมิโนลิวูลินิก และการสังเคราะห์สารเมลาโทนิน โดยอาศัยเทคนิคการตัดต่อสารพันธุกรรมของจุลินทรีย์ การสร้างรีคอมบิแนนท์ดีเอ็นเอ และการถ่ายฝากเข้าสู่ระบบแบคทีเรีย เพื่อพัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพในกระบวนการผลิตสารชีวภาพดังกล่าวให้ได้ปริมาณมากและรวดเร็วยิ่งขึ้น

การพัฒนาการผลิตกรด 5-อะมิโนลิวูลินิก โดยการนำเอากระบวนการทางเทคโนโลยีชีวภาพขั้นสูงมาใช้ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์จากพืชและจุลินทรีย์ ได้แก่ เทคนิคการคัดเลือกจุลินทรีย์ การโคลนยีน การถ่ายฝากยีนเซลล์แบคทีเรียเจ้าบ้าน *Escherichia coli* การเพิ่มศักยภาพการผลิตกรด 5-อะมิโนลิวูลินิก โดยการกระตุ้นกิจกรรมของเอนไซม์ ALA synthase ในเซลล์แบคทีเรีย *E. coli* ที่ได้รับการถ่ายฝากพลาสมิดดีเอ็นเอสายผสมของยีนที่ควบคุมการผลิตเอนไซม์ดังกล่าว และการผลิตขยายในระดับถังหมักเพื่อลดต้นทุน นอกจากนี้ขอบเขตของการดำเนินงานในโครงการยังครอบคลุมถึงการทดสอบประสิทธิภาพในการส่งเสริมการเจริญเติบโตของพืช การศึกษาวิธีการเก็บรักษา ตลอดจนความคงตัวของสารให้สามารถนำไปขยายผลสู่การใช้ประโยชน์

การศึกษาการผลิตสารเมลาโทนิน ดำเนินการพัฒนาสายพันธุ์แบคทีเรีย *E. coli* โดยอาศัยกระบวนการทางเทคโนโลยีชีวภาพในการผลิตสารเมลาโทนิน การศึกษาปัจจัยในการเจริญเติบโตที่มีผลต่อการแสดงออกของยีนและปริมาณของสารเมลาโทนินที่ผลิตได้ การทดสอบประสิทธิภาพของสารโดยวิธีการทางเคมีวิเคราะห์ และ bioassay การเพิ่มความต้านทานของพืชต่อความเครียดจากสภาวะดินเค็ม และการขาดน้ำ เป็นต้น

ผลการวิจัย

การพัฒนาการผลิตกรด 5-อะมิโนลิวูลินิก (ALA) ได้ต้นแบบเทคโนโลยีในการผลิตกรด 5-อะมิโนลิวูลินิกจากรีคอมบิแนนท์ *E. coli* โดยสามารถผลิตได้รีคอมบิแนนท์โปรตีนขนาดประมาณ 45 กิโลดาลตัน ทำให้สามารถกระตุ้นการสังเคราะห์กรดอะมิโนลิวูลินิกได้ภายในระยะเวลา 24 ชั่วโมง ตลอดกระบวนการผลิต โดยการใช้นิตของสารตั้งต้น 30 mM Glycine และ 10 mM Succinic Acid เพื่อให้เกิดปฏิกิริยาการสังเคราะห์สารในปริมาณสูง ทำให้สามารถเพิ่มศักยภาพการผลิตกรดอะมิโนลิวูลินิกจากรีคอมบิแนนท์ *E. coli* ในระดับ lab scale และถังหมักขนาด 50 ลิตร ได้ในปริมาณสูง แนวทางการประยุกต์ใช้ประโยชน์ด้านการเกษตร การใช้ในปริมาณความเข้มข้นต่ำกว่า 1 mM สามารถกระตุ้นการเจริญเติบโตของพืช การใช้กรด 5-อะมิโนลิวูลินิก ความเข้มข้นสูงกว่า 2 mM มีผลต่อทำลายเซลล์เมมเบรนของวัชพืช (บาหยา ลูกใต้ใบ น้ำนมราชสีห์ และหญ้ายาง) ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของ cell membrane ทำให้เกิดรอยไหม้ที่ใบมีรอยแผลสีน้ำตาล เนื้อใบมีสีซีด ใบเหี่ยวเฉาเกิดการสูญเสียน้ำและตายในที่สุด และส่งผลต่อการควบคุมการเจริญเติบโตของหนอนกระทุ้ง ซึ่งนับเป็นสารชีวภาพที่มีศักยภาพสูง

การผลิตสารเมลาโทนิน ได้ต้นแบบเทคโนโลยีการผลิตสารเมลาโทนินจากจุลินทรีย์ (*E. coli*) ดัดแปลงพันธุกรรมและได้ข้อมูลปัจจัยที่เหมาะสมได้แก่ อุณหภูมิ ความเข้มข้นของสารชักนำและสารตั้งต้น ในการผลิตเมลาโทนินด้วย *E. coli* นอกจากนี้การทดสอบประสิทธิภาพของสารเมลาโทนิน ได้ข้อมูลความเข้มข้นที่เหมาะสมและกระบวนการให้สารเมลาโทนินเพื่อเพิ่มความต้านทานดินเค็มของเมล็ดแตงร้านและความต้านทานแล้งของมะเขือเทศ โดยสามารถพัฒนาต่อยอดการผลิตเป็นสารเพิ่มความต้านทานของพืชในสภาวะแวดล้อมที่ไม่เหมาะสม

โครงการวิจัยนี้ยังได้พัฒนาต้นแบบผลิตภัณฑ์ 2 ชนิด ได้แก่ กรด 5-อะมิโนลิวูลินิกในรูปแบบผงแห้ง โดยใช้เทคนิคการทำแห้งแบบพ่นฝอย และได้สารเมลาโทนินจากจุลินทรีย์แบบหยาบ ซึ่งจะเป็นแนวทางในการพัฒนาศักยภาพการผลิตกรด 5-อะมิโนลิวูลินิกและสารเมลาโทนินในเชิงพาณิชย์ต่อไป

อย่างไรก็ตาม หากโครงการนี้ได้รับการสนับสนุนให้สามารถพัฒนาต่อยอดเพื่อการขยายการผลิตในระดับอุตสาหกรรมหรือเชิงพาณิชย์ ก็จะมีผลกระทบในวงกว้างทั้งในทางการแพทย์ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้ประโยชน์ในด้านการเกษตร สามารถใช้เป็นสารชีวภาพทางเลือกในการช่วยกระตุ้นการเจริญเติบโตของพืช และสารกำจัดวัชพืชซึ่งมีความปลอดภัยสูงต่อไป

ข้อมูลจุดเด่นของผลงานวิจัย

1. ได้รีคอมบิแนนท์พลาสมิดดีเอ็นเอ ซึ่งได้จากกระบวนการตัดต่อพันธุกรรมของยีนที่ควบคุมการผลิตกรด 5-อะมิโนลิวูลินิก และสารเมลาโทนิน สามารถนำไปใช้ในการถ่ายฝากให้กับเซลล์สิ่งมีชีวิตชนิดอื่น เพื่อการใช้ประโยชน์ต่อไปในอนาคต
2. ต้นแบบเทคโนโลยีการผลิต กรด 5-อะมิโนลิวูลินิก (ALA) และสารเมลาโทนิน สามารถนำไปพัฒนาต่อยอดการผลิตในระดับ large scale ตลอดจนเป็นแนวทางในการขยายผลการผลิตในระดับอุตสาหกรรมเพื่อประโยชน์ทางการแพทย์และทางการเกษตรต่อไป

3. ต้นแบบผลิตภัณฑ์สารชีวภาพใหม่ กรด5-อะมิโนลิวูลินิก (ALA) รูปแบบผงแห้ง และสารเมลาโทนินชนิดสารสกัดหยาบ สามารถนำไปต่อยอดการผลิตในเชิงพาณิชย์ เพื่อใช้ประโยชน์ในด้านการเกษตร อาทิ สารชีวภาพกระตุ้นการเจริญเติบโต สารกำจัดวัชพืช และสารเพิ่มความต้านทานในสภาวะแวดล้อมที่ไม่เหมาะสม เป็นต้น

ประโยชน์ที่ได้รับจากผลงานวิจัย

1. กรมวิชาการเกษตรมีต้นแบบเทคโนโลยีการผลิต กรด5-อะมิโนลิวูลินิก (ALA) และสารเมลาโทนิน เป็นแนวทางในการขยายผลการผลิตในระดับ large scale เพื่อนำไปสู่การประยุกต์ใช้ประโยชน์ในภาคการเกษตรและอุตสาหกรรมต่อไป

2. ต้นแบบผลิตภัณฑ์ กรด5-อะมิโนลิวูลินิก (ALA) รูปแบบผงแห้ง และสารเมลาโทนินชนิดสารสกัดหยาบ สามารถนำไปต่อยอดพัฒนาการผลิตเป็นรูปแบบผลิตภัณฑ์เชิงพาณิชย์ที่มีความคงตัวสูง เพื่อประโยชน์ในเชิงประสิทธิภาพและการเก็บรักษาในเชิงการค้าต่อไป

3. กรด5-อะมิโนลิวูลินิก และสารเมลาโทนิน เป็นสารทางเลือกของเกษตรกรที่มีความปลอดภัยสูงทดแทนการใช้สารเคมีเกษตรซึ่งเป็นพิษต่อสิ่งมีชีวิตและสภาพแวดล้อม สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการส่งเสริมการเจริญเติบโตของพืช ช่วยส่งเสริมให้พืชทนทานต่อสภาพแวดล้อมหรือสภาพพื้นที่ที่ไม่เหมาะสมได้ดีขึ้น เพิ่มผลผลิต ลดต้นทุนปัจจัยการผลิตของเกษตรกร เป็นทางเลือกในการทดแทนการใช้สารเคมี ฮอโมน และสารเสริมที่สังเคราะห์ ในระบบการทำเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย

กลุ่มเป้าหมายที่นำผลงานไปใช้ประโยชน์

นักวิชาการ นักศึกษา และภาคเอกชน (ผู้ประกอบการ) สามารถนำองค์ความรู้ที่ได้จากการพัฒนาจุลินทรีย์ดัดแปลงพันธุกรรมเพื่อการผลิตสารชีวภาพกรด 5-อะมิโนลิวูลินิก และเมลาโทนินโดยใช้เทคโนโลยีชีวภาพขั้นสูง เทคโนโลยีการผลิตในระดับถึงหมักขนาดเล็ก และผลิตภัณฑ์ต้นแบบ สามารถนำไปพัฒนาต่อยอดงานวิจัยการผลิตสารชีวภาพทางเลือก/เป็นแนวทางในการขยายผลการพัฒนากระบวนการผลิตสารชีวภาพกรด 5-อะมิโนลิวูลินิก และสารเมลาโทนิน ในระดับอุตสาหกรรมเชิงพาณิชย์ต่อไป

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

การพัฒนาการผลิตสารชีวภาพกรด 5-อะมิโนลิวูลินิก และสารเมลาโทนิน โดยใช้สารตั้งต้นชนิดอื่นที่มีความเหมาะสม และช่วยลดต้นทุนการผลิตได้ในอนาคต และเป็นแนวทางในการขยายผลการผลิตในระดับอุตสาหกรรมเชิงพาณิชย์ต่อไป

เทคโนโลยีการผลิตกรด 5-อะมิโนลิวูลินิก และสารเมลาโทนิน จากจุลินทรีย์ดัดแปลงพันธุกรรมในระดับถึงหมักขนาดเล็ก และรูปแบบการผลิตผลิตภัณฑ์ต้นแบบ สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในกระบวนการผลิตสารชีวภาพชนิดอื่นๆ ได้

นอกจากนี้องค์ความรู้ที่ได้จากงานวิจัยเกี่ยวกับประสิทธิภาพของสารชีวภาพทั้ง 2 ชนิดนี้ สามารถนำไปขยายผล และสามารถปรับใช้กับพืชทดสอบชนิดอื่นๆ เพื่อส่งเสริมการเจริญเติบโตและต้านทานความเครียดจากสภาพแวดล้อมได้

บทคัดย่อ

กรด 5-อะมิโนลิวูลินิก (5-aminolevulinic acid; ALA) และเมลาโทนิน เป็นสารชีวภาพที่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ในด้านการเกษตรเพื่อส่งเสริมการเจริญเติบโตของพืช ทดแทนการใช้สารเคมี และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาสารชีวภาพกรด 5-อะมิโนลิวูลินิกและ เมลาโทนินโดยใช้เทคโนโลยีชีวภาพ การผลิตกรด 5-อะมิโนลิวูลินิกจากรีคอมบิแนนท์ *E. coli* เพื่อใช้ในการส่งเสริมการเจริญเติบโตของพืช เทคโนโลยีการสร้างรีคอมบิแนนท์ดีเอ็นเอของยีน *hem A* ซึ่งเกี่ยวข้องกับการผลิตเอนไซม์ 5-aminolevulinic acid synthase (ALAS) โคลนได้จากเชื้อ *Rhodobacter* sp. ซึ่งมีลำดับเบส 1,224 bp กระตุ้นการแสดงออกของโปรตีน โดยเชื่อมต่อยีนเข้าสู่โปรตีนเวกเตอร์ pLATE52 เมื่อนำไปวิเคราะห์ลำดับนิวคลีโอไทด์แล้วแปรรหัสเป็นลำดับเปปไทด์ เปรียบเทียบกับฐานข้อมูล GenBank พบว่า มีความคล้ายคลึงกับลำดับกรดอะมิโนของ 5-aminolevulinic acid synthase ของ *R. sphaeroides* โดยมีลำดับของเปปไทด์เท่ากับ 407 อะมิโน แอซิด (Accession No. WP_011337894.1 ที่ identity 100 เปอร์เซ็นต์) ทำการถ่ายฝากพลาสมิดดีเอ็นเอสายผสมเข้าสู่เซลล์ *E. coli* สายพันธุ์ BL21 (DE3) พบว่าสามารถชักนำการผลิตรีคอมบิแนนท์เอนไซม์ ALAS ซึ่งมีขนาดประมาณ 45 กิโลดาลตัน ด้วย 1 mM IPTG นาน 6 ชั่วโมง เมื่อเติมสารตั้งต้นของปฏิกิริยา 30 mM Glycine + 10 mM Succinic Acid และเลี้ยงเซลล์ต่อ 12-16 ชั่วโมง สามารถผลิตกรด 5-อะมิโนลิวูลินิก ได้ดีที่สุด สภาวะที่เหมาะสมในการผลิตกรด 5-อะมิโนลิวูลินิกได้ในปริมาณสูง คือ อุณหภูมิ 30-37 องศาเซลเซียส และค่าความเป็นกรด-ด่าง (pH) เท่ากับ 6-7 ตามลำดับ

การเพิ่มศักยภาพการผลิตกรดอะมิโนลิวูลินิกจากรีคอมบิแนนท์ *E. coli* ในระบบถังหมักขนาด 50 ลิตร สามารถเพิ่มปริมาณการผลิตได้ในปริมาณสูงถึง 615.928 μ M การใช้ประโยชน์ด้านการเกษตร พบว่า การใช้ในปริมาณความเข้มข้นต่ำกว่า 1 mM สามารถกระตุ้นการเจริญเติบโตของพืช การใช้กรด 5-อะมิโนลิวูลินิก ความเข้มข้นสูงกว่า 2 mM มีผลต่อทำลายเซลล์เมมเบรนของวัชพืช และส่งผลต่ออัตราการเจริญเติบโตของหนอนกระทู้ฝัก อย่างไรก็ตามงานวิจัยนี้ยังได้พัฒนาผลิตภัณฑ์กรด 5-อะมิโนลิวูลินิกในรูปแบบผงแห้ง โดยใช้เทคนิคการทำแห้งแบบพ่นฝอย ซึ่งจะเป็นแนวทางในการพัฒนาศักยภาพการผลิตกรด 5-อะมิโนลิวูลินิก ในเชิงพาณิชย์ต่อไป

การพัฒนาวิธีการผลิตและประยุกต์ใช้เมลาโทนินจากจุลินทรีย์เพื่อเสริมสร้างความทนทานต่อความเครียดของพืช เป็นแนวทางในการช่วยลดความเสียหายของผลผลิตทางการเกษตร โดยในงานวิจัยนี้ได้ทำการสังเคราะห์ยีนที่เกี่ยวข้องกับการสังเคราะห์เมลาโทนิน ได้แก่ *Serotonin N-acetyltransferase (AANAT)* และ *caffeic acid O-methyltransferase (COMT)* นำมาเชื่อมต่อกับเวกเตอร์ pETDuet ฝากถ่ายสู่ *E. coli* และชักนำให้เกิดการแสดงออกของโปรตีนทั้ง 2 ตัวพร้อมกัน จากนั้นทำการทดสอบปัจจัยในการชักนำการแสดงออกโปรตีน พบว่าโปรตีนจะแสดงออกได้ดี เมื่อใช้สารชักนำการแสดงออก (IPTG) ที่ความเข้มข้น 0.1 mM และอุณหภูมิ 37 องศาเซลเซียส และการสังเคราะห์เมลาโทนินโดยเอนไซม์ทั้ง 2 ชนิดจะให้ประสิทธิภาพดีที่สุด ที่ปริมาณสารตั้งต้น Serotonin 1 mM เมื่อขยายปริมาณการเลี้ยง *E. coli* ในระดับถังหมักขนาดเล็กเพื่อการผลิตเมลาโทนินโดยใช้ปัจจัยข้างต้น สกัดและตรวจวิเคราะห์ปริมาณเมลาโทนินที่ผลิตได้ พบว่าในอาหารเลี้ยงมีปริมาณเมลาโทนินอยู่ที่ประมาณ 2.7 μ g/mL

การทดสอบประสิทธิภาพของสารเมลาโทนินเพื่อส่งเสริมการเจริญเติบโตของพืชในสภาพแวดล้อมที่ไม่เหมาะสม พบว่า สารเมลาโทนินที่ความเข้มข้น 50 และ 100 μ M สามารถเพิ่มอัตราการงอกของเมล็ดแดงในสภาพดินเค็มอย่างมีนัยสำคัญและสามารถส่งเสริมการเจริญเติบโตของแตงร้านในสภาพดินเค็มได้ นอกจากนี้เมื่อทดสอบประสิทธิภาพของสารเมลาโทนินในการเพิ่มความทนแล้งของมะเขือเทศ พบว่าการให้สารเมลาโทนินที่ 50 μ M สามารถส่งเสริมการเจริญเติบโตของมะเขือเทศในสภาพแล้งจำลองอย่างมีนัยสำคัญ และพบว่าการให้สารเมลาโทนินที่ความเข้มข้นเดียวกันโดยการฉีดพ่นทางใบและรดที่โคนต้น สามารถลดการเกิดภาวะเครียดออกซิเดชันจากการขาดน้ำของใบมะเขือเทศในสภาพโรงเรือนได้

Abstracts

5-aminolevulinic acid (ALA) and melatonin are the biological substances that can use as efficient and environmentally friendly plant growth promoters in agriculture instead the use of harmful chemicals agents. The purpose of this research is therefore to develop the *biotechnology* technique for enhancing the production of 5-aminolevulinic acid and melatonin. In this study, the 5-aminolevulinic acid was produced from recombinant *E. coli* by the recombinant DNA technology. The *hemA* gene from *Rhodobacter* sp. which directly encoding 5-aminolevulinic acid synthase (ALAS) enzyme was also used in this experiment. The full-length nucleotide sequences of the *hemA* gene obtained from PCR cloning technique was approximately 1,224 bp. After overexpressed the *Hem A* gene within the expression vector (pLATE52) and translated nucleotide sequence to peptide sequence, the GenBank protein-protein BLAST results of *peptide* from constructed recombinant ALAS showed almost 100% similarity with peptide sequences of *R. sphaeroides hemA* gene (407 amino acids; accession number WP_011337894.1). The recombinant DNA was then transformed into *E. coli* BL21 (DE3) and the results indicated that the molecular mass about 45 kDa of recombinant ALAS was observed after adding 1 mM IPTG for 6 hours, followed by the adding of 30 mM glycine + 10 mM succinic acid, a substrate for ALA biosynthesis, after 12-16 hours of culture. The optimum temperature and pH required to reach maximum 5-aminolevulinic acid production were 30-37 °C and 6-7, respectively.

In order to increase the 5-aminolevulinic acid production potential of engineered recombinant ALAS, the fermentation systems were conducted in 50 L bioreactors. The results indicated that the fermentation systems could increase the production of 5-aminolevulinic acid up to 615.928 µM, while the optimum concentrations for regulating plant growth or controlling weeds and cutworms were less than 1 mM or above 2 mM, respectively. Furthermore, the dried powder of 5-aminolevulinic acid was also developed in this research by using spray drying technique. This product prototype would be beneficial for the further commercial-scale production of 5-aminolevulinic acid.

The research of microbial production of melatonin and application for plant growth promotion under abiotic stresses may be the one of the solutions to prevent crop lost. In this study, the ectopic overproduction of melatonin was established in *Escherichia coli* by combining the sheep Serotonin N-acetyltransferase gene (AANAT) and the rice caffeic acid O- methyltransferase gene (COMT) and co-expressing two enzymes. After the optimization of fermentation conditions, the two enzymes were found to express well at 37°C and at 0.1 mM of Isopropyl β-D-1-thiogalactopyranoside (IPTG). While the melatonin production by these enzymes was at the highest efficiency when the precursor (Serotonin) concentration at 1 mM. Then, melatonin production by this system was performed in a 2-L fermenter followed by the extraction and detection. Finally, the highest Melatonin yield was found at 2.7 µg/mL. However, the further effort is needed to improve the production yield for agricultural application.

On the other hand, the study of effect of melatonin on plant stress tolerant were carried out. Melatonin at 50 and 100 µM was found to significantly increase cucumber seed germination and also promote the seedling growth in salinity soil. While 50 µM of melatonin significantly promoted tomato seedlings growth in MS media with 5% polyethylene glycol (PEG). Likewise, 50 µM of melatonin by foliar spray and irrigation could decrease oxidative stress of tomato leaves caused by drought stress in greenhouse.

กิตติกรรมประกาศ

โครงการวิจัย การผลิตสารทุติยภูมิออกฤทธิ์ทางชีวภาพจากจุลินทรีย์เพื่อส่งเสริมการเจริญเติบโตของพืช สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความร่วมมือของคณะผู้วิจัยจากสำนักวิจัยพัฒนาเทคโนโลยีชีวภาพ กรมวิชาการเกษตร การบริหารจัดการ การให้คำแนะนำ กลั่นกรอง และช่วยเหลือแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ จากผู้อำนวยการแผนงานวิจัย นางชนิษฐา วงศ์วัฒนารัตน์ คณะผู้เชี่ยวชาญ คณะกรรมการที่ปรึกษาวิชาการ กรมวิชาการเกษตร และการสนับสนุนในการจัดสรรงบประมาณ ปี 2562-2564 ให้ดำเนินการวิจัย จากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (สกสว.) จึงขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบคุณ สำนักวิจัยพัฒนาเทคโนโลยีชีวภาพ กรมวิชาการเกษตร ที่ให้ความอนุเคราะห์สถานที่ปฏิบัติงานวิจัย

ขอขอบคุณ ดร.กฤตยา เพชรผึ้ง สถาบันวิจัยและพัฒนาแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่ให้คำแนะนำเกี่ยวกับคุณสมบัติ และการวิเคราะห์ปริมาณสาร และ คุณอนุสรณ์ เทียนศิริฤกษ์ กลุ่มวิจัยปฐพีวิทยา กองวิจัยพัฒนาปัจจัยการผลิตทางการเกษตร กรมวิชาการเกษตร ในการวิเคราะห์ค่า EC ของดิน

ขอขอบคุณ คณะผู้ร่วมดำเนินงานวิจัยและผู้ช่วยวิจัยทุกท่านที่ให้ความร่วมมือและทำงานวิจัยอย่างมุ่งมั่น ส่งผลให้สามารถดำเนินงานวิจัยได้บรรลุวัตถุประสงค์ สนับสนุนให้งานวิจัยสามารถถ่ายทอดองค์ความรู้ และเป็นแนวทางในการนำไปต่อยอดสู่การใช้ประโยชน์ได้ ตลอดจนรวบรวมและจัดทำรายงานผลการทดลองเสร็จสิ้นเรียบร้อย ทำให้โครงการนี้ประสบความสำเร็จ ลุล่วงโดยสมบูรณ์

(นางสาวภรณ์ สว่างศรี)

หัวหน้าโครงการวิจัย

การผลิตสารทุติยภูมิออกฤทธิ์ทางชีวภาพจากจุลินทรีย์
เพื่อส่งเสริมการเจริญเติบโตของพืช

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
บทสรุปผู้บริหาร	2
บทคัดย่อ	5
กิตติกรรมประกาศ	7
สารบัญ	8
สารบัญภาพ	9
สารบัญตาราง	11
บทที่ 1 บทนำ	12
บทที่ 2 วิธีการดำเนินงาน	15
บทที่ 3 ผลการศึกษา	27
บทที่ 4 สรุปผลและอภิปรายผล	55
เอกสารอ้างอิง	59
ภาคผนวก	60

กรมวิชาการเกษตร

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า	
กิจกรรมที่ 1		
1-1	แสดง genomic DNA ของเชื้อแบคทีเรีย <i>Rhodobacter</i> sp. (ก) และ ผลผลิต PCR ของยีน <i>hem A</i> ซึ่งมีขนาดประมาณ 1,200 bp (ข)	27
1-2	แผนที่ตำแหน่งของยีน <i>hem A</i> ที่สอดแทรกอยู่ใน Expression Vector	27
1-3	การแสดงออกของโปรตีน fusion protein (ลูกศรชี้) ที่ได้รับการชักนำการแสดงออกของยีน <i>hem A</i>	28
1-4	การผลิตสาร aminolevulinic acid (ALA) จาก recombinant <i>E. coli</i> ที่ได้เลี้ยงในอาหาร LB + ampicillin 100 mg/L + 1mM IPTG และเติมสารตั้งต้นแต่ละชนิด	28
1-5	การผลิตกรดอะมิโนลิวูลินิก (ALA) ในระบบถังหมักขนาดเล็ก (BIOFLO 2000 Fermenter) ข. การผลิตกรดอะมิโนลิวูลินิก (ALA) ในระบบถังหมักขนาด 50 ลิตร	29
1-6	การเปรียบเทียบความเข้มข้นต่างๆของสาร ALA ที่มีผลในการกระตุ้นการเจริญเติบโตในพืชทดสอบ (ข้าว ค่ะน้ำ พริกชี้หูสวน ผักชีลาว พักทอง และคื่นช่าย)	30
1-7	กราฟแสดงผลของสารละลายกรดอะมิโนลิวูลินิกที่ส่งผลต่อการเจริญเติบโตของพืชทดสอบ (ข้าว กวางตุ้ง ค่ะน้ำ และแตงกวา)	32
1-8	ลักษณะการทำลายชั้น membrane ในใบพืชที่หยดกรดอะมิโนลิวูลินิก (ALA) เมื่อทดสอบในสภาวะกล่องควบคุมความชื้น (moist chamber) และบ่มในสภาพที่มีแสง นาน 2-3 วัน	33
1-9	ลักษณะการทำลายชั้น membrane ในใบพืช (บาหยา) โดยกรดอะมิโนลิวูลินิก (ALA) หลังการหยุดสาร ALA บ่มในที่มืด 1 คืน และนำออกมาให้ได้รับแสงปกติ นาน 7-14 วัน	33
1-10	การทดสอบชนิดของพืชที่ตอบสนองต่อการเข้าทำลายของกรดอะมิโนลิวูลินิก ได้แก่ ลูกใต้ใบ (ก) น้ำนมราชสีห์ (ข) และ หน้อย่าง (ค)	34
1-11	ผลิตภัณฑ์กรดอะมิโนลิวูลินิก (ALA) ที่ผ่านการทำให้อยู่ในสภาพผงแห้ง โดยใช้เทคนิคการทำแห้งแบบเยือกแข็ง	35
1-12	ผลิตภัณฑ์กรดอะมิโนลิวูลินิก (ALA) ที่ผ่านการทำให้อยู่ในสภาพผงแห้ง โดยใช้เทคนิค spray drying	35
1-13	กราฟแสดงความสัมพันธ์ของปริมาณกรดอะมิโนลิวูลินิก (ALA) ในรูปแบบผลิตภัณฑ์ผงแห้ง (Spray Dry และ Freeze Dry) และระยะเวลาการเก็บรักษาที่ 0-10 เดือน	36
1-14	โครมาโตแกรมของสารมาตรฐาน aminolevulinic acid และผลิตภัณฑ์ตัวอย่าง จากการวิเคราะห์ด้วยเครื่อง UHPLC	36
กิจกรรมที่ 2		
2-1	ภาพ Electrophoresis ขึ้นส่วนดีเอ็นเอของยีน <i>OsSNAT</i> และยีน <i>OsCOMT</i>	37
2-2	ลำดับนิวคลีโอไทด์ของยีน <i>OsSNAT</i> ที่วิเคราะห์ได้เปรียบเทียบกับฐานข้อมูล NCBI	38
2-3	แผนที่เวกเตอร์ pETDuet-1	39
2-4	ภาพ Electrophoresis ของ Colony PCR และโคลนที่มีชิ้นส่วนดีเอ็นเอของยีน <i>AANAT</i>	39
2-5	ภาพ Electrophoresis ของโคลนเบออร์ 11 ที่มีชิ้นส่วนดีเอ็นเอของยีน <i>AANAT</i> และยีน <i>OsCOMT</i>	40
2-6	ภาพแสดงแถบโปรตีนที่แยกด้วยวิธี SDS-PAGE ของโคลนเบออร์ 11 ที่มีชิ้นส่วนดีเอ็นเอของยีน <i>AANAT</i> และยีน <i>OsCOMT</i>	40
2-7	ภาพแสดงแถบโปรตีนที่แยกโปรตีนส่วนตะกอนเซลล์ (precipitation) และส่วนน้ำใส (supernatant) ออกจากกันและวิเคราะห์ขนาดด้วยวิธี SDS-PAGE	41
2-8	ภาพแสดงแถบโปรตีนของ <i>E.Coli</i> ที่ได้ชักนำให้แสดงโปรตีนในอุณหภูมิที่แตกต่างกัน	42

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่		หน้า
2-9	ภาพแสดงแถบโปรตีนของ <i>E. coli</i> ที่ชักนำการแสดงออกด้วยความเข้มข้นของ IPTG ที่แตกต่างกัน	42
2-10	โครมาโตแกรมของสารมาตรฐาน melatonin	43
2-11	โครมาโตแกรมของตัวอย่างน้ำเลี้ยง <i>E. coli</i>	43
2-12	ผลของปริมาณสารตั้งต้นต่อการสังเคราะห์เมลาโทนินใน <i>E. coli</i>	44
2-13	การขยายปริมาณการเลี้ยง <i>E. coli</i> เพื่อการผลิตเมลาโทนินในระดับถังหมักขนาดเล็ก	44
2-14	กราฟแสดงอัตราการงอกของเมล็ดแตงร้านที่ชุบเมลาโทนินที่ความเข้มข้นต่างๆ ก่อนเพาะเมล็ดภายใต้สภาพดินเค็ม	45
2-15	แสดงสภาพการเจริญเติบโตของเมล็ดแตงร้านที่ได้รับและไม่ได้รับเมลาโทนินที่ความเข้มข้นต่างๆ ภายใต้สภาพดินเค็ม	45
2-16	กราฟแสดงอัตราการงอกของเมล็ดแตงร้านที่ชุบเมลาโทนินแบบหยาบและบริสุทธิ์ที่ความเข้มข้นต่างๆ ก่อนเพาะเมล็ดภายใต้สภาพดินเค็ม	46
2-17	กราฟและภาพแสดงสภาพการเจริญเติบโตของเมล็ดแตงร้านที่ได้รับเมลาโทนินแบบหยาบและบริสุทธิ์ที่ความเข้มข้นต่างๆ ภายใต้สภาพดินเค็ม	46
2-18	ภาพแสดงต้นอ่อนมะเขือเทศที่ได้รับและไม่ได้รับสารเมลาโทนิน ภายใต้สภาพแล้งแบบจำลองด้วยการเติม Polyethylene glycol (PEG) ในสภาพขวดปลอดเชื้อ	47
2-19	กราฟแสดงอัตราการเจริญเติบโตของต้นอ่อนมะเขือเทศภายใต้สภาพแล้งแบบจำลองด้วยการเติม Polyethylene glycol (PEG) ในสภาพขวดปลอดเชื้อ	47
2-20	ภาพแสดงต้นอ่อนมะเขือเทศที่ได้รับและไม่ได้รับสารเมลาโทนิน ภายใต้สภาพแล้งแบบจำลองด้วยการเติม Polyethylene glycol (PEG) ในสภาพขวดปลอดเชื้อ	48
2-21	กราฟแสดงอัตราการเจริญเติบโตของต้นอ่อนมะเขือเทศที่ได้รับและไม่ได้รับสารเมลาโทนิน ภายใต้สภาพแล้งแบบจำลองด้วยการเติม Polyethylene glycol (PEG)	48
2-22	ภาพแสดงลักษณะใบและลำต้นของมะเขือเทศ หลังจากเริ่มลดปริมาณน้ำ 10 วัน	49
2-23	ภาพแสดงลักษณะใบและลำต้นของมะเขือเทศ หลังจากเริ่มลดปริมาณน้ำ 18 วัน	49
2-24	กราฟแสดงค่าเฉลี่ยความเหี่ยวของใบมะเขือเทศในแต่ละกรรมวิธี โดยให้คะแนนจากอัตราส่วนการม้วนงอของใบ (0 = ใบม้วนงอ 100%, 5 = ใบม้วนงอ 50%, 10 = ใบม้วนงอ 0%)	50
2-25	ภาพแสดงตัวอย่างผลมะเขือเทศจากกรรมวิธีที่ให้และไม่ให้เมลาโทนิน (ซ้าย) และกราฟแสดงขนาดผลมะเขือเทศ (ขวา) ในสภาพแล้ง	50
2-26	ภาพแสดงลักษณะใบและลำต้นของมะเขือเทศ หลังจากเริ่มลดปริมาณน้ำ 8, 18 และ 28 วัน กระจ่างนับจากทางซ้ายมือ กรรมวิธี WW, C, E50, M-50 และ M-100	51
2-27	กราฟแสดงค่าเฉลี่ยความเหี่ยวของใบมะเขือเทศในแต่ละกรรมวิธี โดยให้คะแนนจากอัตราส่วนการม้วนงอของใบ (0 = ใบม้วนงอ 100%, 5 = ใบม้วนงอ 50%, 10 = ใบม้วนงอ 0%)	51
2-28	ภาพแสดงตัวอย่างใบมะเขือเทศที่นำมาวิเคราะห์ปริมาณ MDA และกราฟแสดงค่าเฉลี่ยปริมาณ MDA ของใบมะเขือเทศในแต่ละกรรมวิธี	52

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
กิจกรรมที่ 1		
1-1	แสดงผลการเปรียบเทียบปริมาณการสังเคราะห์กรดอะมิโนลิวซีน (ALA) ที่ผลิตได้โดยสารตั้งต้นชนิดต่างๆ ภายในระยะเวลา 24 ชั่วโมง	29
1-2	แสดงผลของสภาวะอุณหภูมิและความเป็นกรด-ด่าง (pH) ที่มีผลต่อการสังเคราะห์กรดอะมิโนลิวซีน (ALA)	29
1-3	ค่าเฉลี่ยของจำนวนราก ความยาวราก และความสูงต้น ของพืชทดสอบ (ข้าว กวางตุ้ง คื่นช่าย และแตงกวา) ที่ได้รับสารละลายกรดอะมิโนลิวซีน	32
1-4	แสดงผลค่าเฉลี่ยร้อยละของอัตราการเจริญเติบโตของหนอนกระพุ่มหลังจากได้รับ ALA นาน 7 วัน	34
1-5	การศึกษาความคงตัวของกรดอะมิโนลิวซีน (ALA) ในรูปแบบผลิตภัณฑ์ผงแห้ง (Spray Dry และ Freeze Dry)	35
กิจกรรมที่ 2		
2-1	ปริมาณเมลาโทนินที่วิเคราะห์ได้จากน้ำเลี้ยง <i>E. coli</i> ในรูปแบบต่างๆ	44

กรมวิชาการเกษตร

บทที่ 1 บทนำ

1. วิสัยทัศน์ และพันธกิจของหน่วยงาน

วิสัยทัศน์

กรมวิชาการเกษตรเป็นองค์กรที่เป็นเลิศด้านการวิจัยและพัฒนาด้านพืช เครื่องจักรกลการเกษตร และเป็นศูนย์กลางรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตรด้านพืชในระดับสากล บนพื้นฐานการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

พันธกิจ

1. สร้างและถ่ายทอดองค์ความรู้จากงานวิจัยด้านพืชและเครื่องจักรกลการเกษตร สู่กลุ่มเป้าหมาย
2. กำหนดและกำกับดูแลมาตรฐานระบบการผลิตและผลิตพันธุ์พืชและปัจจัยการผลิต พัฒนาระบบตรวจรับรองสินค้าการเกษตรด้านพืชให้เป็นที่ยอมรับในระดับสากล
3. อนุรักษ์และพัฒนาการใช้ประโยชน์จากความหลากหลายทางชีวภาพด้านพืช แมลง และจุลินทรีย์
4. กำกับ ดูแล และพัฒนากฎหมายที่กรมวิชาการเกษตรรับผิดชอบ

2. ยุทธศาสตร์ชาติที่สอดคล้องกับแผนปฏิบัติงานด้าน ววน. ของหน่วยงาน (โปรดเลือกเฉพาะยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับหน่วยงานของท่าน)

- ยุทธศาสตร์ที่ 1 ด้านความมั่นคง
เพื่อบริหารจัดการสภาวะแวดล้อมของประเทศให้มีความมั่นคง ปลอดภัย และมีความสงบเรียบร้อยในทุกกระดับและทุกมิติ
- ยุทธศาสตร์ที่ 2 ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน
เน้นการยกระดับศักยภาพในหลากหลายมิติควบคู่กับการขยายโอกาสของประเทศไทยในเวทีโลก
- ยุทธศาสตร์ที่ 3 ด้านพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์
คนไทยในอนาคต มีความพร้อมทั้งกาย ใจ สติปัญญา มีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 มีทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษและภาษาที่ 3 และมีคุณธรรม
- ยุทธศาสตร์ที่ 4 ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม
สร้างความเป็นธรรม และลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติ กระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจและสังคม เพิ่มโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามาเป็นกำลังของการพัฒนาประเทศในทุกกระดับ
- ยุทธศาสตร์ที่ 5 ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
คำนึงถึงความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของประชาชนให้เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ผ่านมาตรการต่างๆ ที่มุ่งเน้นให้เกิดผลลัพธ์ต่อความยั่งยืน
- ยุทธศาสตร์ที่ 6 ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ
การปรับเปลี่ยนภาครัฐ ยึดหลัก “ภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม”

3. วงเงินงบประมาณกองทุน ววน. ที่ได้รับจัดสรรในปีงบประมาณ พ.ศ. 2564 และโปรดระบุแผนงาน/โครงการให้สอดคล้องกับโปรแกรมของแผน ววน.

โปรแกรมตามแผน ววน.	งบประมาณ (บาท)
โปรแกรม 2.7 ใช้ความรู้ การวิจัยและ นวัตกรรม เพื่อจัดการกับ ปัญหาท้าทายเร่งด่วนสำคัญ ของประเทศในด้าน ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม การเกษตร และ บรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน	599,200

4. รายละเอียดโครงการ

ที่มาและความสำคัญ/หลักการและเหตุผล

ปัจจุบันมีการศึกษา คัดค้น และพัฒนาสารทุติยภูมิออกฤทธิ์ทางชีวภาพที่เป็นผลผลิตจากจุลินทรีย์เพื่อนำมาใช้ประโยชน์ในด้านการแพทย์ อุตสาหกรรมอาหาร สิ่งแวดล้อม พลังงาน และการเกษตรอย่างแพร่หลาย ในระบบการผลิตพืชที่มีความสัมพันธ์กับจุลินทรีย์โดยตรง สารทุติยภูมิออกฤทธิ์ทางชีวภาพมีบทบาทสำคัญในระบบการทำการเกษตรกรรมในยุคใหม่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการปลูกพืชในระบบเกษตรอินทรีย์ เนื่องจากปัญหาการตกค้างของสารเคมีในผลผลิตเกษตร จึงมีการนำสารชีวภาพจากจุลินทรีย์มาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ทางการเกษตร

สารทุติยภูมิออกฤทธิ์ทางชีวภาพหลายชนิดสามารถนำไปใช้ในการควบคุมและกระตุ้นการเจริญเติบโตของพืชได้ กรด 5-อะมิโนลิวูลินิก (ALA) และเมลาโทนิน เป็นสารที่ได้รับความสนใจจากนักวิจัยอย่างแพร่หลายในปัจจุบัน เนื่องจากเป็นสารที่มีศักยภาพสูงในการใช้เป็นสารส่งเสริมการเจริญเติบโตของพืช โดยสาร ALA นั้น สามารถนำมาใช้ประโยชน์ด้านการเกษตรได้หลากหลาย อาทิ เป็นสารกระตุ้นการเจริญเติบโต เพื่อทดแทนสารควบคุมการเจริญเติบโตของพืช (Plant Growth Regulator, PGR) โดยสามารถชักนำให้เกิดแคลลัสและการสร้างรงควัตถุ นอกจากนี้หากใช้ในปริมาณความเข้มข้นสูงยังสามารถใช้ทดแทนสารกำจัดวัชพืชและสารกำจัดแมลงได้ โดยไม่เป็นอันตรายต่อมนุษย์ ส่วนสารเมลาโทนิน สามารถส่งเสริมให้พืชที่มีความต้านทานต่อสภาวะเครียดจากสภาพแวดล้อมที่ไม่เหมาะสมต่างๆ ได้แก่ การขาดน้ำ ความร้อน ดินเค็ม เป็นต้น

โครงการวิจัยนี้เป็นการผลักดันและต่อยอดงานวิจัยของหน่วยงานไปสู่การพัฒนาให้ถึงเกษตรกรผู้ใช้ประโยชน์ เพื่อนำสารทุติยภูมิออกฤทธิ์ทางชีวภาพมาประยุกต์ใช้ในภาคการเกษตรกรรม เพื่อการผลิตอาหารที่ปลอดภัย โดยเฉพาะอย่างยิ่งช่วยลดปัญหาการตกค้างของสารเคมีในผลผลิตเกษตร ส่งเสริมการพัฒนากระบวนการเพิ่มผลผลิตทางการเกษตรแบบยั่งยืน โดยการผลิตสารชีวภาพที่มีความปลอดภัยสูงให้เป็นทางเลือกของเกษตรกรเพื่อทดแทนการใช้สารเคมีเกษตรซึ่งเป็นพิษต่อสิ่งมีชีวิตและสภาพแวดล้อม ตลอดจนสามารถสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้บริโภคและยังช่วยฟื้นฟู บำรุง รักษาสิ่งแวดล้อมให้คงอยู่ในสภาพที่สมดุลตลอดไป

วัตถุประสงค์ของโครงการ

- 1) เพื่อศึกษาและพัฒนาการผลิตสารชีวภาพ กรด 5-อะมิโนลิวูลินิก (ALA) และ สารเมลาโทนินโดยใช้เทคโนโลยีชีวภาพ
- 2) เพื่อศึกษาคุณสมบัติของสาร สภาวะที่เหมาะสมในการผลิตสาร ALA และเมลาโทนิน เพื่อนำไปใช้ประโยชน์เป็นสารส่งเสริมการเจริญเติบโตของพืช
- 3) เพื่อศึกษาและทดสอบประสิทธิภาพของสาร ALA และเมลาโทนินในการส่งเสริมการเจริญเติบโตของพืชและเพิ่มความต้านทานของพืชต่อความเครียดจากสภาวะดินเค็ม และการขาดน้ำ

ขอบเขตการศึกษา

โครงการวิจัยการผลิตสารทุติยภูมิออกฤทธิ์ทางชีวภาพจากจุลินทรีย์เพื่อส่งเสริมการเจริญเติบโตของพืช มุ่งเน้นการพัฒนากรรมวิธีการผลิตสารชีวภาพ อาทิ กรด 5-อะมิโนลิวูลินิก (5-aminolevulinic acid; ALA) และสารเมลาโทนิน โดยอาศัยเทคนิคการโคลนยีน การสร้างรีคอมบิแนนท์ดีเอ็นเอเพื่อการถ่ายฝากเข้าสู่ระบบเซลล์แบคทีเรียเจ้าบ้าน (*Escherichia coli*) เพื่อการพัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพในกระบวนการผลิตสารชีวภาพดังกล่าว การศึกษาการผลิตสารเมลาโทนิน ดำเนินการพัฒนาเซลล์แบคทีเรีย *Escherichia coli* ให้สามารถผลิตสารเมลาโทนิน ด้วยการโคลนยีนของเอนไซม์ 2 ชนิดที่ทำหน้าที่สังเคราะห์เมลาโทนินจากพืชและสัตว์ ถ่ายฝากรีคอมบิแนนท์ดีเอ็นเอ และกระตุ้นให้เกิดการแสดงออกของโปรตีน ศึกษาปัจจัยในการเจริญเติบโตของแบคทีเรียที่มีผลต่อการแสดงออกของโปรตีนและปริมาณของสารเมลาโทนินที่ผลิตได้ การทดสอบประสิทธิภาพของสารโดยวิธีการทางเคมีวิเคราะห์ และ bioassay การเพิ่มความต้านทานของพืชต่อความเครียดจากสภาวะดินเค็ม และการขาดน้ำ การผลิตกรด 5-อะมิโนลิวูลินิก (ALA) ดำเนินการศึกษาการกระตุ้นกิจกรรมของเอนไซม์ ALA synthase ในเซลล์แบคทีเรีย *Escherichia coli* ที่ได้รับการถ่ายฝากพลาสมิดดีเอ็นเอสายผสมของยีนที่ควบคุมการผลิตเอนไซม์ดังกล่าว การพัฒนากรรมวิธีการผลิตกรด 5-อะมิโนลิวูลินิก (ALA) ให้ได้ปริมาณมากและรวดเร็วระยะเวลาในการผลิตให้เร็วขึ้น

นอกจากนี้ขอบเขตของการดำเนินงานวิจัยในโครงการยังครอบคลุมถึงการทดสอบประสิทธิภาพในการส่งเสริมการเจริญเติบโตของพืช การศึกษาวิธีการเก็บรักษา ตลอดจนความคงตัวของสาร เพื่อให้สามารถนำไปขยายผลสู่การใช้ประโยชน์และสามารถต่อยอดการผลิตในระดับ large scale ต่อไป

นิยามศัพท์

<i>E.Coli</i>	<i>Escherichia coli</i>
IPTG	Isopropyl- β -D-thiogalactoside
cDNA	complementary deoxyribonucleic acid
CDS	coding sequence
DMSO	dimethylsulfoxide
DNA	deoxyribonucleic acid
DW	distilled water
LB	Luria-Bertani
MDA	Malondialdehyde
MS	Murashige&Stoog
PAGE	poly-acrylamide gel electrophoresis
PCR	polymerase chain reaction
PEG	polyethylene glycol
rpm	revolution per minute
SDS	sodium lauryl sulfate
Tween20	polyoxyethylene(20)Sorbitan Monolaurate

คณะวิทยาศาสตร์

บทที่ 2 วิธีการดำเนินงาน

1. วิธีการดำเนินการวิจัย

กิจกรรมที่ 1 การพัฒนาการผลิตสารทุติยภูมิออกฤทธิ์ทางชีวภาพจากจุลินทรีย์โดยใช้เทคโนโลยีชีวภาพ เพื่อส่งเสริมการเจริญเติบโตของพืช (ปีเริ่มต้น 2562 – สิ้นสุด 2564)

การทดลองที่ 1.1 การผลิตกรด 5-อะมิโนลิวูลินิก โดยรีคอมบิแนนท์ *E. coli* (เริ่มต้นปี 2562 สิ้นสุดปี 2563)

1. การสร้างรีคอมบิแนนท์ *E. coli* เพื่อการผลิตกรด 5-อะมิโนลิวูลินิก

1.1 การสกัดดีเอ็นเอจากแบคทีเรีย *Rhodobacter sp.*

ทำการสกัดดีเอ็นเอของแบคทีเรีย โดยการเลี้ยงเพิ่มปริมาณเซลล์ของแบคทีเรียในอาหารเหลว Luria-Bertani (LB broth) (เตรียม 1 ลิตร : NaCl 10 กรัม, Tryptone 10 กรัม, Yeast extract 5 กรัม, ปรับปริมาตรให้ได้ 1 ลิตร ด้วย ddH₂O) ปริมาตร 100 มิลลิลิตร นำไปบ่มที่อุณหภูมิ 30 องศาเซลเซียส เขย่าที่ความเร็ว 160 รอบ/นาที นาน 16 ชั่วโมง นำมาปั่นเหวี่ยงเพื่อเก็บตะกอนเซลล์แบคทีเรียไว้ในหลอด 1.5 มิลลิลิตร ที่ความเร็ว 10,000 รอบ/นาที เทส่วนใสทิ้ง เก็บส่วนที่เป็นตะกอนเซลล์แบคทีเรีย ล้างตะกอนเซลล์ด้วย TE Buffer 2 ครั้ง เติม SDS ความเข้มข้นร้อยละ 10 ปริมาตร 40 ไมโครลิตร เติม Proteinase K (10 มิลลิกรัม/มิลลิลิตร) ปริมาตร 8 ไมโครลิตร ผสมเบาๆ บ่มที่ 37 องศาเซลเซียส 1 ชั่วโมง ผสมให้เข้ากันทุก 15 นาที เติม 2 เท่า CTAB (บ่ม 65 องศาเซลเซียสก่อนใช้) ปริมาตร 100 ไมโครลิตร ผสมเบาๆ บ่ม 65 องศาเซลเซียส นาน 20 นาที ผสมทุก 5 นาที เติม chloroform : isoamyl alcohol (24:1) ปริมาตร 500 ไมโครลิตร ผสมเบาๆ ปั่นเหวี่ยง 14,000 รอบ/นาที นาน 10 นาที ที่ 0 องศาเซลเซียส ดูดน้ำใสให้หลอดใหม่ (ประมาณ 700 ไมโครลิตร) เติม 0.6 เท่า ของ isopropanol และ 0.1 volume ของ 3 M NaOAc ผสมเบาๆ เก็บที่ -20 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 1 ชั่วโมง ปั่นเหวี่ยง 14,000 รอบ/นาที นาน 20 นาที ทิ้งน้ำใส ล้างตะกอนด้วยเอทานอลร้อยละ 70 ปริมาตร 300 ไมโครลิตร ผสมเบาๆ 5 นาที ปั่นเหวี่ยง 14,000 รอบ/นาที นาน 20 นาที ทิ้งน้ำใส ระเหยแอลกอฮอล์ที่ตกค้างในหลอดที่อุณหภูมิ 37 องศาเซลเซียส นาน 30 นาที ปั่นเหวี่ยงนาน 1 นาที เติม TE + RNase 15 ไมโครลิตร บ่มที่ 65 องศาเซลเซียส นาน 10 นาที ตรวจสอบปริมาณและความบริสุทธิ์ของดีเอ็นเอที่ได้ โดยวิธีการวัดค่าการดูดกลืนแสงด้วยเครื่อง spectrophotometer ที่ OD_{260/280} และตรวจสอบคุณภาพของดีเอ็นเอโดยแยกบน 1 เปอร์เซ็นต์ Agarose gel ใน 1XTBE buffer ที่ความต่างศักย์ไฟฟ้า 250 โวลต์ เป็นเวลา 30 นาที แช่แผ่นเจลในเอธิเดียมโบรไมด์ (ความเข้มข้น 0.5 ไมโครกรัม/มิลลิลิตร) นาน 5 นาที ตรวจสอบแถบดีเอ็นเอที่ได้ด้วยเครื่อง Gel Documentation บันทึกภาพแถบดีเอ็นเอ และเก็บตัวอย่างดีเอ็นเอที่อุณหภูมิ -20 องศาเซลเซียส เพื่อใช้ในการศึกษาขั้นต่อไป

1.2 การสังเคราะห์ยีนที่เกี่ยวข้องกับการผลิตเอนไซม์ 5-aminolevulinic acid synthase (ALAS)

ทำการสังเคราะห์ยีน *hem A* ซึ่งเกี่ยวข้องกับการผลิตเอนไซม์ 5-aminolevulinic acid synthase (ALAS) ในปฏิบัติการการสังเคราะห์กรดอะมิโนลิวูลินิก โดยอาศัยปฏิกิริยา PCR ในการเพิ่มปริมาณดีเอ็นเอ ด้วยคู่ไพรเมอร์ Ex_HemA-F และ Ex_HemA-R

Ex_HemA-F 5' GGT TGG GAA TTG CAA GAC TAC AAT CTG GCA CTC GAT ACC 3'

Ex_HemA-R 5' GGA GAT GGG AAG TCA TTA GGC AAC GAC CTC GGC GCG ATT C 3'

เตรียมส่วนผสมปฏิกิริยา PCR ต่อ 1 หลอด ดังนี้

ดีเอ็นเอ (50 นาโนกรัม/ไมโครลิตร)	2	ไมโครลิตร
10x PCR buffer	2	ไมโครลิตร
4mM dNTP	2	ไมโครลิตร
50 mM MgCl ₂	0.6	ไมโครลิตร
ไพรเมอร์ Ex_HemA-F (5 ไมโครโมล)	1	ไมโครลิตร
ไพรเมอร์ Ex_HemA-R (5 ไมโครโมล)	1	ไมโครลิตร
Taq DNA polymerase (0.5 ยูนิต/ไมโครลิตร, Immulase)	0.15	ไมโครลิตร
dH ₂ O	11.25	ไมโครลิตร
รวมปฏิกิริยาทั้งหมด	20	ไมโครลิตร

นำส่วนผสมทั้งหมด ผสมตามสัดส่วนข้างบนลงในหลอด PCR ขนาด 0.2 มิลลิลิตร จากนั้นนำหลอดเข้าเครื่องเพิ่มปริมาณดีเอ็นเอ thermal cycle (Gene Amp 9700) โดยมีอุณหภูมิ เวลา จำนวนรอบ ของการทำ PCR ดังนี้

95 องศาเซลเซียส 7 นาที	}	จำนวน 40 รอบ
94 องศาเซลเซียส 30 วินาที		
60 องศาเซลเซียส 30 วินาที		
72 องศาเซลเซียส 2 นาที		
72 องศาเซลเซียส 5 นาที		
4 องศาเซลเซียส infinity (∞)		

ตรวจวิเคราะห์ผลผลิต PCR ปริมาตร 3 ไมโครลิตร และ loading dye 1 ไมโครลิตร โดยการแยกบน 1.5 เปอร์เซ็นต์ Agarose gel electrophoresis และเตรียมดีเอ็นเอให้บริสุทธิ์ โดยใช้ชุด QIAquick Gel Extraction Kit (QIAGEN) โดยนำผลผลิต PCR ที่เหลือ มาแยกใน 1.2 เปอร์เซ็นต์ low melting gel ด้วยวิธี gel electrophoresis แล้วข้อมด้วย Gel Star (Cambrex) หลังจากนั้นตัดแถบดีเอ็นเอขนาดที่ต้องการประมาณ 2 กิโลเบส บนเครื่อง Dark Reader Transilluminators ใส่ในหลอด microcentrifuge ขนาด 1.5 มิลลิลิตร ซึ่งนำหนักเจลที่ได้ เติมน้ำละลาย QG Buffer ปริมาตร 3 เท่าของน้ำหนักเจล นำไปบ่มที่ อุณหภูมิ 50 องศาเซลเซียส นาน 1 ชั่วโมง เขย่าแรงๆ ทุก 15 นาที จนเจลละลายหมด (สีของสารละลายควรมีสีเหลือง ถ้ามีสีม่วงให้ เติม 3M NaOAc 10 ไมโครลิตร) เติมน้ำ Isopropanol (แช่เย็น) ปริมาตร 1 เท่าของน้ำหนักเจล ผสมให้เข้ากัน จากนั้นย้ายสารละลาย ทั้งหมดใส่ใน Binding Column บ่มทิ้งไว้ 5 นาที นำไปปั่นเหวี่ยงที่ความเร็ว 12,000 รอบต่อนาที นาน 1 นาที เทน้ำใสส่วนล่างทิ้ง เติมน้ำ PE Buffer 750 ไมโครลิตร บ่มทิ้งไว้ 5 นาที นำไปปั่นเหวี่ยงที่ความเร็ว 12,000 รอบต่อนาที นาน 1 นาที เทน้ำใสส่วนล่างทิ้ง ย้าย Binding Column วางลงบนหลอด microcentrifuge ขนาด 1.5 มิลลิลิตร เติมน้ำ EB Buffer (บ่มที่อุณหภูมิ 50-60 องศา เซลเซียส) 15 ไมโครลิตร บ่มทิ้งไว้ 15-30 นาที นำไปปั่นเหวี่ยงที่ความเร็ว 14,000 รอบต่อนาที นาน 1 นาที นำตัวอย่างดีเอ็นเอที่ ได้มาตรวจสอบคุณภาพด้วย 1.5 เปอร์เซ็นต์ Agarose gel electrophoresis จะได้ชิ้นดีเอ็นเอขนาดประมาณ 2 กิโลเบส และเก็บ ตัวอย่างดีเอ็นเอ ไว้ที่อุณหภูมิ -20 องศาเซลเซียส

1.3 การเชื่อมต่อชิ้นยีนเข้าสู่ protein expression vector และถ่ายฝากเข้าสู่เซลล์แบคทีเรียเจ้าบ้าน

นำชิ้นส่วนของยีน *hem A* เชื่อมต่อเข้ากับเวกเตอร์พาหะ (aLICator LIC Cloning and Expression system) (ขนาด ประมาณ 4,500 คู่เบส) ซึ่งมีตำแหน่งของ T7 promoter ทำหน้าที่ถอดรหัสพันธุกรรมและแปลรหัสของยีนให้เป็นโปรตีน ทำการ เชื่อมต่อชิ้นยีนเข้ากับ Expression vector เพื่อให้เกิดการสังเคราะห์ recombinant protein โดยเตรียมส่วนผสมของปฏิกิริยาดังนี้

ชิ้นดีเอ็นเอของยีน <i>hem A</i> (100 นาโนกรัม)	1	ไมโครลิตร
5X LIC Buffer	2	ไมโครลิตร
T4 DNA Polymerase, 1U/ul	1	ไมโครลิตร
ddH ₂ O	6	ไมโครลิตร
ปฏิกิริยาทั้งหมด	10	ไมโครลิตร

ผสมปฏิกิริยาให้เข้ากัน ปั่นเหวี่ยง 3-5 วินาที นำไปบ่มที่อุณหภูมิ 22 องศาเซลเซียส นาน 5 นาที และหยุดปฏิกิริยาโดย การเติม 0.5 M EDTA ปริมาตร 0.6 ไมโครลิตร ผสมให้เข้ากัน เติมน้ำ LIC Vector (60 นาโนกรัม, 0.02 pmol DNA) ผสมปฏิกิริยา ให้เข้ากัน ปั่นเหวี่ยง 3-5 วินาที นำไปบ่มที่อุณหภูมิ 22 องศาเซลเซียส นาน 1 ชั่วโมง เตรียมถ่ายฝากเข้าสู่เซลล์ *E. coli* ทันที

1.4 การถ่ายฝากยีนเข้าสู่เซลล์แบคทีเรีย *E. coli* สายพันธุ์ BL21 (DE3)

ทำการถ่ายฝากพลาสมิดดีเอ็นเอสายผสม (Ligation) จากข้อ 1.3 ที่ได้สู่เซลล์แบคทีเรียเพื่อเพิ่มปริมาณใน competent cell (*E. coli* สายพันธุ์ BL21 (DE3)) โดยวิธี heat shock และเลี้ยงบนอาหารแข็ง LB - Ampicillin/IPTG/X-Gal (อาหาร LB 1 ลิตร : NaCl 10 กรัม, Tryptone 10 กรัม, Yeast extract 5 กรัม, Bacto-Agar 15 กรัม และ ddH₂O) ที่มีสารปฏิชีวนะ Ampicillin ความเข้มข้น 50 ไมโครกรัม/มิลลิลิตร เทอาหารลงจานเลี้ยงเชื้อประมาณ 10 - 15 มิลลิลิตร หลังจากอาหารแข็งแล้ว เติมน้ำ 100 mM IPTG 100 ไมโครลิตร และ X-Gal (50 ไมโครกรัม/มิลลิลิตร) 20 ไมโครลิตร ลงบนอาหาร แล้วเกลี่ยจนผิวหน้า อาหารแห้ง จากนั้นทำการถ่ายฝากยีนเข้าสู่เชื้อแบคทีเรีย *E. coli* สายพันธุ์ BL21 (DE3) โดยนำปฏิกิริยา ligation ที่เตรียมไว้ 5 ไมโครลิตร ใส่ลงในหลอดคอมพิเทนต์เซลล์ 50 ไมโครลิตร ผสมให้เข้ากัน และแชบนน้ำแข็งเป็นเวลา 30 นาที นำไป Heat - shock ที่อุณหภูมิ 42 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 60 วินาที นำไปแชบนน้ำแข็งทันทีเป็นเวลา 15 นาที เติมน้ำ S.O.C. medium 250 ไมโครลิตร ผสมให้เข้ากันและนำไปเขย่าที่ความเร็ว 250 รอบต่อนาที ที่อุณหภูมิ 37 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 1 ชั่วโมง จากนั้นนำตัวอย่างที่ ได้รับการถ่ายยีนเข้าสู่เซลล์แบคทีเรียแล้วไปเกลี่ยบนอาหาร LB - Ampicillin/IPTG/X-Gal ที่เตรียมไว้ข้างต้น นำบ่มที่อุณหภูมิ 37 องศาเซลเซียส นาน 14-16 ชั่วโมง คัดเลือกโคโลนีสีขาวของเซลล์แบคทีเรีย *E. coli* ที่มีชิ้น insert ของยีน *hem A* ไปเลี้ยงในอาหาร

เหลว LB ที่เติม Ampicillin ความเข้มข้น 50 ไมโครกรัม/มิลลิลิตร ที่อุณหภูมิ 37 องศาเซลเซียส เขย่าที่ความเร็ว 220 รอบต่อนาที นาน 14 - 16 ชั่วโมง เพื่อนำไปใช้สกัดพลาสมิดดีเอ็นเอในขั้นตอนต่อไป

1.5 การตรวจสอบการปรากฏของยีน *hem A* ใน aLICator LIC Cloning and Expression system

ทำการสกัดพลาสมิดดีเอ็นเอสายผสมจากเซลล์รีคอมบิแนนท์ *E. coli* สายพันธุ์ BL21 (DE3) เก็บตะกอนเซลล์ที่ได้จากข้อ 1.4 โดยการปั่นเหวี่ยงที่ความเร็ว 10,000 รอบต่อนาที นาน 5 นาที เพื่อนำมาสกัดพลาสมิดดีเอ็นเอโดยใช้ชุดสกัด GeneJET™ Plasmid Miniprep Kit (Fermentas) ทำการละลายตะกอนเซลล์ด้วย Resuspension Solution 250 ไมโครลิตร เติม Lysis Solution 250 ไมโครลิตร ผสมให้เข้ากันโดยกลับหลอดขึ้นลง 4 - 6 ครั้ง เติม Neutralization Solution 350 ไมโครลิตร ผสมให้เข้ากัน โดยกลับหลอดขึ้นลง 4 - 6 ครั้ง นำไปปั่นเหวี่ยงที่ความเร็ว 12,000 รอบต่อนาที นาน 5 นาที จากนั้นย้ายสารละลายเซลล์ลงใน GeneJET™ spin column นำไปปั่นเหวี่ยงที่ความเร็ว 12,000 รอบต่อนาที นาน 1 นาที เทส่วนใสทิ้ง เติม Wash Solution 500 ไมโครลิตร นำไปปั่นเหวี่ยงที่ความเร็ว 12,000 รอบต่อนาที นาน 1 นาที เทส่วนใสทิ้ง (ทำซ้ำ 2 ครั้ง) ย้าย GeneJET™ spin column วางบนหลอด microcentrifuge ขนาด 1.5 มิลลิลิตร เติม Elution Buffer 25 ไมโครลิตร บ่มทิ้งไว้นาน 15 - 30 นาที นำไปปั่นเหวี่ยงที่ความเร็ว 12,000 รอบต่อนาที นาน 1 นาที นำพลาสมิดดีเอ็นเอที่ได้มาตรวจสอบคุณภาพด้วย 1.5 เปอร์เซ็นต์ Agarose gel electrophoresis เก็บตัวอย่างดีเอ็นเอที่ได้ไว้ที่อุณหภูมิ -20 องศาเซลเซียส

ทำการตรวจสอบการปรากฏของยีนในเซลล์แบคทีเรียที่ได้รับการถ่ายฝากพลาสมิดสายผสม โดยอาศัยปฏิกิริยา PCR โดยใช้ไพรเมอร์ LIC Forward 5' TAATACGACTCACTATAGGG 3' และ LIC Reverse 5' GAGCGGATAACAATTTTCACACAGG 3' เตรียมส่วนผสมปฏิกิริยา PCR ดังนี้

พลาสมิดดีเอ็นเอ (50 นาโนกรัม/ไมโครลิตร)	2	ไมโครลิตร
10x PCR buffer	2	ไมโครลิตร
4mM dNTP	2	ไมโครลิตร
50 mM MgCl ₂	0.6	ไมโครลิตร
ไพรเมอร์ LIC Forward (5 ไมโครโมลาร์)	1	ไมโครลิตร
ไพรเมอร์ LIC Reverse (5 ไมโครโมลาร์)	1	ไมโครลิตร
Taq DNA polymerase(0.5 ยูนิต/ไมโครลิตร, Immulase)	0.15	ไมโครลิตร
ddH ₂ O	11.25	ไมโครลิตร
รวมปฏิกิริยาทั้งหมด	20	ไมโครลิตร

นำส่วนผสมทั้งหมดผสมให้เข้ากัน จากนั้นนำหลอดเข้าเครื่องเพิ่มปริมาณดีเอ็นเอ thermal cycle โดยรอบของการทำปฏิกิริยา PCR มีดังนี้

95 องศาเซลเซียส 7 นาที	}	จำนวน 1 รอบ
94 องศาเซลเซียส 30 วินาที		จำนวน 25 รอบ
58 องศาเซลเซียส 30 วินาที		
72 องศาเซลเซียส 3 นาที		
72 องศาเซลเซียส 5 นาที		
4 องศาเซลเซียส infinity (∞)		

ตรวจวิเคราะห์ผลผลิต PCR ที่ได้ด้วยวิธี Electrophoresis ใน 1.5 เปอร์เซ็นต์ agarose gel นาน 30 นาที ค่าความต่างศักย์ไฟฟ้า 250 โวลต์ นำไปย้อมเจลด้วยสารละลาย ethidium bromide (ความเข้มข้น 0.5 ไมโครกรัม/มิลลิลิตร) จากนั้นนำไปตรวจดูแถบดีเอ็นเอด้วยเครื่อง Gel Documentation เทียบขนาดของ ดีเอ็นเอกับดีเอ็นเอมาตรฐาน 1 kb DNA ladder marker (Fermentas) พร้อมบันทึกภาพ และเก็บตัวอย่างที่อุณหภูมิ -20 องศาเซลเซียส

1.6 การตรวจสอบความถูกต้องของยีน *hem A* โดยวิธีวิเคราะห์ลำดับนิวคลีโอไทด์

จากการตรวจพบการปรากฏของยีน *hem A* (ขนาด ~ 1,200 bp) ในพลาสมิดดีเอ็นเอสายผสม แล้วจึงนำมาตรวจวิเคราะห์ลำดับนิวคลีโอไทด์ ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

- การทำปฏิกิริยา cycle sequencing

เตรียมปฏิกิริยา cycle sequencing ในหลอด 0.2 มิลลิลิตร ดังนี้

ผลผลิต PCR (ประมาณ 100 นาโนกรัม)	1	ไมโครลิตร
BigDye™ Terminator Cycle Sequencing V3.1	2	ไมโครลิตร

Ready Reaction buffer	1	ไมโครลิตร
Primer ไพรเมอร์ M13-F (5 ไมโครโมล)	1.6	ไมโครลิตร
dH ₂ O	4.4	ไมโครลิตร
รวมปริมาตร	10	ไมโครลิตร

นำส่วนผสมทั้งหมด ผสมตามสัดส่วนข้างบนลงในหลอด PCR ขนาด 0.2 มิลลิลิตร หลังจากนั้นนำหลอดเข้าเครื่องเพิ่มปริมาณดีเอ็นเอ thermal cycle (Gene Amp 9700) โดยมีรอบการทำ PCR ดังนี้

96 องศาเซลเซียส 1 นาที	}	จำนวน 25 รอบ
96 องศาเซลเซียส 10 วินาที		
50 องศาเซลเซียส 5 วินาที		
60 องศาเซลเซียส 4 นาที		
4 องศาเซลเซียส	infinity (∞)	

- การล้างสีฟลูออเรสเซนต์ส่วนเกิน

นำปฏิกิริยา cycle sequencing จากข้างต้นมาล้างสีฟลูออเรสเซนต์ส่วนเกิน โดยนำปฏิกิริยา

ดังกล่าวใส่หลอด 1.5 มิลลิลิตร เติม stock solution A (dH₂O 16 ไมโครลิตร : 95 เปอร์เซ็นต์ Ethanol 64 ไมโครลิตร) ผสมให้เข้ากัน บ่มที่อุณหภูมิ 4 องศาเซลเซียส นาน 15 นาที (ผสมโดยกลับหลอดขึ้นลงทุก 5 นาที) นำไปหมุนเหวี่ยงที่อุณหภูมิ 0 องศาเซลเซียส ความเร็ว 14,000 รอบต่อนาที นาน 20 นาที เทน้ำใส่ทิ้ง ล้างตะกอนที่ได้ด้วย 70 เปอร์เซ็นต์ Ethanol 300 ไมโครลิตร ผสมให้เข้ากันโดยกลับหลอดขึ้นลงนาน 5 นาที นำไปหมุนเหวี่ยงที่อุณหภูมิ 0 องศาเซลเซียส ความเร็ว 14,000 รอบต่อนาที นาน 10 นาที เทน้ำใส่ทิ้งปล่อยให้แห้งในที่มืด

- การเตรียมตัวอย่างเข้าเครื่อง ABI PRISM 310® DNA Sequencer

ละลายตะกอนที่ได้ด้วย Hidi formamide จำนวน 10 ไมโครลิตร จากนั้นปั่นให้อยู่ที่ก้นหลอด ดูดสารละลายทั้งหมดใส่หลอด septa นำไปบ่มที่อุณหภูมิ 95 องศาเซลเซียส นาน 2 นาที แล้วย้ายลงบนน้ำแข็งทันที ตัวอย่างที่ได้นี้ก็พร้อมที่จะเข้าเครื่อง ABI PRISM 310® DNA Sequencer เพื่อวิเคราะห์ลำดับเบสต่อไป

1.7 การศึกษาการแสดงออกในระดับโปรตีนของรีคอมบิแนนท์ *E. coli*

การกระตุ้นการแสดงออกของโปรตีน (fusion protein) ในเซลล์ *E. coli* สายพันธุ์ BL21 (DE3) ทำโดยเตรียมเชื้อตั้งต้นของเซลล์ *E. coli* สายพันธุ์ BL21 (DE3) ที่มี recombinant plasmid ของยีน *hem A* นำมาเลี้ยงเพิ่มปริมาณในอาหารเหลว LB-Ampicillin (ความเข้มข้น 50 ไมโครกรัม/มิลลิลิตร) ปริมาตร 10 มิลลิลิตร นำไปบ่มที่อุณหภูมิ 37 องศาเซลเซียส เขย่าด้วยความเร็ว 200 รอบ/นาที เป็นเวลา 14-16 ชั่วโมง จากนั้นดูดเซลล์ตั้งต้น 3 มิลลิลิตร ใส่ในอาหารเหลว LB-Ampicillin ปริมาตร 100 มิลลิลิตร และบ่มที่อุณหภูมิ 37 องศาเซลเซียส เขย่าด้วยความเร็ว 200 รอบ/นาที วัดความขุ่นของอาหาร จนกระทั่ง OD₆₀₀ เท่ากับ 0.5 จากนั้นเปรียบเทียบการชักนำการแสดงออกของยีนด้วย isopropyl-β-D-thiogalactopyranoside (IPTG) โดยปรับให้มีความเข้มข้นสุดท้าย เท่ากับ 1 mM IPTG และเลี้ยงต่อเป็นเวลา 6 ชั่วโมง เก็บตัวอย่างเซลล์ทุก 1 ชั่วโมง จนครบ 6 ชั่วโมง นำตัวอย่างแต่ละช่วงเวลาไปปั่นเหวี่ยงด้วยความเร็ว 10,000 รอบ/นาที นาน 1 นาที เพื่อเก็บตะกอนเซลล์ แล้วนำมาละลายด้วย 2x sample buffer ปริมาตร 100 ไมโครลิตร ผสมให้เข้ากัน แล้วนำไปมาต้มในน้ำเดือดนาน 5 นาที วิเคราะห์ขนาดของ recombinant protein ด้วย 8 เปอร์เซ็นต์ SDS-PAGE ใน Tris-glycine buffer (0.025 M Tris pH 8.3, 0.192 M Glycine, 0.1 เปอร์เซ็นต์ SDS) โดยให้กระแสไฟฟ้าที่ความต่างศักย์คงที่ 120 โวลต์ เป็นเวลานาน 1 ชั่วโมง จากนั้นย้อมสีแผ่นเจลด้วยสารละลาย PageBlue™ Protein Staining Solution (Fermentas) และล้างสีส่วนเกินออกด้วยน้ำกลั่น 4-5 ครั้ง จนมองเห็นแถบโปรตีนชัดเจน บันทึกผลการการเปลี่ยนแปลงปริมาณของ fusion protein ในแต่ละชั่วโมง

2. การผลิตกรดอะมิโนชีวเคมี 5-Aminolevulinic acid (ALA)

2.1 การศึกษาชนิดของสารตั้งต้นที่มีผลต่อการชักนำการผลิตกรดอะมิโนชีวเคมี

เตรียมเชื้อตั้งต้นของเซลล์ *E. coli* สายพันธุ์ BL21 (DE3) ที่มี recombinant plasmid ของยีน *hem A* มาเลี้ยงเพิ่มปริมาณในอาหารเหลว LB-Ampicillin (ความเข้มข้น 50 ไมโครกรัม/มิลลิลิตร) ปริมาตร 100 มิลลิลิตร นำไปบ่มที่อุณหภูมิ 37 องศาเซลเซียส เขย่าด้วยความเร็ว 180 รอบ/นาที เป็นเวลา 14-16 ชั่วโมง จากนั้นตรวจวัดความขุ่นของเซลล์แขวนลอย ปรับความค่าความขุ่นของเซลล์แขวนลอย OD₆₀₀ เท่ากับ ≤1.0 ในอาหารเหลว LB-Ampicillin ปริมาตร 250 มิลลิลิตร จากนั้นชักนำการ

แสดงออกของยีนด้วย isopropyl- β -D-thiogalactopyranoside (IPTG) โดยปรับให้มีความเข้มข้นสุดท้าย เท่ากับ 3 mM IPTG และบ่มที่อุณหภูมิ 37 องศาเซลเซียส เขย่าด้วยความเร็ว 180 รอบ/นาที และเลี้ยงต่อเป็นเวลา 6 ชั่วโมง ทดสอบเปรียบเทียบประสิทธิภาพการชักนำการผลิตสาร ALA โดยการเติมสารตั้งต้น ได้แก่ โกลซีน กรดซัคซินิค และกลูตามัท ดังนี้ 60 mM Glycine, 30mM Glycine + 10mM Succinic Acid, 10mM L-Glutamic Acid, 30mM L-Glutamic Acid, 10mM Levulenic Acid และ 30mM Levulenic Acid ที่อุณหภูมิ 37 องศาเซลเซียส เขย่าด้วยความเร็ว 180 รอบ/นาที และเลี้ยงเซลล์ต่อจนครบ 48 ชั่วโมง

ตรวจวัดปริมาณสาร ALA ที่ผลิตได้จากการชักนำโดยใช้สารตั้งต้นแต่ละชนิด โดยการตรวจวัดปริมาณสาร ALA ดังนี้ ปั่นแยกตะกอนเซลล์ ดูดสารละลายส่วนใสปริมาตร 1 มิลลิลิตร ใส่ในหลอดทดลองใหม่ เติมสารละลาย Sodium acetate buffer ปริมาตร 2 มิลลิลิตร (pH 4.6) และสารละลาย Acetone ปริมาตร 0.05 มิลลิลิตร ผสมให้เข้ากัน นำไปต้มในน้ำเดือดนาน 15 นาที และทำให้เย็นทันทีในอ่างน้ำแข็ง จากนั้นเติมสารละลาย Ehrlich's reagent ปริมาตร 3.5 มิลลิลิตร ผสมให้เข้ากัน วางไว้ที่อุณหภูมิห้องนาน 15 นาที ตรวจวิเคราะห์ปริมาณ ALA ที่ผลิตได้ โดยนำสารละลายดังกล่าวไปวัดค่าการดูดกลืนแสงที่ความยาวคลื่น 553 นาโนเมตร โดยเปรียบเทียบกับกราฟมาตรฐานของสาร ALA ที่ความเข้มข้น 0-100 μ M

2.2 การศึกษาสภาวะปัจจัยที่มีผลต่อการผลิตกรดอะมิโนลิวูลินิก (ALA)

2.2.1 ศึกษาสภาวะอุณหภูมิที่มีผลต่อการสังเคราะห์กรดอะมิโนลิวูลินิก

เตรียมอาหารเหลว LB-Ampicillin ปริมาตร 200 มิลลิลิตร แล้วนำไปนึ่งฆ่าเชื้อที่อุณหภูมิ 121 องศาเซลเซียส นาน 20 นาที รองอาหารเย้น เติมเชื้อตั้งต้นของเซลล์ *E. coli* สายพันธุ์ BL21 (DE3) ที่มี recombinant plasmid DNA ของยีน *hem A* วัดความขุ่นของเซลล์แขวนลอย ปรับค่าความขุ่นของเซลล์แขวนลอย OD₆₀₀ อยู่ในช่วง 0.7-1.0 ในอาหารเหลว LB-Ampicillin ปริมาตร 200 มิลลิลิตร จากนั้นกระตุ้นการแสดงออกของยีน *hem A* ด้วยสาร isopropyl- β -D-thiogalactopyranoside (IPTG) ปรับให้มีความเข้มข้นสุดท้าย เท่ากับ 1 mM IPTG บ่มที่อุณหภูมิ 37 องศาเซลเซียส ความเร็ว 160 รอบ/นาที เลี้ยงต่อจนครบ 6 ชั่วโมง แล้วจึงเติมสารตั้งต้นในการทำปฏิกิริยาด้วย 30mM Glycine และ 10 mM Succinic Acid ทำการทดสอบการผลิตสาร ALA ที่อุณหภูมิ 30 37 และ 45 องศาเซลเซียส อุณหภูมิละ 3 ชั่วโมง บ่มต่อจนครบ 24 ชั่วโมง แล้วจึงนำสารละลาย ALA ที่ผลิตได้ไปตรวจวิเคราะห์ปริมาณสาร ALA ที่ผลิตได้ ด้วยเครื่อง spectrophotometer

2.2.2 ศึกษาสภาวะความเป็นกรด-ด่าง (pH) ของอาหารที่มีผลต่อการสังเคราะห์กรดอะมิโนลิวูลินิก

เตรียมอาหารเหลว LB-Ampicillin ปริมาตรขวดละ 200 มิลลิลิตร แล้วจึงนำไปนึ่งฆ่าเชื้อที่อุณหภูมิ 121 องศาเซลเซียส นาน 20 นาที รองอาหารเย้น เติมเชื้อตั้งต้นของเซลล์ *E. coli* สายพันธุ์ BL21 (DE3) ที่มี recombinant plasmid DNA ของยีน *hem A* วัดความขุ่นของเซลล์แขวนลอย ปรับค่าความขุ่นของเซลล์แขวนลอย OD₆₀₀ อยู่ในช่วง 0.7-1.0 ในอาหารเหลว LB-Ampicillin ที่ปรับค่าความเป็นกรด-ด่าง (pH) เท่ากับ 5 6 และ 7 ฟลasks ละ 200 มิลลิลิตร ทำ 4 ชั่วโมง จากนั้นกระตุ้นการแสดงออกของยีน *hem A* ด้วยสาร isopropyl- β -D-thiogalactopyranoside (IPTG) ปรับให้มีความเข้มข้นสุดท้าย เท่ากับ 1 mM IPTG บ่มที่อุณหภูมิ 37 องศาเซลเซียส ความเร็ว 160 รอบ/นาที เลี้ยงต่อจนครบ 6 ชั่วโมง แล้วจึงเติมสารตั้งต้นในการทำปฏิกิริยาด้วย 30mM Glycine และ 10 mM Succinic Acid บ่มต่อจนครบ 24 ชั่วโมง แล้วจึงนำสารละลาย ALA ที่ผลิตได้ ไปตรวจวิเคราะห์ปริมาณสาร ALA ที่ผลิตได้ ด้วยเครื่อง spectrophotometer ต่อไป

2.3 การศึกษากระบวนการผลิตกรดอะมิโนลิวูลินิก (ALA) ในระบบถังหมักขนาดเล็ก

2.3.1 การทดสอบการผลิตกรดอะมิโนลิวูลินิก (ALA) ในระบบถังหมักขนาดเล็ก (BIOFLO 2000 Fermenter)

ทำการเตรียมเชื้อตั้งต้น (starter) ของเซลล์ *E. coli* สายพันธุ์ BL21 (DE3) ที่มี recombinant plasmid ของยีน *hem A* มาเลี้ยงเพิ่มปริมาณในอาหารเหลว LB-Ampicillin (ความเข้มข้น 100 ไมโครกรัม/มิลลิลิตร) ปริมาตร 1,000 มิลลิลิตร ที่ผ่านการนำไปบ่มที่อุณหภูมิ 37 องศาเซลเซียส เขย่าด้วยความเร็ว 180 รอบ/นาที เป็นเวลา 14-16 ชั่วโมง เพื่อใช้เป็นหัวเชื้อตั้งต้น (starter) จากนั้นเตรียมอาหารเหลว LB-Ampicillin ปริมาตร 3,000 มิลลิลิตร ในโถแก้ว (chamber) สำหรับใช้ในการเลี้ยงเซลล์ ปิดระบบทั้งหมด แล้วนำไปนึ่งฆ่าเชื้อที่อุณหภูมิ 121 องศาเซลเซียส นาน 20 นาที รองอาหารเย้น เติมเชื้อตั้งต้น (starter) ของเซลล์ *E. coli* สายพันธุ์ BL21 (DE3) ที่มี recombinant plasmid ของยีน *hem A* วัดความขุ่นของเซลล์แขวนลอย ปรับค่าความขุ่นของเซลล์แขวนลอย OD₆₀₀ อยู่ในช่วง 0.7-1.0 ในอาหารเหลว LB-Ampicillin ปริมาตร 3,000 มิลลิลิตร จากนั้นกระตุ้นการแสดงออกของยีน *hem A* ด้วยสาร isopropyl- β -D-thiogalactopyranoside (IPTG) โดยปรับให้มีความเข้มข้นสุดท้าย เท่ากับ 1 mM IPTG ตั้งค่าอุณหภูมิ 37 องศาเซลเซียส อัตราการกวนด้วยความเร็ว 130 รอบ/นาที เลี้ยงต่อจนครบ 6 ชั่วโมง แล้วจึงทำการชักนำการผลิตสาร ALA โดยการเติมสารตั้งต้นปฏิกิริยาด้วย 30mM Glycine และ 10 mM Succinic Acid และเลี้ยงเซลล์ต่อจนครบ 24 ชั่วโมง แล้วจึงนำสารละลาย ALA ที่ผลิตได้ไปกรองผ่าน filter membrane ขนาด 0.2 ไมโครเมตร เพื่อแยก

เอาตะกอนเซลล์ และโปรตีนของเซลล์แบคทีเรียออก โดยวิธีการกรองด้วยระบบสุญญากาศ ตรวจวิเคราะห์ปริมาณสาร ALA ที่ผลิตได้ ด้วยเครื่อง spectrophotometer ดังนี้ ปั่นแยกตะกอนเซลล์ ดูดสารละลายส่วนใสปริมาตร 1 มิลลิลิตร ใส่ในหลอดทดลองใหม่ เติมสารละลาย Sodium acetate buffer ปริมาตร 2 มิลลิลิตร (pH 4.6) และสารละลาย Acetone ปริมาตร 0.05 มิลลิลิตร ผสมให้เข้ากัน นำไปต้มในน้ำเดือดนาน 15 นาที และทำให้เย็นทันทีในอ่างน้ำแข็ง จากนั้นเติมสารละลาย Ehrlich's reagent ปริมาตร 3.5 มิลลิลิตร ผสมให้เข้ากัน วางไว้ที่อุณหภูมิห้องนาน 15 นาที ตรวจวิเคราะห์ปริมาณ ALA ที่ผลิตได้ โดยนำสารละลายดังกล่าวไปวัดค่าการดูดกลืนแสงที่ความยาวคลื่น 553 นาโนเมตร โดยเปรียบเทียบกับกราฟมาตรฐานของสาร ALA ที่ความเข้มข้น 0-100 μM

2.3.2 การพัฒนากระบวนการผลิตกรดอะมิโนลิวซีน (ALA) ในระบบถังหมักขนาด 50 ลิตร

เตรียมอาหารเหลว LB-Ampicillin ปริมาตร 2,000 มิลลิลิตร ในโถแก้ว (chamber) สำหรับใช้ในการเลี้ยงเซลล์ ปิดระบบทั้งหมด แล้วนำไปนึ่งฆ่าเชื้อที่อุณหภูมิ 121 องศาเซลเซียส นาน 20 นาที รองอาหารเย็น เติมเชื้อตั้งต้น (starter) ของเซลล์ *E. coli* สายพันธุ์ BL21 (DE3) ที่มี recombinant plasmid ของยีน *hem A* วัดความขุ่นของเซลล์แขวนลอย ปรับค่าความขุ่นของเซลล์แขวนลอย $\text{OD}_{600} = 0.7-1.0$ ในอาหารเหลว LB-Ampicillin ปริมาตร 20 ลิตร จากนั้นกระตุ้นการแสดงออกของยีน *hem A* ด้วยสาร isopropyl- β -D-thiogalactopyranoside (IPTG) โดยปรับให้มีความเข้มข้นสุดท้าย เท่ากับ 1 mM IPTG ตั้งค่าอุณหภูมิ 37 องศาเซลเซียส และมีอัตราการกวนด้วยความเร็ว 130 รอบ/นาที เลี้ยงต่อจนครบ 6 ชั่วโมง แล้วจึงทำการชักนำการผลิตสาร ALA โดยการเติมสารตั้งต้นปฏิกิริยาด้วย 30mM Glycine และ 10 mM Succinic Acid และเลี้ยงเซลล์ต่อโดยมีการอัดอากาศเป็นระยะ จนครบ 24 ชั่วโมง แล้วจึงนำสารละลาย ALA ที่ผลิตได้ ไปกรองผ่าน filter membrane ขนาด 0.2 ไมโครเมตร เพื่อแยกเอาตะกอนเซลล์ และโปรตีนของเซลล์แบคทีเรียออก โดยวิธีการกรองด้วยระบบสุญญากาศ ตรวจวิเคราะห์ปริมาณสาร ALA ที่ผลิตได้ ด้วยเครื่อง spectrophotometer

สถานที่ทำการวิจัย ห้องปฏิบัติการชีวโมเลกุล สำนักวิจัยพัฒนาเทคโนโลยีชีวภาพ

ระยะเวลาดำเนินงาน ตุลาคม 2561 - กันยายน 2563

การทดลองที่ 1.2 การศึกษาประสิทธิภาพของกรด 5-อะมิโนลิวซีนเพื่อการประยุกต์ใช้ทางการแพทย์

1. การศึกษาคุณสมบัติของกรดอะมิโนลิวซีน (ALA) ในการกระตุ้นการเจริญเติบโตของพืช

1.1 การผลิตสารละลายกรดอะมิโนลิวซีน (ALA)

เตรียมเชื้อตั้งต้นของเซลล์ *E. coli* สายพันธุ์ BL21 (DE3) ที่มี recombinant plasmid ของยีน *hem A* มาเลี้ยงเพิ่มปริมาณในอาหารเหลว LB-Ampicillin ปริมาตร 100 มิลลิลิตร นำไปบ่มที่อุณหภูมิ 37 องศาเซลเซียส เขย่าด้วยความเร็ว 180 รอบ/นาที เป็นเวลา 14-16 ชั่วโมง จากนั้นตรวจวัดความขุ่นของเซลล์แขวนลอย ปรับความค่าความขุ่นของเซลล์แขวนลอย OD_{600} เท่ากับ ≤ 1.0 ในอาหารเหลว LB-Ampicillin ปริมาตร 250 มิลลิลิตร ชักนำการแสดงออกของยีนด้วย isopropyl- β -D-thiogalactopyranoside (IPTG) โดยปรับให้มีความเข้มข้นสุดท้าย เท่ากับ 1 mM IPTG และบ่มที่อุณหภูมิ 37 องศาเซลเซียส เขย่าด้วยความเร็ว 180 รอบ/นาที และเลี้ยงต่อเป็นเวลา 6 ชั่วโมง โดยเติมสารละลาย 30mM Glycine และ 10 mM Succinic Acid เพื่อการชักนำการสังเคราะห์สาร ALA

1.2 การเตรียมสารละลายกรดอะมิโนลิวซีนให้มีความเข้มข้นสูง

นำสารละลาย ALA ที่ผลิตได้จากข้อ 1.1 ไปทำให้มีความเข้มข้นขึ้น โดยอาศัยเทคนิค evaporation ด้วยเครื่องระเหยสารแบบหมุน (Rotary evaporator) เตรียมโดยนำสารละลาย ALA ที่ผลิตได้ นำไปกรองผ่าน filter membrane ขนาด 0.2 ไมโครเมตร และนำเข้าเครื่องระเหยสารแบบหมุน จนตัวอย่างมีปริมาตรลดลง และมีความเข้มข้นสูงขึ้น จากนั้นนำตัวอย่างไปตรวจวิเคราะห์ปริมาณสาร ALA ที่ได้

1.3 การทดสอบคุณสมบัติของสาร ALA ที่ความเข้มข้นต่างๆ ที่มีผลในการกระตุ้นการเจริญเติบโต ในพืชใบเลี้ยงเดี่ยว/ใบเลี้ยงคู่

ทำการพอกฆ่าเชื้อที่ผิวนอกเมล็ดพืชที่ใช้ทดสอบ ได้แก่ ข้าว สำหรับทดสอบสาร ALA ขั้นตอนแรกพอกเมล็ดพืชที่จะนำไปทดสอบด้วย Sodium hypochlorite แกว่งเบาๆเป็นเวลา 3 นาที จากนั้นพอกฆ่าเชื้อด้วยแอลกอฮอล์ 70 เปอร์เซ็นต์ แกว่งเบาๆเป็นเวลา 5 นาที และล้างในน้ำกลั่นนึ่งฆ่าเชื้อเป็นเวลา 10 นาที นำเมล็ดวางบนกระดาษกรองเบอร์ 1 ที่ผ่านการนึ่งฆ่าเชื้อซ้ำน้ำให้แห้ง

การทดสอบคุณสมบัติของสาร ALA ในการกระตุ้นการเจริญของเมล็ดพันธุ์พืชทดสอบ ได้แก่ ข้าว ผักชีลาว พริกขี้หนูสวน ค่ะน้าต้น พักทอง และคีนช่าย โดยการนำเมล็ดพืชที่ผ่านการพอกฆ่าเชื้อ แช่ในสาร ALA ความเข้มข้น 1 mM และ 10 mM เป็นเวลา 60 นาที เปรียบเทียบกับชุดควบคุม (แช่น้ำกลั่น) โดยปิดภาชนะที่แช่ให้มิดชิดหลีกเลี่ยงการโดนแสง จากนั้นนำเมล็ดพันธุ์พืชที่

แช่ในสารละลาย ALA วางในขวดที่มีอาหารวุ้นที่นิ่งฆ่าเชื้อ นำไปบ่มในที่ไม่มีแสงเป็นเวลา 48 ชั่วโมง แล้วจึงค่อยเปิดให้ได้รับแสง นาน 7 วัน บันทึกผลการเจริญเติบโต

2. การศึกษาคุณสมบัติของกรดอะมิโนลิวซีน (ALA) ในการยับยั้งการเจริญของวัชพืช

การผลิตสาร ALA ในระบบถังหมัก โดยเตรียมเชื้อตั้งต้น (starter) ของเซลล์ *E. coli* สายพันธุ์ BL21 (DE3) ที่มี recombinant plasmid DNA ของยีน *hem A* มาเลี้ยงเพิ่มปริมาณในอาหารเหลว LB-Ampicillin (ความเข้มข้น 100 ไมโครกรัม/ มิลลิลิตร) ปริมาตร 2,000 มิลลิลิตร ที่ผ่านการนำไปบ่มที่อุณหภูมิ 37 องศาเซลเซียส เขย่าด้วยความเร็ว 180 รอบ/นาที เป็นเวลา 14-16 ชั่วโมง เพื่อใช้เป็นเชื้อตั้งต้น จากนั้นเตรียมอาหารเหลว LB-Ampicillin ปริมาตร 2,000 มิลลิลิตร ในโถแก้ว (chamber) สำหรับใช้ในการเลี้ยงเซลล์ ปิดระบบทั้งหมด แล้วนำไปนิ่งฆ่าเชื้อที่อุณหภูมิ 121 องศาเซลเซียส นาน 20 นาที รองอาหารยีสต์ เต็มเชื้อตั้งต้น ของเซลล์ *E. coli* สายพันธุ์ BL21 (DE3) ที่มี recombinant plasmid DNA วัดความขุ่นของเซลล์แขวนลอย ด้วย เครื่อง spectrophotometer ปรับค่าความขุ่นของเซลล์แขวนลอย OD₆₀₀ อยู่ในช่วง 0.7-1.0 ในอาหารเหลว LB-Ampicillin ปริมาตร 3,000 มิลลิลิตร จากนั้นทำการกระตุ้นการแสดงออกของยีน *hem A* ด้วยสาร isopropyl-β-D-thiogalactopyranoside (IPTG) โดยปรับให้มีความเข้มข้นสุดท้าย เท่ากับ 1 mM IPTG นำไปบ่มที่อุณหภูมิ 37 องศาเซลเซียส ตั้งค่าการกวนของไบโอดักที่ อัตราความเร็ว 130 รอบ/นาที เลี้ยงต่อจนครบ 6 ชั่วโมง แล้วจึงทำการชักนำการผลิตสาร ALA โดยการเติมสารตั้งต้นปฏิกิริยา 30mM Glycine และ 10 mM Succinic Acid เลี้ยงเซลล์ต่อโดยมีการอัดอากาศที่แรงดัน 0.65 MPa เป็นระยะทุก 1 นาที และ หยุดพัก 1.5 นาที นานจนครบ 24 ชั่วโมง แล้วจึงนำสารละลาย ALA ที่ผลิตได้ ไปกรองผ่าน filter membrane ขนาด 0.2 ไมโครเมตร เพื่อแยกเอาตะกอนเซลล์และโปรตีนของเซลล์แบคทีเรียออก โดยวิธีการกรองด้วยระบบสุญญากาศ

ตรวจวิเคราะห์ปริมาณสาร ALA ที่ผลิตได้ ด้วยเครื่อง spectrophotometer ดังนี้ ปั่นแยกตะกอนเซลล์ ดูดสารละลาย ส่วนในสารละลาย 1 มิลลิลิตร ใส่ในหลอดทดลองใหม่ เติมสารละลาย Sodium acetate buffer ปริมาตร 2 มิลลิลิตร (pH 4.6) และ สารละลาย Acetone ปริมาตร 0.05 มิลลิลิตร ผสมให้เข้ากัน นำไปต้มในน้ำเดือดนาน 15 นาที และทำให้เย็นทันทีในอ่างน้ำแข็ง จากนั้นเติมสารละลาย Ehrlich's reagent ปริมาตร 3.5 มิลลิลิตร ผสมให้เข้ากัน วางไว้ที่อุณหภูมิห้องนาน 15 นาที ตรวจ วิเคราะห์ปริมาณ ALA ที่ผลิตได้ โดยนำสารละลายดังกล่าวไปวัดค่าการดูดกลืนแสงที่ความยาวคลื่น 553 นาโนเมตร โดย เปรียบเทียบกับกราฟมาตรฐานของสาร ALA ที่ความเข้มข้น 0-100 uM

2.1 การทดสอบคุณสมบัติของกรดอะมิโนลิวซีน (ALA) ในการยับยั้งการเจริญของวัชพืช

2.1.1 การทดสอบกลไกการเข้าทำลายชั้น membrane ของพืช

- การทดสอบในสภาวะกล่องควบคุมความชื้น (moist chamber) เตรียมโดยใช้กล่องพลาสติกใส ตัดสำลีเป็นชิ้น ชูบด้วย น้ำกลั่นที่ผ่านการฆ่าเชื้อ นำมาหุ้มที่บริเวณก้านใบวัชพืช แบ่งพื้นที่ใบของวัชพืชเป็น 2 ส่วน ใช้ปิเปตหยดสารละลาย ALA (ที่ผลิต ได้จากข้อ 1) ปริมาตร 10 ไมโครลิตร หยดบริเวณส่วนใดส่วนหนึ่งของใบในสภาวะไม่มีแสง ปิดฝากล่อง บ่มนานประมาณ 12-16 ชั่วโมง จากนั้นนำออกมาวางในสภาพที่มีแสง นาน 2-3 วัน สังเกตการเปลี่ยนแปลงของ cell membrane เปรียบเทียบกับใบพืชที่ หยดด้วยน้ำกลั่น

- การทดสอบในกระถาง เตรียมต้นวัชพืช (บาหยา) ปลูกลงกระถาง เลือกใบที่ใช้ทดสอบ ทำเครื่องหมาย แบ่งพื้นที่ใบ ของวัชพืชที่จะใช้ทดสอบเป็น 2 ส่วน ใช้ปิเปตหยดสารละลาย ALA (ที่ผลิตได้จากข้อ 1) ปริมาตร 10 ไมโครลิตร หยดลงบริเวณผิว ใบส่วนใดส่วนหนึ่ง บ่มในสภาวะไม่มีแสงนานประมาณ 12-16 ชั่วโมง จากนั้นนำกระถางออกมาวางในสภาพที่มีแสง นาน 7-14 วัน สังเกตการเปลี่ยนแปลงของใบ เปรียบเทียบกับใบพืชที่ไม่หยดสารละลาย ALA

2.2 การทดสอบชนิดของวัชพืชที่ตอบสนองต่อกลไกการเข้าทำลายของกรดอะมิโนลิวซีน

เตรียมต้นวัชพืชเพื่อนำมาใช้ทดสอบ ได้แก่ ลูกใต้ใบ น้ำนมราชสีห์ และหญ้ายาง ฉีดพ่นสาร ALA ที่ผลิตได้ จากข้อ 1 บ่ม ในสภาวะไม่มีแสง นานประมาณ 12-16 ชั่วโมง จากนั้นนำออกมาวางในสภาพที่มีแสง สังเกตการเปลี่ยนแปลงของใบและลำต้น

3. การศึกษาคุณสมบัติของกรดอะมิโนลิวซีน (ALA) ในการควบคุมการเจริญเติบโตของหนอนกระทู้

ทำการเลี้ยงหนอนกระทู้ฝักวีย์ 1-2 ในกล่องพลาสติกใส กล่องละ 1 ตัว แล้วจึงให้อาหารนาน 24 ชั่วโมง จากนั้นจึงให้อาหาร เทียมขนาด 0.5 x 0.5 เซนติเมตร ที่มีสาร ALA เคลือบบริเวณผิวอาหาร โดยวางแผนการทดลองแบบ CRD กำหนดกรรมวิธีการ ทดลอง 5 กรรมวิธี (ปริมาณสาร ALA 50 40 30 และ 20 ไมโครลิตร) เปรียบเทียบกับชุดควบคุม (ไม่ใส่สาร ALA) แต่ละกรรมวิธีมี จำนวน 18 ซ้ำๆละ 1 ตัว จากนั้นให้ตัวหนอนอยู่ในที่มืด ไม่มีแสงนาน 1 คืน จากนั้นให้ได้รับแสงและให้อาหารเทียมตามปกติ

เปรียบเทียบกับชุดควบคุม (ไม่ให้สาร ALA) เมื่อหอนอนกินอาหารจนหมด หลังจากนั้นวันต่อมาจึงให้อาหารเต็มปกติ บันทึกผลการเจริญเติบโต วัดขนาดความยาวลำตัวทุก 3 วัน จนตัวหอนตายหรือเข้าดักแด้

4. การพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์ของกรดอะมิโนลิวูลินิก (ALA) ในรูปแบบผงแห้ง

4.1 เตรียมรูปแบบผลิตภัณฑ์กรดอะมิโนลิวูลินิกใน (ALA) รูปแบบผงแห้ง โดยผลิต ALA จากเซลล์ *E. coli* สายพันธุ์ BL21 (DE3) ที่ได้รับการถ่ายฝาก พลาสมิดดีเอ็นเอสายผสมของยีน *hem A* มาเพาะเลี้ยงในอาหารเหลว LB -Ampicillin (ความเข้มข้น 100 ไมโครกรัม/มิลลิลิตร) เมื่อกระตุ้นการทำงานของยีนด้วยสาร 1 mM IPTG แล้วนำไปบ่มที่อุณหภูมิ 37 องศาเซลเซียส นาน 6 ชั่วโมง เติมน้ำตาลตั้งต้น แล้วเลี้ยงเป็นเวลา 24 ชั่วโมง นำสารละลาย ALA ที่ผลิตได้ไปกรองผ่าน filter membrane ขนาด 0.2 ไมโครเมตร และผ่านกระบวนการ Freeze drying ที่อุณหภูมิ -40 องศาเซลเซียส และ Spray drying ตั้งค่าต่างๆของเครื่อง ดังนี้ Inlet temperature 140 องศาเซลเซียส (Outlet temperature 80 องศาเซลเซียส) aspirator 100 % Pump 28% Nozzle cleaner 6 จนตัวอย่างมีสภาพเป็นผงแห้ง นำไปวิเคราะห์ปริมาณสารประกอบ aminolevulinic acid จากตัวอย่างผลิตภัณฑ์ด้วยเครื่อง UHPLC ดังนี้

- เตรียมตัวอย่างเพื่อตรวจวิเคราะห์ โดยนำตัวอย่างผลิตภัณฑ์ 0.1 g ละลายน้ำ 10 ml แล้วกรองผ่าน membrane filter ขนาดรูพรุน 0.2 um
- เตรียมสารละลายมาตรฐาน aminolevulinic acid ด้วย H₂O ให้ได้ความเข้มข้น 0.05, 0.1, 0.2 และ 0.3 mg/ml
- การทำอนุพันธ์ด้วย AccqTag reagent นำสารมาตรฐาน/ตัวอย่าง มาทำปฏิกิริยากับ AccqTag reagent (Waters, USA) แล้วบ่มที่อุณหภูมิ 55 °C แล้วกรองผ่าน membrane filter ขนาดรูพรุน 0.2 um แล้วนำไปวิเคราะห์ด้วยเครื่อง UHPLC
- วิเคราะห์ปริมาณสารประกอบ aminolevulinic acid ในผลิตภัณฑ์ตัวอย่าง ด้วยเครื่อง Ultra High Liquid Chromatograph (UHPLC) ผลิตภัณฑ์ของ Shimadzu รุ่น Nexera-2 LD-30AD เครื่องตรวจวัดชนิด Photo diode array รุ่น SPD-M20A ระบบฉีดสารอัตโนมัติรุ่น SIL-30AC โดยกำหนดสภาวะเครื่อง UHPLC สำหรับการวิเคราะห์สาร ดังนี้

คอลัมน์: GL Sciences InertSustainSwift C18 (150mm x 2.1mm x 1.9 um)

อุณหภูมิคอลัมน์: 38 องศาเซลเซียส

อัตราการไหล: 0.5 ml/min

ตัวพา: H₂O (ตัวพา A)

2% acetate buffer pH 5 (ตัวพา B)

Acetonitrile (ตัวพา C)

ตัวระบบ gradient : 0.1–7.5 นาที 83% (B) และ 17% (C)

12.0–12.5 นาที 60% (A) และ 40% (C)

12.51–15 นาที 100% (A)

เครื่องตรวจวัด: Fluorescent detector: Ex 250 nm Em 395 nm

ปริมาตรการฉีด: 0.5 ul

เวลาที่ใช้: 15 นาที

4.2 ศึกษาความคงตัวของผลิตภัณฑ์ระหว่างการเก็บรักษา ที่สภาวะอุณหภูมิ 4 และ -20 องศาเซลเซียสโดยการนำออกมาตรวจวิเคราะห์ปริมาณ ALA ทุก 2 เดือน ด้วยวิธีการวัดค่าการดูดกลืนแสงที่ความยาวคลื่น 553 นาโนเมตร เปรียบเทียบกับกราฟมาตรฐานของสาร ALA ที่ความเข้มข้น 0-100 uM คำนวณค่าร้อยละอัตราการลดลงของปริมาณกรดอะมิโนลิวูลินิกใน (ALA) จากสูตร

$$\text{อัตราการลดลงร้อยละ} = \frac{\text{ปริมาณสารตั้งต้น} - \text{ปริมาณสารสุดท้าย}}{\text{ปริมาณสารตั้งต้น}} \times 100$$

สถานที่ทำการวิจัย ห้องปฏิบัติการชีวโมเลกุล สำนักวิจัยพัฒนาเทคโนโลยีชีวภาพ
ระยะเวลาดำเนินงาน ตุลาคม 2562 - กันยายน 2564

กิจกรรมที่ 2 การผลิตและการใช้ประโยชน์ของสารเมลาโทนินจากจุลินทรีย์เพื่อส่งเสริมการเจริญเติบโตของพืชในสภาพแวดล้อมที่ไม่เหมาะสม

การทดลองที่ 2.1 การผลิตสารเมลาโทนินจากจุลินทรีย์เพื่อควบคุมการเจริญเติบโตของพืช

ศึกษาและพัฒนาวิธีการผลิตสารเมลาโทนินโดยใช้เทคโนโลยีชีวภาพ ด้วยการศึกษาค้นคว้าของยีนที่เกี่ยวข้องกับการสังเคราะห์เมลาโทนินในพืชและสัตว์ โคลนยีนของเอนไซม์ 2 ชนิด ใส่ในเวกเตอร์ที่ต่อกับโปรโมเตอร์และเพิ่มการแสดงออกของยีนเพื่อการถ่ายฝากใน *E.Coli* ถ่ายฝากยีนและศึกษาปัจจัยในการเลี้ยงที่มีผลต่อการแสดงออกของเอนไซม์ วิเคราะห์ปริมาณของสารเมลาโทนินที่ผลิตได้

1. การโคลนและสังเคราะห์ยีนที่เกี่ยวข้องกับการผลิตเมลาโทนินจากพืชและสัตว์

(การโคลนยีนที่เกี่ยวข้องกับการผลิตเมลาโทนินจากพืช)

ศึกษาค้นคว้าของยีนที่เกี่ยวข้องกับการผลิตเมลาโทนินในข้าว ออกแบบไพรเมอร์เพื่อทำการโคลนยีน *OsSNAT* และยีน *OsCOMT*

เตรียมตัวอย่างพืชและสกัดอาร์เอ็นเอ นำใบข้าวมาสกัดอาร์เอ็นเอด้วยชุดสกัด GeneJET RNA Purification Kit (Thermo scientific) นำอาร์เอ็นเอที่ได้มาทำปฏิกิริยา Reverse transcript เพื่อสร้าง cDNA โดยใช้ PrimeScript RT reagent Kit (Takara Bio)

เพิ่มปริมาณดีเอ็นเอจาก cDNA โดยใช้ไพรเมอร์ที่จำเพาะกับยีน *OsSNAT* และ *OsCOMT* นำผลผลิตพีซีอาร์ที่เพิ่มปริมาณได้มาทำการตรวจสอบลำดับเบสด้วยการทำ DNA sequencing (การสังเคราะห์ยีน *AANAT* ของแกะ)

หาข้อมูลลำดับเบสของยีนจากฐานข้อมูล The European Nucleotide Archive (ENA) ทำการปรับ นิวคลีโอไทด์ให้เป็น codon ที่เหมาะสมกับการผลิตโปรตีนใน *E.Coli* และสังเคราะห์ยีนในลักษณะที่แทรกเข้าอยู่ในเวกเตอร์ pETDuet-1

2. การตรวจสอบชิ้นส่วนยีน *OsCOMT* และยีน *AANAT* ในเวกเตอร์ pETDuet-1 และทดสอบการแสดงออกของเอนไซม์

นำเวกเตอร์ pETDuet-1 ที่มีชิ้นส่วนของยีน *OsCOMT* และยีน *AANAT* ถ่ายเข้าสู่ *E.Coli* สายพันธุ์ DH5 α คัดเลือกโคโลนีที่ขึ้นได้ในอาหารเลี้ยงเชื้อที่มียา Ampicillin นำโคโรนีที่ได้มาทำ Colony PCR โดยใช้ไพรเมอร์ 2 คู่บนเวกเตอร์ที่อยู่ในตำแหน่งคร่อมของบริเวณชิ้นส่วนยีนทั้งสองชิ้น คัดเลือกโคโรนีที่มีชิ้นส่วนยีนไปทำการเลี้ยงในอาหารเหลวเพื่อสกัดพลาสมิด และนำพลาสมิดที่ได้ไปอ่านลำดับเบสเพื่อตรวจสอบความถูกต้องของยีนทั้งสองตัวบนเวกเตอร์ด้วยการทำ DNA sequencing

ทดสอบการแสดงออกของเอนไซม์ *AANAT* และ *OsCOMT* แบบหยาบด้วยวิธี SDS-PAGE โดยการนำเวกเตอร์ pETDuet-1 ที่มีชิ้นส่วนของยีน *OsCOMT* และยีน *AANAT* ถ่ายเข้าสู่ *E.Coli* สายพันธุ์ BL21 คัดเลือกโคโรนีที่ขึ้นได้ในอาหารเลี้ยงเชื้อที่มียา Ampicillin ชักนำการแสดงออกของโปรตีนด้วยการเติม 100mM IPTG ปริมาณ 1 mL ตรวจสอบการแสดงออกของโปรตีน โดยทำการสกัดโปรตีนก่อนแยกด้วยวิธี SDS-PAGE

3. การศึกษาปัจจัยที่เหมาะสมในการเลี้ยง *E. coli* เพื่อการผลิตเมลาโทนิน

3.1 การศึกษาอุณหภูมิที่เหมาะสมต่อการชักนำการแสดงออกของเอนไซม์ *AANAT* และ *OsCOMT*

นำ *E. coli* ที่ทดสอบการแสดงออกแล้ว มาเลี้ยงในอาหารเหลวที่มี Ampicillin ชักนำการแสดงออกของโปรตีนด้วยการเติม 100mM IPTG นำน้ำเลี้ยงไปเลี้ยงต่อในตู้เขย่าที่อุณหภูมิ 30 37 และ 40 องศาเซลเซียส ตู้ละ 4 หลอด เป็นเวลา 16 ชั่วโมง หลังจากนั้น ทำการปรับความเข้มข้นของน้ำเลี้ยงแต่ละหลอดให้มีค่า OD600 เท่ากันด้วยน้ำกลั่น เปรียบเทียบการแสดงออกของเอนไซม์ โดยทำการสกัดโปรตีนก่อนแยกด้วยวิธี SDS-PAGE

3.2 การศึกษาปริมาณ IPTG ที่เหมาะสมต่อการชักนำการแสดงออกของเอนไซม์ *AANAT* และ *OsCOMT*

นำ *E. coli* ที่ทดสอบการแสดงออกแล้ว มาเลี้ยงในอาหารเหลวที่มี Ampicillin ชักนำการแสดงออกของโปรตีนด้วยการเติมสาร IPTG ให้มีความเข้มข้น 0.1 mM, 1 mM และ 3 mM ตามลำดับ นำน้ำเลี้ยงไปเลี้ยงต่อในตู้เขย่าที่อุณหภูมิ 37 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 16 ชั่วโมง หลังจากนั้น ทำการปรับความเข้มข้นของน้ำเลี้ยงแต่ละหลอดให้มีค่า OD600 เท่ากันด้วยน้ำกลั่น เปรียบเทียบการแสดงออกของเอนไซม์ โดยทำการสกัดโปรตีนก่อนแยกด้วยวิธี SDS-PAGE

3.3 การศึกษาปริมาณสารตั้งต้น Serotonin ที่เหมาะสมต่อการผลิตสารเมลาโทนิน

นำ *E. coli* ที่ทดสอบการแสดงออกแล้วจากวิธีการข้อ 4) มาเลี้ยงในอาหารเหลว 2 mL ที่มี Ampicillin เลี้ยงในอุณหภูมิ 37 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 16 ชั่วโมง ชักนำการแสดงออกของโปรตีนด้วยการเติมสาร IPTG ลงในน้ำเลี้ยงแต่ละหลอด ให้มีความเข้มข้น 0.1 mM และเติมสารตั้งต้น Serotonin ในปริมาณ 1, 3, 5 mM ทำซ้ำ 3 ซ้ำ

นำน้ำเลี้ยงไปเลี้ยงต่อในตู้เขย่าที่ปิดไม่ให้เห็นแสงลอดเข้า ที่อุณหภูมิ 37 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 24 ชั่วโมง แยกน้ำเลี้ยงออกมาและกรองด้วย Filter ขนาดรูพรุน 0.2 μM ตรวจสอบปริมาณเมลาโทนินที่ผลิตได้จากน้ำเลี้ยง *E. coli* ในกรรมวิธีข้างต้น ด้วยเครื่อง UHPLC

3.4 การขยายปริมาณการเลี้ยง *E. coli* เพื่อการผลิตเมลาโทนินในระดับถังหมักขนาดเล็ก

นำ *E. coli* ที่ทดสอบการแสดงออกแล้วมาเลี้ยงในอาหารเหลว 30 mL ที่มี Ampicillin เลี้ยงในอุณหภูมิ 37 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 16 ชั่วโมง นำน้ำเลี้ยง 20 mL มาเลี้ยงต่อในอาหารเหลว LB 2,000 mL ที่มี Ampicillin ที่อุณหภูมิ 37 องศาเซลเซียส จนได้น้ำเลี้ยงที่มีค่า OD600 อยู่ระหว่าง 0.6 - 0.8 ชักนำการแสดงออกของโปรตีนด้วยการเติมสาร IPTG ลงในน้ำเลี้ยงให้มีความเข้มข้น 0.1 mM และเติมสารตั้งต้น Serotonin 1 mM จากนั้น นำน้ำเลี้ยงใส่ Fermentor (New Brunswick BioFlo 2000) และประกอบเข้าตัวเครื่อง ตั้งค่าการหมุนของใบพัดอยู่ที่ 120 rpm และอุณหภูมิ 37 องศาเซลเซียส เลี้ยง *E. coli* ใน Fermentor เป็นเวลา 24 ชั่วโมง แยกน้ำเลี้ยงออกมา และกรองด้วย Filter ขนาดรูพรุน 0.2 μM แบ่งน้ำเลี้ยง 5 mL ที่ผ่านการกรองแล้ว นำไปวิเคราะห์ปริมาณสารเมลาโทนินด้วย UHPLC

นำน้ำเลี้ยงที่ผ่านการกรองแล้ว มาสกัดสารเมลาโทนินแบบหยาบ โดยใช้ Ethyl acetate : น้ำเลี้ยงในอัตราส่วน 1 : 2 และสกัดซ้ำ 2-3 ครั้ง นำสารสกัดที่อยู่ใน Ethyl acetate ทำระเหยด้วยเครื่อง Rotary evaporator

ละลายตะกอนสารสกัดด้วย Methanol แบ่งสารละลาย 5 mL เพื่อนำไปวิเคราะห์ปริมาณเมลาโทนินด้วย UHPLC และเก็บสารสกัดที่เหลือในขวดสีชา เพื่อใช้ในการทดสอบประสิทธิภาพต่อไป

- การบันทึกข้อมูล

บันทึกผลและเก็บข้อมูลวิจัย ได้แก่ อุณหภูมิในการเลี้ยง *E. coli* ที่เหมาะสมในการแสดงออกของยีน ปริมาณของสารตั้งต้นที่เหมาะสมในการสังเคราะห์เมลาโทนินใน *E. coli* ปริมาณการแสดงออกของโปรตีน และปริมาณเมลาโทนินในน้ำเลี้ยง

การทดลองที่ 2.2 การทดสอบประสิทธิภาพของสารเมลาโทนินเพื่อส่งเสริมการเจริญเติบโตของพืชในสภาพแวดล้อม

ศึกษาประสิทธิภาพของสารเมลาโทนินบริสุทธิ์และสารเมลาโทนินที่ผลิตได้จาก *E. coli* ในการส่งเสริมการงอกและการเจริญเติบโตของแตงร้านในดินเค็ม ศึกษาประสิทธิภาพของสารเมลาโทนินในการส่งเสริมการเจริญเติบโตของต้นอ่อนมะเขือเทศภายใต้สภาวะเครียดแบบจำลอง และประสิทธิภาพของสารเมลาโทนินในการส่งเสริมการเจริญเติบโตของมะเขือเทศระยะออกดอกภายใต้สภาวะขาดน้ำในระดับโรงเรือน

1. การทดสอบประสิทธิภาพของสารเมลาโทนินในการเพิ่มอัตราการงอกของเมล็ดแตงภายใต้สภาพดินเค็ม

1.1 การทดสอบประสิทธิภาพของสารเมลาโทนินบริสุทธิ์ในการเพิ่มอัตราการงอกของเมล็ดแตงภายใต้สภาพดินเค็ม

ซบเมล็ดแตงร้านด้วยสารละลายเมลาโทนินบริสุทธิ์ ก่อนนำไปปลูกในถาดพลาสติกที่ใส่ดินที่มีสารละลายเกลือ NaCl ความเข้มข้น 200 mM หรือค่า EC อยู่ที่ประมาณ 2.4 mS/cm เปรียบเทียบอัตราการงอกของเมล็ด (%) ที่ได้รับการซบสารละลายเมลาโทนินที่ความเข้มข้น 50, 100, 150 μM และไม่ได้รับการซบสารละลายเมลาโทนินก่อนการปลูก ทำซ้ำ 5 ซ้ำ วางถาดเพาะไว้ในที่มืดที่ตู้ควบคุมอุณหภูมิ 30 องศาเซลเซียส เพื่อเพาะเมล็ด นับจำนวนเมล็ดที่มีรากสีขาวงอกออกมา ต่อเมล็ดที่ไม่งอก ทุกๆ 24 ชั่วโมง เป็นระยะเวลา 3 วัน และวิเคราะห์อัตราการงอกของเมล็ด

1.2 การทดสอบประสิทธิภาพของสารเมลาโทนินแบบหยาบจากน้ำเลี้ยง *E. coli* ในการเพิ่มอัตราการงอกของเมล็ดแตงภายใต้สภาพดินเค็ม

ซบเมล็ดแตงร้านด้วยสารละลายเมลาโทนินที่สกัดจากน้ำเลี้ยง *E. coli* จากการทดลองที่ 2.1 ก่อนนำไปปลูกในถาดพลาสติกที่ใส่ดินที่มีสารละลายเกลือ NaCl ความเข้มข้น 200 mM หรือค่า EC อยู่ที่ประมาณ 2.4 mS/cm เปรียบเทียบอัตราการงอกของเมล็ด (%) ที่ได้รับการซบด้วยสารละลายเมลาโทนินที่ความเข้มข้น 50 และ 100 μM และไม่ได้รับการซบสารละลายเมลาโทนินก่อนการปลูก ทำซ้ำ 5 ซ้ำ

วางถาดเพาะไว้ในที่มืดที่ตู้ควบคุมอุณหภูมิ 30 องศาเซลเซียส เพื่อเพาะเมล็ด นับจำนวนเมล็ดที่มีรากสีขาวงอกออกมา ต่อเมล็ดที่ไม่งอก ทุกๆ 24 ชั่วโมง เป็นระยะเวลา 3 วัน และวิเคราะห์อัตราการงอกของเมล็ด จากนั้น เพาะเมล็ดในตู้ควบคุมอุณหภูมิโดยให้แสงต่อเป็นเวลาอีก 7 วัน และวัดความยาวของลำต้นอ่อนเพื่อวิเคราะห์การเจริญเติบโตของเมล็ดแตงร้าน

2. การทดสอบประสิทธิภาพของสารเมลาโทนินบริสุทธิ์ในการเพิ่มความทนแล้งของมะเขือเทศ

2.1 การทดสอบประสิทธิภาพของสารเมลาโทนินบริสุทธิ์/สารเมลาโทนินแบบหยาบจากน้ำเลี้ยง *E. coli* ในการเพิ่มความทนแล้งของมะเขือเทศในสภาพขาดน้ำระดับห้องปฏิบัติการ

เตรียมอาหารเหลวสูตร MS ใส่ในขวดเพาะเลี้ยงเนื้อเยื่อ ขวดละ 50 mL ทำความสะอาดผิวเมล็ดมะเขือเทศด้วย 70% EtOH และ 20% โซเดียมไฮโปคลอไรท์ ล้างน้ำให้สะอาด เพาะเมล็ดมะเขือเทศในอาหารเหลวสูตร MS เป็นเวลา 14 วัน ย้ายต้นอ่อนมะเขือเทศลงในอาหารเหลวสูตร MS ที่มีส่วนประกอบของ PEG8000 5% และสารเมลาโทนิน 50, 100, 150 μM ทำซ้ำ 5 ซ้ำ บันทึกอัตราการความยาวของลำต้นเหนือใบเลี้ยงคู่ เมื่อมะเขือเทศมีอายุ 45 วัน

2.2 การทดสอบประสิทธิภาพของสารเมลาโทนินบริสุทธิ์ ในการเพิ่มความทนแล้งของมะเขือเทศในสภาพโรงเรือน

นำต้นกล้ามะเขือเทศพันธุ์เซอร์รี่ อายุ 30 วัน ย้ายลงปลูกในกระถางขนาด 12 นิ้วที่ใส่ดินดำผสมขุยมะพร้าว วางกระถางในโรงเรือนหลังคาทึบ และรดน้ำต้นมะเขือเทศจนหน้าดินชุ่มทุกๆ 3 วัน เมื่อย้ายกล้าลงปลูกในกระถางได้ 30 วัน เริ่มการลดปริมาณน้ำในดิน โดยใช้วิธีการของ Cherono และคณะ (2020) ที่ปรับปรุงเล็กน้อย คัดเลือกต้นมะเขือเทศที่มีความสูงและจำนวนกิ่งใกล้เคียงกัน (ประมาณ 11-13 กิ่ง) แบ่งกระถางเป็น 5 กลุ่มตามกรรมวิธีการทดลอง วางแผนการทดลองแบบ CRD โดยมีกรรมวิธีการทดลอง 5 กรรมวิธี 6 ซ้ำ ดังนี้

กรรมวิธีที่ 1 ลดปริมาณน้ำ + ฟอสฟอรัสละลายเมลาโทนินที่ความเข้มข้น 50 μM (M50)

กรรมวิธีที่ 2 ลดปริมาณน้ำ + ฟอสฟอรัสละลายเมลาโทนินที่ความเข้มข้น 100 μM (M100)

กรรมวิธีที่ 3 ลดปริมาณน้ำ + ฟอสฟอรัสละลายเมลาโทนินที่ความเข้มข้น 150 μM (M150)

กรรมวิธีที่ 4 ลดปริมาณน้ำ + ฟอสฟอรัสละลายน้ำกลั่น (C)

กรรมวิธีที่ 5 ให้น้ำตามปกติ (WW)

หลังจากลดปริมาณน้ำได้ 7 วัน เริ่มทำการให้สารเมลาโทนินบริสุทธิ์ โดยใช้สารละลายเมลาโทนินที่ความเข้มข้นตามข้างต้น ฉีดพ่นที่ใบ 20 mL และรดที่โคนต้นมะเขือเทศ 30 mL ทำการให้สารเมลาโทนินทุกๆ 3 วัน เป็นเวลา 1 เดือน เก็บตัวอย่างใบมะเขือเทศ และเก็บผลมะเขือเทศของแต่ละกรรมวิธี วิเคราะห์และเปรียบเทียบการเจริญเติบโต

2.3 การทดสอบประสิทธิภาพของสารเมลาโทนินแบบหยาบจากน้ำเลี้ยง *E. coli* ในการเพิ่มความทนแล้งของมะเขือเทศในสภาพโรงเรือน

นำต้นกล้ามะเขือเทศพันธุ์ราชีนี อายุ 30 วัน ย้ายลงปลูกในกระถางขนาด 12 นิ้วที่ใส่ดินดำผสมขุยมะพร้าว วางกระถางในโรงเรือนหลังคาทึบ และรดน้ำต้นมะเขือเทศจนหน้าดินชุ่มทุกๆ 3 วัน เมื่อย้ายกล้าลงปลูกในกระถางได้ 30 วัน เริ่มการลดปริมาณน้ำในดิน โดยใช้วิธีการของ Cherono และคณะ (2020) ที่ปรับปรุงเล็กน้อย คัดเลือกต้นมะเขือเทศที่มีความสูงและจำนวนกิ่งใกล้เคียงกัน (ประมาณ 11-13 กิ่ง) แบ่งกระถางเป็น 4 กลุ่มตามกรรมวิธีการทดลอง วางแผนการทดลองแบบ CRD โดยมีกรรมวิธีการทดลอง 4 กรรมวิธี 6 ซ้ำ ดังนี้

กรรมวิธีที่ 1 ลดปริมาณน้ำ + ฟอสฟอรัสละลายเมลาโทนินแบบหยาบที่ความเข้มข้น 50 μM (E50)

กรรมวิธีที่ 2 ลดปริมาณน้ำ + ฟอสฟอรัสละลายเมลาโทนินบริสุทธิ์ที่ความเข้มข้น 100 μM (M100)

กรรมวิธีที่ 3 ลดปริมาณน้ำ + ฟอสฟอรัสละลายน้ำกลั่น (C)

กรรมวิธีที่ 4 ให้น้ำตามปกติ (WW)

หลังจากลดปริมาณน้ำได้ 7 วัน เริ่มทำการให้สารเมลาโทนิน โดยใช้สารละลายเมลาโทนินที่ความเข้มข้นตามข้างต้น ฉีดพ่นที่ใบ 50 mL และรดที่โคนต้นมะเขือเทศ 50 mL ทำการให้สารเมลาโทนินทุกๆ 7 วัน เป็นเวลา 1 เดือน เก็บตัวอย่างใบมะเขือเทศของแต่ละกรรมวิธี วิเคราะห์ปริมาณสาร MDA ตามวิธีของ Cherono และคณะ (2020) ที่ปรับปรุงเล็กน้อย เพื่อเปรียบเทียบสถานะเครียดของมะเขือเทศ ดังนี้

วิธีวิเคราะห์ปริมาณสาร MDA จากใบมะเขือเทศสด

ชั่งน้ำหนักใบพืช (g) และนำมาบดให้ละเอียดด้วยไนโตรเจนเหลว จากนั้นเติมสารละลาย trichloroacetic acid (TCA) ความเข้มข้น 0.1% ปริมาตร 1 mL นำไปปั่นเหวี่ยงด้วยเครื่องปั่นเหวี่ยงความเร็วสูง 12,000 rpm เป็นเวลา 20 นาที ตูดส่วนน้ำใส ปริมาตร 550 μL ลงในหลอดใหม่ จากนั้นเติม thiobarbituric acid (TBA) ความเข้มข้น 0.5% ในสารละลาย TCA ความเข้มข้น 20% หลอดละ 550 μL ปิดฝาหลอดให้สนิท นำไปต้มที่อุณหภูมิ 95 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 25 นาที รอให้เย็นลง หลังจากนั้นนำไปปั่นเหวี่ยงที่ 7500 rpm เป็นเวลา 5 นาที ตูดสารละลายปริมาตร 1 mL มาวัดค่าการดูดกลืนแสงที่ความยาวคลื่น 532 และ 600 nm ปริมาณ MDA คำนวณได้จากสูตรต่อไปนี้

ปริมาณ MDA ($\mu\text{mol/g FW}$) = $[(A_{532}-A_{600}) \times 1 \times 1,000]/(155 \times \text{น้ำหนักใบ})$

- การบันทึกข้อมูล

บันทึกผลอัตราการงอกของเมล็ดแต่งร้านภายใต้สภาพดินเค็ม ความยาวของลำต้นมะเขือเทศที่เลี้ยงในสภาพขวดปิดเชื้อ ขนาดผลมะเขือเทศ และปริมาณสาร MDA ของใบมะเขือเทศที่เลี้ยงสภาพโรงเรือนในช่วงติดดอก

3. การปรับแผนงบประมาณระหว่างปี

- ไม่มี   มี ได้รับอนุมัติเมื่อวันที่..... (โปรดแสดงหลักฐานในภาคผนวก)
- เปลี่ยนแปลงงบประมาณ โปรดอธิบายการเปลี่ยนแปลง.....
- เปลี่ยนแปลงวัตถุประสงค์/ผลผลิต โปรดอธิบายการเปลี่ยนแปลง.....

กรมวิชาการเกษตร

บทที่ 3 ผลการศึกษา

3.1 ผลการดำเนินงานของโครงการ

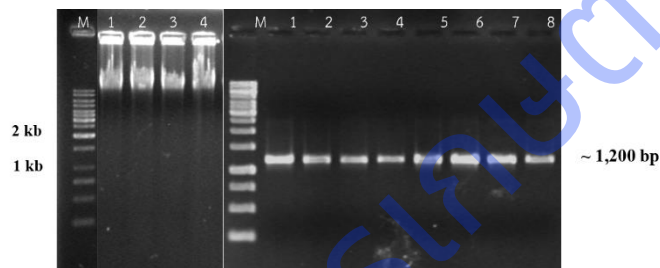
สรุปผลการดำเนินงานที่ได้จริง โดยให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของโครงการ (สรุปภาพรวมของโครงการ)

กิจกรรมที่ 1 การพัฒนาการผลิตสารทุติยภูมิออกฤทธิ์ทางชีวภาพจากจุลินทรีย์โดยใช้เทคโนโลยีชีวภาพ เพื่อส่งเสริมการเจริญเติบโตของพืช

การทดลองที่ 1.1 การผลิตกรด 5-อะมิโนลิวูลินิก โดยรีคอมบิแนนท์ *E. coli*

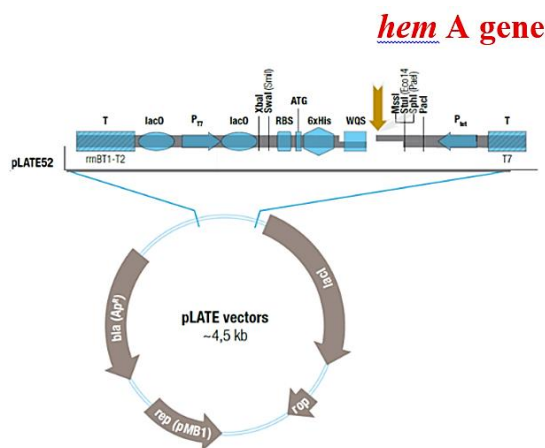
1. การสร้างรีคอมบิแนนท์ *E. coli* เพื่อการผลิตกรด 5-อะมิโนลิวูลินิก

การสังเคราะห์ยีน *hem A* ที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมการผลิตเอนไซม์ ALA synthase จาก genomic DNA ของเชื้อ *Rhodobacter sp.* ด้วยวิธี PCR Amplification โดยนำไพรเมอร์ที่ออกแบบให้มีความจำเพาะกับยีน *hem A* มาทดสอบกับกรดนิวคลีอิกของเชื้อแบคทีเรียโดยใช้เทคนิค PCR ได้ชิ้นส่วนของยีน *hem A* ที่มีขนาดประมาณ 1,200 bp ดังภาพที่ 1-1

ภาพที่ 1-1 แสดง genomic DNA ของเชื้อแบคทีเรีย *Rhodobacter sp.* (ก) และ ผลผลิต PCR ของยีน *hem A* ซึ่งมีขนาดประมาณ 1,200 bp (ข)

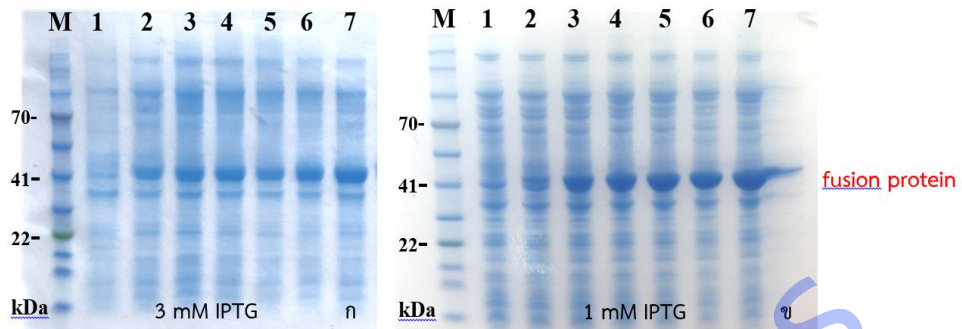
การโคลนชิ้นยีน *hem A* และเชื่อมต่อเข้าสู่เวกเตอร์พาหะ Protein Expression Vector (aLICator LIC Cloning and Expression system) ซึ่งมีแผนที่แสดงตำแหน่งของยีน *hem A* ดังภาพที่ 1-2 คัดเลือกโคลนที่มีชิ้นยีน เพื่อทำการสกัดพลาสมิดดีเอ็นเอได้ ตรวจสอบการปรากฏของชิ้นยีนด้วยเทคนิค PCR พบว่าชิ้นยีนที่มีขนาดประมาณ 1,200 bp วิเคราะห์ลำดับนิวคลีโอไทด์ของยีน *hem A* ที่โคลนได้ เปรียบเทียบกับฐานข้อมูล NCBI พบว่า มีความคล้ายคลึงกับลำดับนิวคลีโอไทด์ ส่วนของ 5-aminolevulinic acid synthase isozyme (*hemA*) gene ของเชื้อ *Rhodobacter sphaeroides* (Accession no. L07490.1) ที่ identity 100 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งมีขนาด 1,224 bp ดังภาพที่ 1-3 เมื่อแปลรหัส เป็นลำดับของกรดอะมิโนได้ 407 อะมิโนแอซิด และพบว่า มีความคล้ายคลึงกับ 5-aminolevulinic synthase ของ *R. sphaeroides* (Accession no. WP_011337894.1 ที่ identity 100 เปอร์เซ็นต์ ดังภาคผนวก

ภาพที่ 1-2 แผนที่ตำแหน่งของยีน *hem A* ที่สอดแทรกอยู่ใน Expression Vector

การศึกษาการแสดงออกในระดับโปรตีนของรีคอมบิแนนท์ *E. coli*

การถ่ายฝากพลาสมิดดีเอ็นเอสายผสมของยีน *hem A* เข้าสู่เซลล์ *E. coli* สายพันธุ์ BL21 (DE3) เพื่อการผลิตรีคอมบิแนนท์โปรตีน เปรียบเทียบการชักนำการแสดงออกของยีนด้วยสาร IPTG ที่ความเข้มข้น 1 mM และ 3 mM เป็นเวลานาน 6 ชั่วโมง เก็บเซลล์ทุก 1 ชั่วโมง เมื่อตรวจสอบการแสดงออกของโปรตีนด้วยวิธี SDS-PAGE พบการแสดงออกของโปรตีนสูงสุดในชั่วโมงที่ 6 โดยรีคอมบิแนนท์เอนไซม์ ALA synthase ที่ได้มีขนาดประมาณ 45 กิโลดาลตัน ดังภาพที่ 1-3

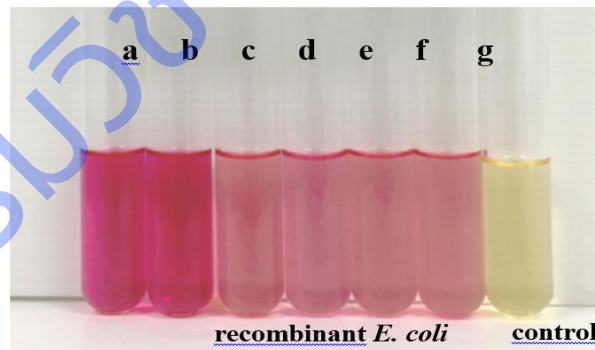

ภาพที่ 1-3 การแสดงออกของโปรตีน fusion protein ที่ได้รับการชักนำการแสดงออกของยีน *hem A* โดย 3mM IPTG (ก) และ 1 mM IPTG (ข) Lane M; protein marker Lane 1-8; recombinant *E. coli* BL21 (DE3) ที่ได้รับการกระตุ้นนาน 0, 1, 2, 3, 4, 5 และ 6 ชั่วโมง ตามลำดับ

2. การผลิตกรดอะมิโนลิวูลินิก 5-Aminolevulinic acid (ALA)

2.1 การศึกษาชนิดของสารตั้งต้นที่มีผลต่อการชักนำการผลิตกรดอะมิโนลิวูลินิก

การศึกษาชนิดของสารตั้งต้นที่มีผลต่อการผลิตกรดอะมิโนลิวูลินิก พบว่า การเติมสาร 30mM Glycine + 10 mM Succinic Acid สามารถชักนำการผลิตสาร ALA ได้ดีที่สุด โดยวัดปริมาณสาร ALA ได้เท่ากับ 249.970 μ M รองลงมา ได้แก่ การเติมสาร 60mM Glycine, 30 mM Levulinic Acid, 10 mM L-Glutamic Acid และ 10 mM Levulinic Acid โดยวัดปริมาณสาร ALA ได้ 204.937, 75.519, 47.996 และ 46.016 μ M ตามลำดับ ดังภาพที่ 1-4 ตารางที่ 1-1

ภาพที่ 1-4 การผลิตสาร aminolevulinic acid (ALA) จาก recombinant *E. coli* ที่ได้เลี้ยงในอาหาร LB + ampicillin 100 mg/L +1mM IPTG และเติมสารตั้งต้นแต่ละชนิด ดังนี้ 30mM Glycine + 10 mM Succinic Acid (a), 60mM Glycine (b), 30 mM Levulinic Acid (c), 10 mM L-Glutamic Acid (d), 10 mM Levulinic Acid (e), LB+ ampicillin 100 mg/L +3mM IPTG (f), และ LB+ ampicillin 100 mg/L (g)

ตารางที่ 1-1 แสดงผลการเปรียบเทียบปริมาณการสังเคราะห์กรดอะมิโนลิวซีน (ALA) ที่ผลิตได้โดยสารตั้งต้นชนิดต่างๆภายในระยะเวลา 24 ชั่วโมง

สารตั้งต้น	ปริมาณสาร ALA (uM)
60 mM Glycine	204.937
30 mM Glycine + 10 mM Succinic Acid	249.970
10 mM L-Glutamic Acid	47.996
10 mM Levulenic Acid	46.016
30 mM Levulenic Acid	75.519
ชุดควบคุม (ไม่ใส่สารตั้งต้น)	44.994

2.2 การศึกษาสภาวะปัจจัยที่มีผลต่อการสังเคราะห์กรดอะมิโนลิวซีน

2.2.1 การศึกษาผลของสภาวะอุณหภูมิที่มีผลต่อการสังเคราะห์กรดอะมิโนลิวซีน

จากการศึกษาอุณหภูมิที่มีผลต่อการผลิตสาร ALA ของ recombinant *E. coli* โดยการเปรียบเทียบอุณหภูมิ 3 ช่วง ได้แก่ 30 37 และ 45 องศาเซลเซียส พบว่า อุณหภูมิที่มีผลให้สามารถผลิตสาร ALA ได้ในปริมาณสูงสุด คือ 30 องศาเซลเซียส คือ 37 และ 45 องศาเซลเซียส โดยให้ค่าเฉลี่ยการวิเคราะห์ปริมาณกรดอะมิโนลิวซีน เท่ากับ 354.254 351.288 และ 217.175 uM ตามลำดับ ดังตารางที่ 1-2

2.2.2 การศึกษาผลของสภาวะค่าความเป็นกรด-ด่าง (pH) ของอาหารที่มีผลต่อการสังเคราะห์กรดอะมิโนลิวซีน พบว่า ค่าความเป็นกรด-ด่าง ของอาหาร LB มีผลต่อปริมาณการผลิตกรดอะมิโนลิวซีน โดยพบว่า ที่ระดับค่าความเป็นกรด-ด่าง ของอาหาร LB เท่ากับ 7 จะให้ค่าเฉลี่ยปริมาณกรดอะมิโนลิวซีนสูงสุด เท่ากับ 364.29 uM รองลงมา คือ pH 6 และ 5 เท่ากับ 331.34 และ 231.85 uM ตามลำดับ ดังตารางที่ 1-2

ตารางที่ 1-2 แสดงผลของสภาวะอุณหภูมิและค่าความเป็นกรด-ด่าง (pH) ที่มีผลต่อการสังเคราะห์กรดอะมิโนลิวซีน (ALA)

สภาวะปัจจัย ปริมาณสาร ALA (uM)	อุณหภูมิ (°C)			pH		
	30	37	45	5	6	7
รีคอมบิแนนท์ <i>E. coli</i>	354.254	351.288	217.175	231.85	331.34	364.29

2.3 การศึกษากระบวนการผลิตกรดอะมิโนลิวซีนในระบบถังหมักขนาดเล็ก

2.3.1 การทดสอบการผลิตกรดอะมิโนลิวซีน (ALA) ในระบบถังหมัก (BIOFLO 2000 Fermenter)

สามารถเพิ่มปริมาณการผลิตสาร ALA ได้ในปริมาณที่มากขึ้นเท่ากับ 489.073 μ M ซึ่งจะเป็นแนวทางในพัฒนาและศึกษาสภาวะปัจจัยที่เหมาะสมในการผลิตสาร ALA ต่อไป

2.3.2 การทดสอบการผลิตกรดอะมิโนลิวซีนในระบบถังหมักขนาด 50 ลิตร

การพัฒนากระบวนการผลิตกรดอะมิโนลิวซีน (ALA) ปริมาตร 20 ลิตร ในระบบถังหมักขนาด 50 ลิตร ดังภาพที่ 1-5 สามารถผลิต ALA ได้ในปริมาณสูงถึง 615.928 uM

ภาพที่ 1-5 ก. การผลิตกรดอะมิโนลิวูลินิก (ALA) ในระบบถังหมักขนาดเล็ก (BIOFLO 2000 Fermenter)
 ข. การผลิตกรดอะมิโนลิวูลินิก (ALA) ในระบบถังหมักขนาด 50 ลิตร

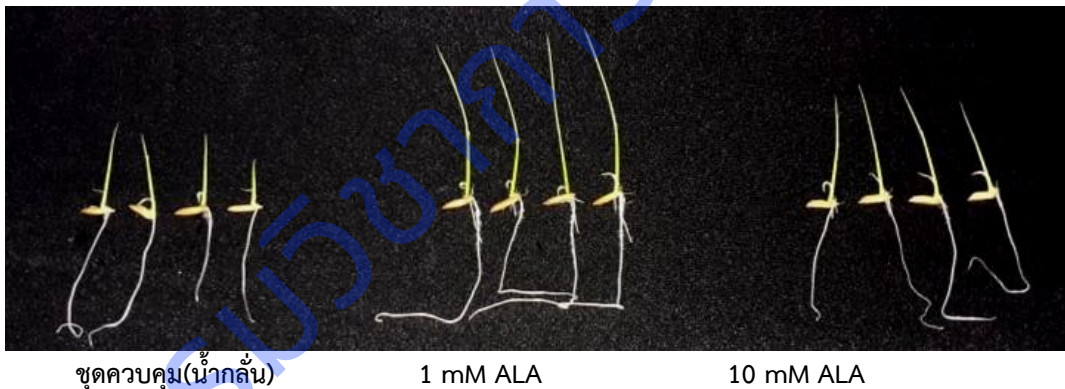
การทดลองที่ 1.2 การศึกษาประสิทธิภาพของกรด 5-อะมิโนลิวูลินิกเพื่อการประยุกต์ใช้ทางการเกษตร

1. การศึกษาคุณสมบัติของกรดอะมิโนลิวูลินิก (ALA) ในการกระตุ้นการเจริญเติบโตของพืช

- การทดสอบคุณสมบัติของสาร ALA ที่ความเข้มข้นต่างๆในการกระตุ้นการเจริญเติบโตในพืชใบเลี้ยงเดี่ยว/ใบเลี้ยงคู่

จากผลการทดสอบประสิทธิภาพของสาร ALA (สารมาตรฐาน) ในการกระตุ้นการเจริญเติบโตของพืช พบว่า ที่ความเข้มข้นของสารละลาย 1 mM ALA สามารถกระตุ้นการเจริญเติบโตของรากและลำต้น ของพืช ได้แก่ ข้าว คენด้าย พริกขี้หนูสวน และผักชีลาว ได้ดี เมื่อเทียบกับที่ความเข้มข้นของสาร 10mM ALA และชุดควบคุม (น้ำกลั่น) ส่วนที่ความเข้มข้นสารละลาย 10 mM ALA สามารถกระตุ้นการงอกและเจริญเติบโตของพืชทองได้ดีที่สุด เมื่อเทียบกับ 1 mM ALA และชุดควบคุม (น้ำกลั่น) ส่วนในคืนฉาย พบว่า สาร ALA ไม่มีผลต่อการงอกและการเจริญเติบโต (ภาพที่ 1-6)

ข้าว หลังการทดสอบ 7 วัน

ชุดควบคุม(น้ำกลั่น)

1 mM ALA

10 mM ALA

คะน้า หลังการทดสอบ 7 วัน

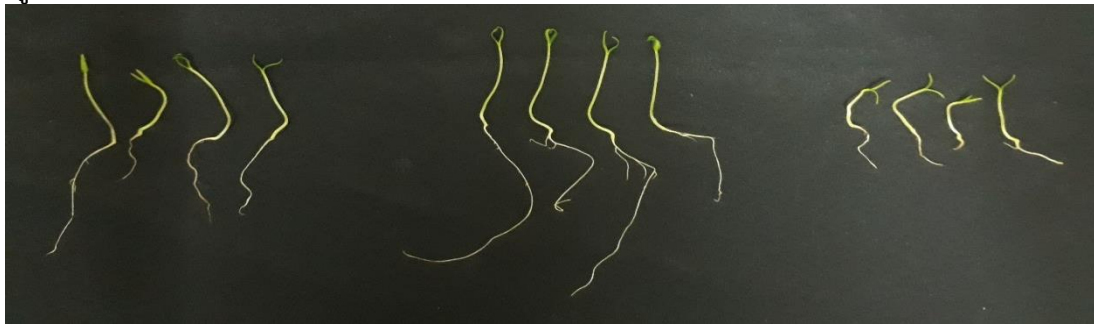

ชุดควบคุม(น้ำกลั่น)

1 mM ALA

10 mM ALA

พริกชี้หูสวน หลังการทดสอบ 16 วัน

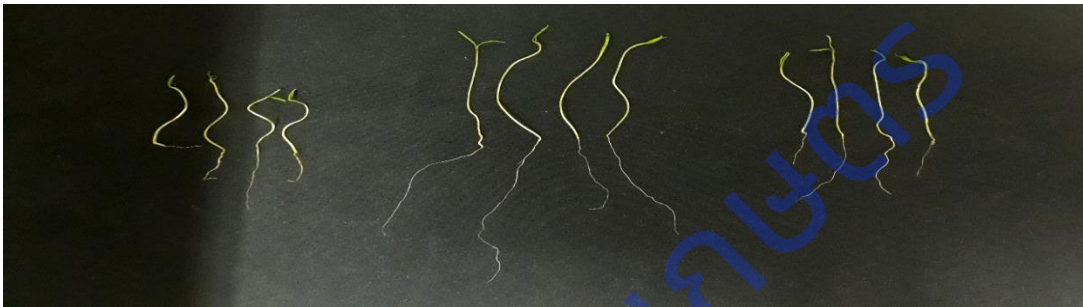

ชุดควบคุม(น้ำกลั่น)

1 mM ALA

10 mM ALA

ผักชีลาว หลังการทดสอบ 11 วัน

ชุดควบคุม(น้ำกลั่น)

1 mM ALA

10 mM ALA

ฟักทอง หลังการทดสอบ 11 วัน

ชุดควบคุม(น้ำกลั่น)

1 mM ALA

10 mM ALA

คื่นช่าย หลังการทดสอบ 16 วัน

ชุดควบคุม(น้ำกลั่น)

1 mM ALA

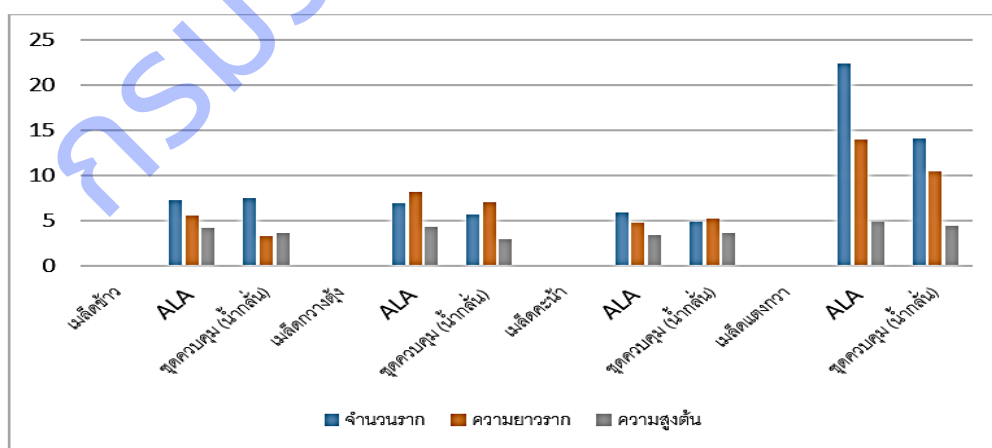
10 mM ALA

ภาพที่ 1-6 การเปรียบเทียบความเข้มข้นต่างๆของสาร ALA ที่มีผลในการกระตุ้นการเจริญเติบโตในพืชทดสอบ (ข้าว คื่นช่าย พริกชี้หูสวน ผักชีลาว ฟักทอง และคื่นช่าย)

การผลิตสารละลายกรดอะมิโนลิวซีน (ALA) จากการนำเซลล์ *E. coli* สายพันธุ์ BL21 (DE3) ที่ได้รับการถ่ายฝากพลาสมิด ดีเอ็นเอสายผสมของยีน *hem A* มาเพาะเลี้ยงในอาหารเหลว LB -Ampicillin (ความเข้มข้น 100 ไมโครกรัม/มิลลิลิตร) แล้วนำสารที่ได้ไปทำให้มีความเข้มข้นสูงขึ้น ด้วยเครื่องระเหยสารแบบหมุน (Rotary evaporator) โดยได้สาร ALA ที่มีความเข้มข้น 4,177.82 uM เมื่อนำมาปรับความเข้มข้นของสารเท่ากับ 1mM ALA นำมาทดสอบการกระตุ้นการเจริญเติบโตของพืช ได้แก่ ข้าว คะน้าต้น และแตงกวา พบว่า กรดอะมิโนลิวซีน (ALA) มีผลในการกระตุ้นการเจริญเติบโต โดยช่วยเพิ่มจำนวน ความยาวราก และความสูงต้น ของเมล็ดข้าวต้ง และแตงกวา ในคะน้ามีผลในการเพิ่มจำนวนราก และในเมล็ดข้าวมีผลในการเพิ่มความยาวราก เมื่อเทียบกับชุดควบคุม (แช่น้ำกลั่น) (ตารางที่ 1-3, ภาพที่ 1-7)

ตารางที่ 1-3 ค่าเฉลี่ยของจำนวนราก ความยาวราก และความสูงต้น ของพืชทดสอบ (ข้าว กวางต้ง คะน้า และแตงกวา) ที่ได้รับสารละลายกรดอะมิโนลิวซีน

พืชทดสอบ/กรรมวิธี	ค่าเฉลี่ย		
	จำนวนราก	ความยาวราก (ซม.)	ความสูงต้น (ซม.)
เมล็ดข้าว			
ALA	7.22	5.54	4.14
ชุดควบคุม (น้ำกลั่น)	7.44	3.24	3.63
เมล็ดกวางต้ง			
ALA	6.93	8.14	4.25
ชุดควบคุม (น้ำกลั่น)	5.64	7.07	2.97
เมล็ดคะน้า			
ALA	5.86	4.74	3.36
ชุดควบคุม (น้ำกลั่น)	4.85	5.25	3.60
เมล็ดแตงกวา			
ALA	22.40	14.03	4.92
ชุดควบคุม (น้ำกลั่น)	14.05	10.48	4.41

ภาพที่ 1-7 กราฟแสดงผลของสารละลายกรดอะมิโนลิวซีนที่ส่งผลต่อการเจริญเติบโตของพืชทดสอบ (ข้าว กวางต้ง คะน้า และแตงกวา)

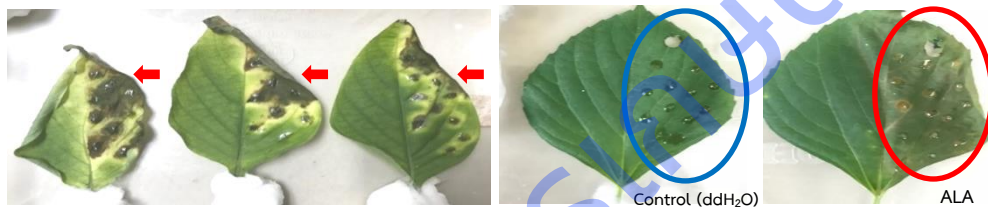

2. การศึกษาคุณสมบัติของกรดอะมิโนลิวกลินิค (ALA) ในการยับยั้งการเจริญของวัชพืช

การขยายขนาดการผลิตสาร ALA โดยการนำเซลล์ *E. coli* สายพันธุ์ BL21 (DE3) ที่ได้รับการถ่ายฝากพลาสมิดดีเอ็นเอสายผสมของยีน *hem A* มาทำการเพาะเลี้ยงในระบบถังหมัก โดยใช้อาหารเหลว LB -Ampicillin ปริมาตร 2,000 มิลลิลิตร เมื่อกระตุ้นการทำงานของยีนด้วยสาร 1 mM IPTG และมีการอัดอากาศเป็นระยะ นาน 6 ชั่วโมง เติมน้ำตาลตั้งต้นปฏิกิริยา 30mM Glycine และ 10 mM Succinic Acid ในสภาวะอุณหภูมิ 37 องศาเซลเซียส อัตราการกวนด้วยความเร็ว 130 รอบ/นาที จนครบเวลานาน 24 ชั่วโมง สามารถเพิ่มปริมาณการผลิตสาร ALA ได้ในปริมาณที่มากขึ้นเท่ากับ 2,286.36 μM ซึ่งจะใช้ในการศึกษาขั้นตอนต่อไป

2.1 การทดสอบคุณสมบัติของกรดอะมิโนลิวกลินิค (ALA) ในการยับยั้งการเจริญของวัชพืช

จากผลการทดสอบกลไกการทำลายของชั้น membrane ของพืช ทั้งในสภาวะกล่องควบคุมความชื้น (moist chamber) และการทดสอบในกระถาง พบว่า เมื่อหยดกรดอะมิโนลิวกลินิค (ALA) ลงบนบริเวณส่วนของใบในสภาวะไม่มีแสง นาน 12-16 ชั่วโมง จากนั้นเมื่อนำออกมาวางในสภาพที่มีแสง นาน 2-3 วัน สังเกตพบการเปลี่ยนแปลงของ cell membrane เกิดรอยไหม้ที่ไม่มีรอยแผลสีน้ำตาล (ภาพที่ 1-8) เนื้อใบมีสีซีด ใบเหี่ยวเฉาเกิดการสูญเสียน้ำและตายในที่สุด ซึ่งเกิดสาร ALA เปลี่ยนรูปเป็น protochlorophyllide เมื่อมีแสงอาทิตย์ จะทำหน้าที่เป็นตัว photosynthesizers (เปลี่ยนเป็น triplet oxygen ที่มีศักยภาพในการออกซิไดซ์ singlet oxygen) ออกซิเจนในรูป singlet oxygen จะออกซิไดซ์อย่างรุนแรง (superoxidizes) ต่อพอลิพลีปิดของผนังเซลล์ของใบพืช ผนังเซลล์ถูกทำลาย วัชพืชตาย (Sasaki *et al.*, 1987) (ภาพที่ 1-9)

ภาพที่ 1-8 ลักษณะการทำลายชั้น membrane ในใบวัชพืชที่หยดกรดอะมิโนลิวกลินิค (ALA) เมื่อทดสอบในสภาวะกล่องควบคุมความชื้น (moist chamber) และบ่มในสภาพที่มีแสง นาน 2-3 วัน

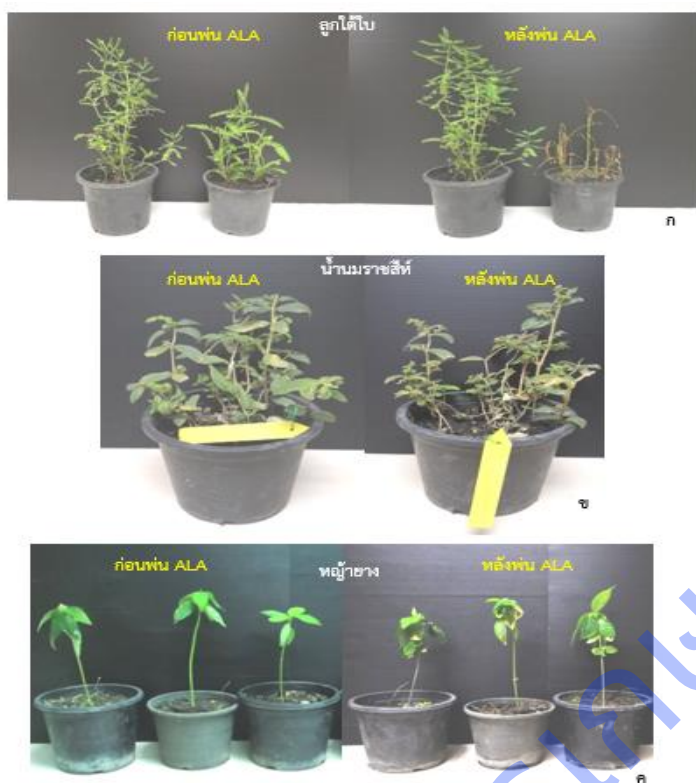
ภาพที่ 1-9 ลักษณะการทำลายชั้น membrane ในใบวัชพืช (บาทยา) โดยกรดอะมิโนลิวกลินิค (ALA) (ลูกศร) หลังการหยดสาร ALA บ่มในที่มืด 1 คืน และนำออกมาให้ได้รับแสงปกติ นาน 7-14 วัน

2.2 การทดสอบชนิดของวัชพืชที่ตอบสนองต่อกลไกการทำลายของกรดอะมิโนลิวกลินิค

ผลการทดสอบนำวัชพืชบาทยา ลูกใต้ใบ น้ำนมราชสีห์ และหญ้าหาง ฉีดพ่นสารละลาย ALA ที่ผลิตได้ บ่มในสภาวะไม่มีแสง นานประมาณ 12-16 ชั่วโมง เมื่อนำออกมาวางในสภาพที่มีแสง 7-14 วัน พบว่า สามารถสังเกตการเปลี่ยนแปลงในส่วนของใบและลำต้น เกิดรอยไหม้ มีรอยแผลสีน้ำตาล ใบแห้ง ใบเหี่ยวเฉาเกิดการสูญเสียน้ำ ใบแห้งตาย และร่วงในที่สุด (ภาพที่ 1-10)

3. การศึกษาคุณสมบัติของกรดอะมิโนลิวกลินิค (ALA) ในการควบคุมการเจริญเติบโตของหนอนกระทุ้ง

การทดสอบคุณสมบัติของกรดอะมิโนลิวกลินิค (ALA) ในการควบคุมการเจริญเติบโตของหนอนกระทุ้งฝักวัย 1-2 พบว่าหนอนที่ได้รับกรดอะมิโนลิวกลินิค (ALA) ความเข้มข้น 2,286.36 μM ปริมาณ 50 40 30 20 ไมโครลิตร ทุกกรรมวิธีจะมีลักษณะอาการเหี่ยว ซา และอ่อนปวกเปียก กินอาหารได้ช้า โดยพบว่า กรรมวิธี T1 มีค่าร้อยละของอัตราการเจริญเติบโตของหนอนกระทุ้งฝักหลังจากได้รับ ALA นาน 7 วัน น้อยที่สุดเท่ากับ 67.16 และ T2 T4 และ T3 มีค่า 72.86 73.04 และ 73.82 ตามลำดับ โดยมีค่าความแตกต่างทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง ที่ระดับความเชื่อมั่น 99 เปอร์เซนต์ (ตารางที่ 1-4)

ภาพที่ 1-10 การทดสอบชนิดของวัชพืชที่ตอบสนองต่อกลไกการเข้าทำลายของกรดอะมิโนสังเคราะห์ ได้แก่ ลูกใต้ใบ (ก) น้ำนมราชสีห์ (ข) และ หญ้ายาง (ค)

ตารางที่ 1-4 แสดงผลค่าเฉลี่ยร้อยละของอัตราการเจริญเติบโตของหนอนกระพุ่มักหลังจากได้รับ ALA นาน 7 วัน

กรรมวิธี	ค่าเฉลี่ยร้อยละของอัตราการเจริญเติบโตของหนอนกระพุ่มัก
T1 (ALA 50 ul)	67.16 b ^{1/}
T2 (ALA 40 ul)	72.86 b
T3 (ALA 30 ul)	73.82 b
T4 (ALA 20 ul)	73.04 b
ชุดควบคุม (ไม่ให้สาร ALA)	137.31 a
F-test	**
% c.v.	39.82

** : แตกต่างทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 99 เปอร์เซนต์

1/ : ตัวอักษรที่เหมือนกันในแนวตั้งไม่มีความแตกต่างเมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยโดยวิธี Duncan's Multiple Range Test ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซนต์

4. การพัฒนารูปแบบผลิตภัณฑ์ของกรดอะมิโนลิวซีน (ALA) ในรูปแบบผงแห้ง

การเตรียมสารละลายกรดอะมิโนลิวซีน (ALA) โดยนำสารละลาย ALA ที่ผลิตได้ไปทำให้มีความเข้มข้นขึ้น โดยอาศัยเทคนิคการทำแห้งแบบเยือกแข็ง (Freeze drying) และ Spray drying เพื่อนำตัวอย่างสารละลายอยู่ในสภาพผงแห้ง (ภาพที่ 1-11, 1-12)

ภาพที่ 1-11 ผลิตภัณฑ์กรดอะมิโนลิวซีน (ALA) ที่ผ่านการทำให้อยู่ในสภาพผงแห้ง โดยใช้เทคนิคการทำแห้งแบบเยือกแข็ง (Freeze drying)

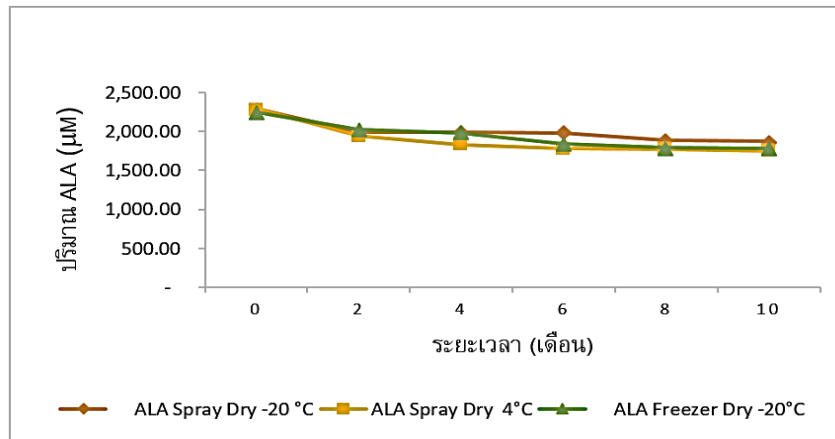

ภาพที่ 1-12 ผลิตภัณฑ์กรดอะมิโนลิวซีน (ALA) ที่ผ่านการทำให้อยู่ในสภาพผงแห้ง โดยใช้เทคนิค spray drying

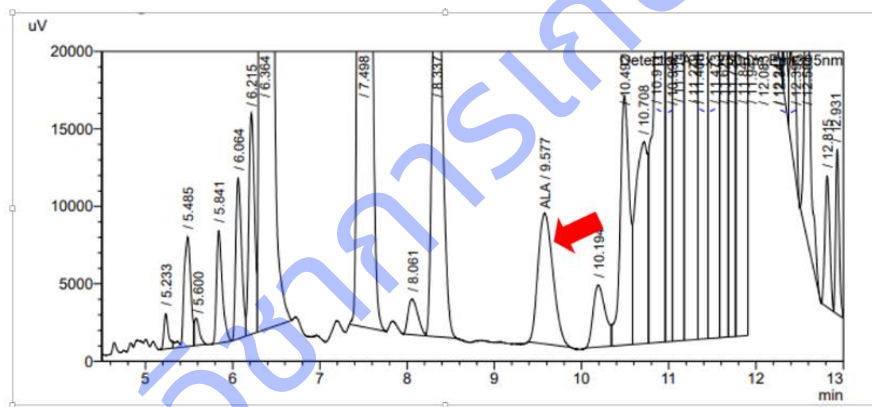
การเก็บรักษาผลิตภัณฑ์กรดอะมิโนลิวซีน (ALA) ที่สภาวะอุณหภูมิ 4 และ -20 องศาเซลเซียส เพื่อทดสอบความคงตัวของสาร ALA ในรูปแบบรูปแบบผลิตภัณฑ์แห้ง Freeze dry และ Spray dry เมื่อเก็บรักษาเป็นระยะเวลา 10 เดือน ที่อุณหภูมิ -20 องศาเซลเซียส พบว่า รูปแบบผลิตภัณฑ์แห้ง Spray dry มีความคงตัวที่ดีกว่า Freeze dry โดยมีค่าร้อยละของอัตราการลดลงของปริมาณกรดอะมิโนลิวซีน (ALA) เท่ากับ 18.19 และ 20.45 ตามลำดับ การเก็บที่อุณหภูมิ 4 องศาเซลเซียส ไม่สามารถเก็บรูปแบบผลิตภัณฑ์ผงแห้ง Freeze dry ได้ เนื่องจากจะเกิดความชื้นภายในส่งผลให้ผลิตภัณฑ์มีลักษณะที่เปลี่ยนแปลงไปจากผงแห้งกลายเป็นเกร็ดเปียกน้ำ ส่วนผลิตภัณฑ์ผงแห้ง Spray dry ยังสามารถมีอายุการเก็บรักษาได้ แต่มีค่าร้อยละของอัตราการลดลงของปริมาณกรดอะมิโนลิวซีน (ALA) สูงสุดเท่ากับ 22.59 (ตารางที่ 1-5, ภาพที่ 1-13) เมื่อนำตัวอย่างผลิตภัณฑ์ผงแห้ง Spray dry ไปวิเคราะห์องค์ประกอบของกรดอะมิโนลิวซีน (ALA) ด้วยเครื่อง UHPLC พบว่า สามารถตรวจพบโครมาโตแกรมของกรดอะมิโนลิวซีนจากผลิตภัณฑ์ และสามารถตรวจพบปริมาณกรดอะมิโนลิวซีน (ALA) ได้เท่ากับ 5.93 mg/g sample (ภาพที่ 1-14)

ตารางที่ 1-5 การศึกษาความคงตัวของกรดอะมิโนลิวซีน (ALA) ในรูปแบบผลิตภัณฑ์ผงแห้ง (Spray Dry และ Freeze Dry)

ระยะเวลา การเก็บรักษา (เดือน)	ปริมาณ ALA (uM) รูปแบบผงแห้ง (Spray Dry)		ปริมาณ ALA (uM) รูปแบบผงแห้ง (Freeze Dry)
	Temp. -20 °C	Temp. 4°C	Temp. -20°C
	0	2,286.36	2,286.36
2	1,990.10	1,947.31	2,025.03
4	1,987.78	1,832.97	1,982.37
6	1,980.10	1,780.44	1,839.69
8	1,882.74	1,776.27	1,789.69
10	1,870.44	1,769.90	1,782.46
อัตราการลดลง ALA (%)	18.19	22.59	20.45

ภาพที่ 1-13 กราฟแสดงความสัมพันธ์ของปริมาณกรดอะมิโนลิวกลินิก (ALA) ในรูปแบบผลิตภัณฑ์ผงแห้ง (Spray Dry และ Freeze Dry) และระยะเวลาการเก็บรักษาที่ 0-10 เดือน

ภาพที่ 1-14 โครมาโตแกรมของสารมาตรฐาน aminolevulinic acid และผลิตภัณฑ์ตัวอย่าง จากการวิเคราะห์ด้วยเครื่อง UHPLC

กิจกรรมที่ 2 การผลิตและการใช้ประโยชน์ของสารเมลาโทนินจากจุลินทรีย์เพื่อส่งเสริมการเจริญเติบโตของพืชในสภาพแวดล้อมที่ไม่เหมาะสม

การทดลองที่ 2.1 การผลิตสารเมลาโทนินจากจุลินทรีย์เพื่อควบคุมการเจริญเติบโตของพืช

1. การโคลนยีนที่เกี่ยวข้องกับการผลิตเมลาโทนินจากพืช

1.1 การออกแบบไพรเมอร์ที่จำเพาะกับยีน และโคลนชิ้นส่วนของยีน *OsSNAT* และ *OsCOMT* จากข้าว

จากฐานข้อมูล mRNA ใน NCBI สามารถออกแบบไพรเมอร์ที่จำเพาะกับยีน สำหรับเพิ่มปริมาณชิ้นส่วนยีน ด้วยวิธี PCR ได้ดังต่อไปนี้

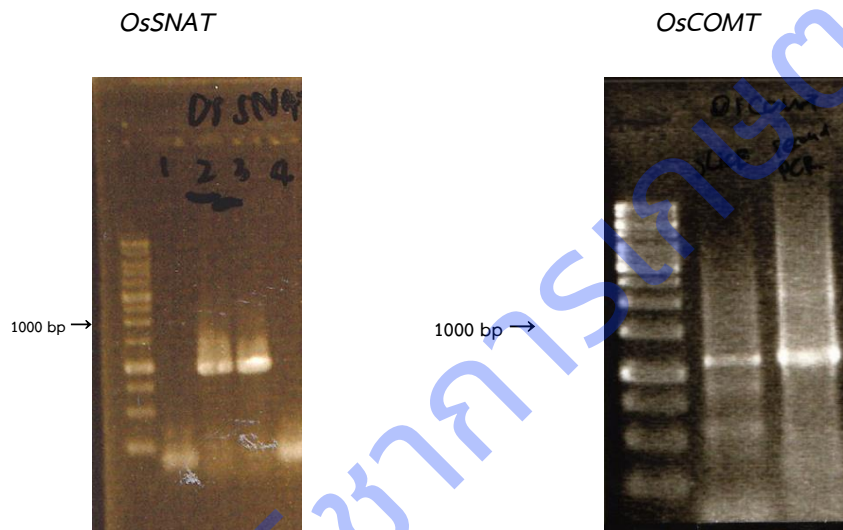
SNAT1_UTR-F : ACCTTCCCCGACCTTATCTG

SNAT1_UTR-R : CGTGGTGCAGACAACAAGAT

OsCOMT_F : ATGGGTTCTACAGCCGCC

OsCOMT_R : CTACTTTGTGAACTCGATGG

นำไพรเมอร์ที่สังเคราะห์ได้ มาใช้เพิ่มปริมาณชิ้นส่วนของยีนจาก cDNA ของข้าว ด้วยเอนไซม์ GoTaq (Promega) ได้ผลผลิต PCR ของยีน *OsSNAT* และยีน *OsCOMT* ดังภาพที่ 2-1

ภาพที่ 2-1 ภาพ Electrophoresis ชิ้นส่วนดีเอ็นเอของยีน *OsSNAT* และยีน *OsCOMT*

นำผลผลิต PCR มาแยกบน 1 เปอร์เซ็นต์ agarose gel electrophoresis ย้อมเจลด้วยสารละลาย ethidium bromide จากนั้นนำไปตรวจดูแถบดีเอ็นเอด้วยเครื่อง UV Transilluminators เปรียบเทียบขนาดของแถบดีเอ็นเอกับ ดีเอ็นเอมาตรฐาน 1 kb DNA ladder marker (GOLDBIO) สามารถตรวจพบชิ้นยีน *OsSNAT* ที่มีขนาดประมาณ 1,000 bp และ *OsCOMT* ที่มีขนาดประมาณมากกว่า 1,000 bp

1.2 การตรวจสอบความถูกต้องของยีน *OsSNAT* ที่ควบคุมการผลิตเอนไซม์ SNAT โดยวิธีวิเคราะห์ลำดับนิวคลีโอไทด์

ผลจากการโคลนยีน *OsSNAT* ที่ควบคุมการผลิตเอนไซม์ SNAT ที่เปลี่ยนสาร Serotonin เป็นสาร N-acetylserotonin ในข้าว และการตรวจสอบการปรากฏของยีน *OsSNAT* ด้วยเทคนิค PCR พบว่าเมื่อนำผลผลิต PCR มาแยกบน 1.5 เปอร์เซ็นต์ agarose gel electrophoresis ย้อมเจลด้วยสารละลาย ethidium bromide จากนั้นนำไปตรวจดูแถบดีเอ็นเอด้วยเครื่อง UV Transilluminators เปรียบเทียบขนาดของแถบดีเอ็นเอกับ ดีเอ็นเอมาตรฐาน 1 kb DNA ladder marker (GOLDBIO) สามารถตรวจพบชิ้นยีนที่มีขนาดประมาณ 1,073 bp จากนั้นนำพลาสมิดดีเอ็นเอสายผสมที่ได้ไปวิเคราะห์ลำดับนิวคลีโอไทด์และลำดับของกรดอะมิโนเพื่อนำไปเปรียบเทียบกับฐานข้อมูลใน NCBI พบว่า มีความคล้ายคลึงกับลำดับนิวคลีโอไทด์ส่วนของยีน *serotonin N-acetyltransferase (SNAT1)* ของ *Oryza sativa Japonica* (Accession No. XM_015782401) ที่ 100 เปอร์เซ็นต์ ดังภาพที่ 2-2

>PREDICTED: Oryza sativa Japonica Group serotonin N-acetyltransferase 1, chloroplastic-like (LOC4339123), mRNA
Sequence ID: XM_015782401.2 Length: 1205
Range 1: 188 to 952
Score:1413 bits(765), Expect:0.0,
Identities:765/765(100%), Gaps:0/765(0%), Strand: Plus/Plus

```

Query 40  ATGGCGCCCGCCGCTCCGCCTCCGCTCCGCGTCACACCGTCTCTTTTCAGATGC 99
Sbjct 188  ATGGCGCCCGCCGCTCCGCCTCCGCTCCGCGTCACACCGTCTCTTTTCAGATGC 247

Query 100  GTCCCCACGGCGTCGTGCGGTTTGGGGCCCGGGTAAAGCCCCCGCGCCGCGGCT 159
Sbjct 248  GTCCCCACGGCGTCGTGCGGTTTGGGGCCCGGGTAAAGCCCCCGCGCCGCGGCT 307

Query 160  CTCCACGACCACGGCAAGGTAACAAACGGGCTGCGGCAACTTGGTCCTTGAAGGCTGGT 219
Sbjct 308  CTCCACGACCACGGCAAGGTAACAAACGGGCTGCGGCAACTTGGTCCTTGAAGGCTGGT 367

Query 220  CTGTGGGACTCCCTTAGATCCGGATTTTGAAGAGTAATAACAGTACAGAGACAGTAGAG 279
Sbjct 368  CTGTGGGACTCCCTTAGATCCGGATTTTGAAGAGTAATAACAGTACAGAGACAGTAGAG 427

Query 280  CCACCATCAGCACAATTGAAGAGGAAGAACCTTTGCCCGAGGAACTAGTACTCCTAGAA 339
Sbjct 428  CCACCATCAGCACAATTGAAGAGGAAGAACCTTTGCCCGAGGAACTAGTACTCCTAGAA 487

Query 340  AGGACACTTGCTGATGGCAGCACAGAGCAGATCATATTTTCTTCAGCTGGAGATGTTAAT 399
Sbjct 488  AGGACACTTGCTGATGGCAGCACAGAGCAGATCATATTTTCTTCAGCTGGAGATGTTAAT 547

Query 400  GTGTATGATCTCCAAGCTTTATGCGACAAGTGGGATGGCCACGACCCCTAACCAA 459
Sbjct 548  GTGTATGATCTCCAAGCTTTATGCGACAAGTGGGATGGCCACGACCCCTAACCAA 607

Query 460  ATAGCAGCATCTTAAGAAACAGTTACCTGGTTGCTACACTACATTCACTTACTATGCCT 519
Sbjct 608  ATAGCAGCATCTTAAGAAACAGTTACCTGGTTGCTACACTACATTCACTTACTATGCCT 667

Query 520  TCAAAGCAGAGGGAGAAGAGAGGAAGCAACTAATTGGTATGGCGGAGCAACTTCAGAC 579
Sbjct 668  TCAAAGCAGAGGGAGAAGAGAGGAAGCAACTAATTGGTATGGCGGAGCAACTTCAGAC 727

Query 580  CATGCCTTTAATGCTACCATTTGGGATGTTCTCGTTGACCCCTCATATCAGGGTCAAGGT 639
Sbjct 728  CATGCCTTTAATGCTACCATTTGGGATGTTCTCGTTGACCCCTCATATCAGGGTCAAGGT 787

Query 640  CTTGGTAAAGCGTTAATGGAGAAAGTAATCCGAACCTTTGCTCCAGAGAGACATCAGCAAT 699
Sbjct 788  CTTGGTAAAGCGTTAATGGAGAAAGTAATCCGAACCTTTGCTCCAGAGAGACATCAGCAAT 847

Query 700  ATTACGCTGTTTGCAGATAACAAAGTTGTAGATTTCTACAAGAACTTGGGATTCGAAGCT 759
Sbjct 848  ATTACGCTGTTTGCAGATAACAAAGTTGTAGATTTCTACAAGAACTTGGGATTCGAAGCT 907

Query 760  GACCCCTCAAGGCATCAAGGGCATGTTCTGGTACCCAGATTTTAG 804
Sbjct 908  GACCCCTCAAGGCATCAAGGGCATGTTCTGGTACCCAGATTTTAG 952

```

ภาพที่ 2-2 ลำดับนิวคลีโอไทด์ของยีน *OsSNAT* ที่วิเคราะห์ได้เปรียบเทียบกับฐานข้อมูล NCBI

2. การสังเคราะห์ยีน AANAT ของแกะ

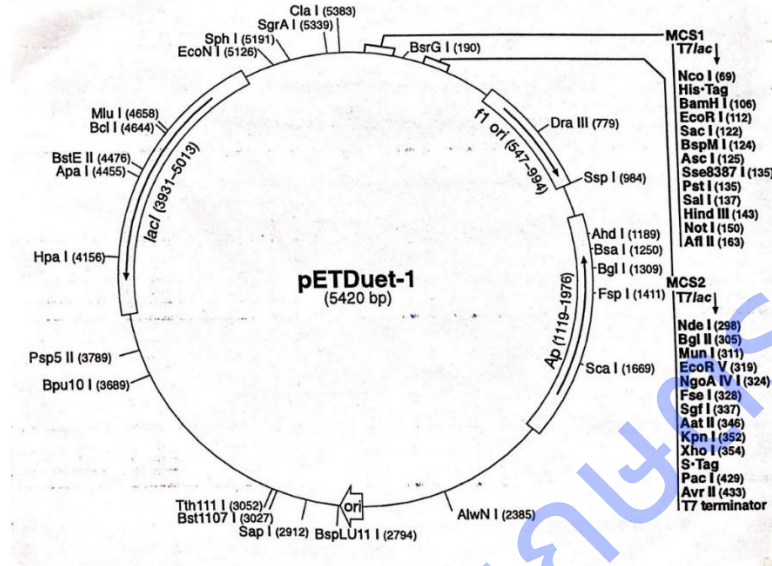
จากการค้นหาข้อมูลลำดับเบสของยีนจากฐานข้อมูล ENA พบลำดับเบสของยีน AANAT ในส่วน CDS (Accession No. AAC48690.1) (ผนวก ก) และนำมาปรับนิวคลีโอไทด์ข้างต้นให้เป็น codon ที่เหมาะสมกับการผลิตโปรตีนใน *E.Coli* และปรับเปลี่ยนลำดับเบสที่เป็นจุดตัดด้วย restriction enzyme ด้านในบริเวณยีน ได้ลำดับเบสที่นำไปสังเคราะห์ต่อได้ (ภาคผนวก)

3. การตรวจสอบชิ้นส่วนยีน *OsCOMT* และยีน *AANAT* ในเวกเตอร์ *pETDuet-1*

- จากการค้นหาข้อมูลลำดับเบสของยีนจากฐานข้อมูล NCBI พบลำดับเบสของยีน *OsCOMT* ในส่วน CDS (Accession No. AK064768.1) (ผนวก ค) ทำการสังเคราะห์ลำดับเบสของยีน *OsCOMT* ของข้าว โดยปรับนิวคลีโอไทด์ข้างต้นให้เป็น

codon ที่เหมาะสมกับการผลิตโปรตีนใน *E. Coli* และปรับเปลี่ยนลำดับเบสที่เป็นจุดตัดด้วย restriction enzyme ด้านในบริเวณ ยีน จะได้ลำดับเบสที่นำไปสังเคราะห์ต่อได้ (ภาคผนวก)

- ชิ้นส่วนของยีน *AANAT* และยีน *OsCOMT* ที่ได้รับการสังเคราะห์ได้ถูกเชื่อมต่อเข้าสู่เวกเตอร์ pETDuet-1 (ภาพที่ 2-3) โดยยีน *AANAT* เชื่อมต่อเข้าบริเวณ MCS1 และยีน *OsCOMT* เชื่อมต่อเข้าบริเวณ MCS2 ตามลำดับ

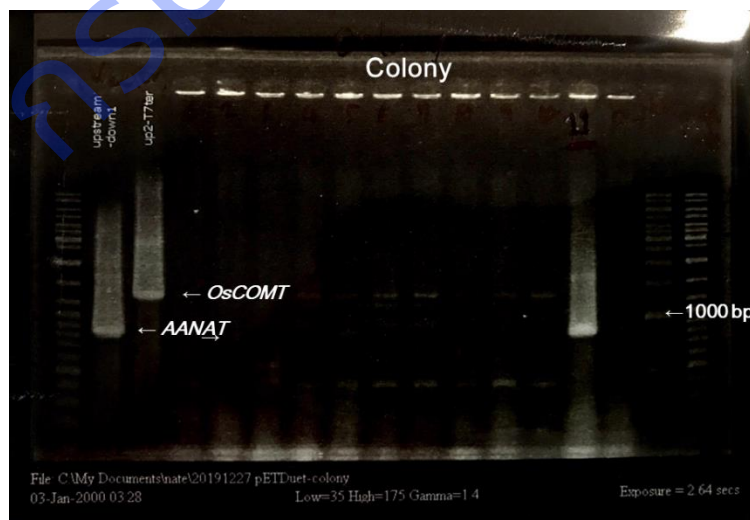

ภาพที่ 2-3 แผนที่เวกเตอร์ pETDuet-1

เมื่อนำเวกเตอร์ pETDuet-1 ที่มีชิ้นส่วนของยีน *AANAT* และยีน *OsCOMT* ถ่ายฝากเข้าสู่ *E. Coli* และคัดเลือกโคโรนีด้วยการทำ Colony PCR โดยใช้ไพรเมอร์ดังต่อไปนี้
ลำดับไพรเมอร์ที่ใช้ในการคัดเลือกโคโรนี

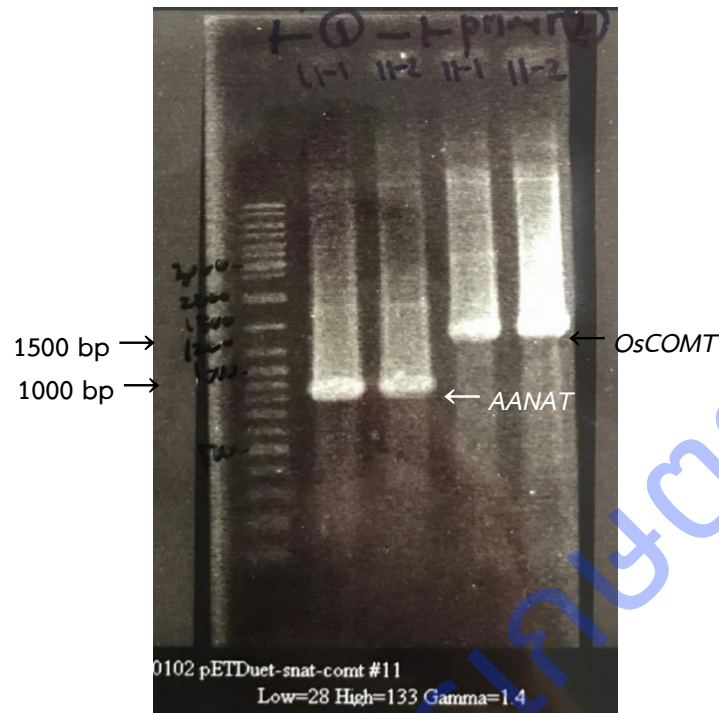
- (1) Duet-Upstream : ATG CGT CCG GCG TAG AGG ATC
- (2) Duet-Down1 : GAT TAT GCG GCC GTG TAC AA
- (3) Duet-Up2 : TTG TAC ACG GCC GCA TAA TC
- (4) T7-terminator : TGC TAG TTA TTG CTC AGC GG

พบว่าได้โคโรนีที่มีชิ้นส่วนของยีน *AANAT* แสดงในภาพที่ 2-4

ภาพที่ 2-4 ภาพ Electrophoresis ของ Colony PCR และโคโรนีที่มีชิ้นส่วนดีเอ็นเอของยีน *AANAT*

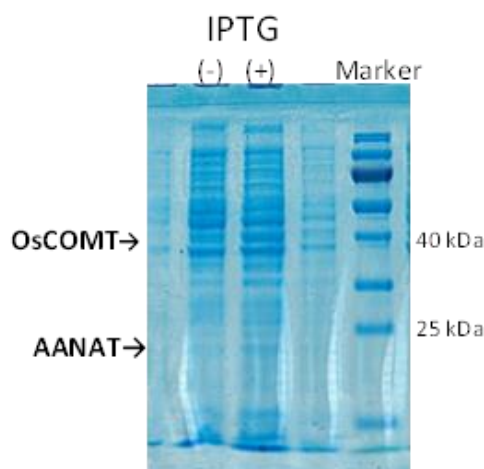
จากการนำโคโรนีเบอร์ 11 ที่มีชิ้นส่วนของยีน *AANAT* ไปเลี้ยงในอาหารเหลวและสกัดเอาพลาสมิดออกมาเพื่อตรวจสอบชิ้นส่วนของยีนอีกครั้ง พบว่า โคโรนีเบอร์ 11 มีชิ้นส่วนของทั้งยีน *AANAT* และยีน *OsCOMT* ดังในภาพที่ 2-5

ภาพที่ 2-5 ภาพ Electrophoresis ของโคโรนีเบอร์ 11 ที่มีชิ้นส่วนดีเอ็นเอของยีน *AANAT* และยีน *OsCOMT*

4. การทดสอบการแสดงออกของเอนไซม์ *AANAT* และ *OsCOMT* แบบหยาบ

นำโคโรนีเบอร์ 11 ที่มีเวกเตอร์ pETDuet-1 ซึ่งมีชิ้นส่วนของยีน *AANAT* และยีน *OsCOMT* มาเลี้ยงในอาหารเหลว LB ปริมาณ 2 mL ที่อุณหภูมิ 37°C เป็นเวลา 16 ชั่วโมง หลังจากนั้น นำน้ำเลี้ยง 1 mL มาเลี้ยงต่อในอาหารเหลว LB 100 mL ที่มี Ampicillin ที่อุณหภูมิ 37°C เป็นเวลา 5 ชั่วโมง จนได้น้ำเลี้ยงที่มีค่า OD₆₀₀ อยู่ระหว่าง 0.4 - 0.8 จากนั้นทำการชักนำการแสดงออกของโปรตีนด้วยการเติม 100 mM IPTG ปริมาณ 1 mL และเลี้ยงที่อุณหภูมิ 30°C เป็นเวลา 3 ชั่วโมง นำน้ำเลี้ยงที่ได้มาปั่นเหวี่ยงเพื่อแยกส่วนของเหลวและตะกอน นำตะกอน (เซลล์ *E. Coli*) ที่ได้ไปตรวจสอบการแสดงออกของโปรตีนด้วยวิธี SDS-PAGE ได้ผลดังภาพที่ 2-6 ทั้งนี้ จากฐานข้อมูล NCBI โปรตีน *AANAT* มีขนาดประมาณ 23 kDa และโปรตีน *OsCOMT* มีขนาดประมาณ 39 kDa

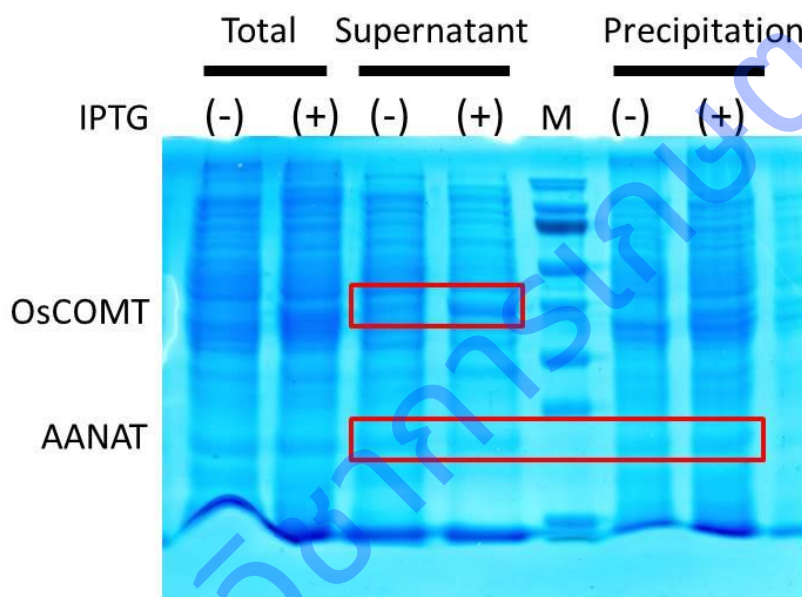

ภาพที่ 1-6 ภาพแสดงแถบโปรตีนที่แยกด้วยวิธี SDS-PAGE ของโคโรนีเบอร์ 11 ที่มีชิ้นส่วนดีเอ็นเอของยีน *AANAT* และยีน *OsCOMT*

จากผลในภาพที่ 1-5 เมื่อทำการชักนำการแสดงออกของโปรตีนด้วย IPTG (IPTG(+)) พบว่ามีแถบโปรตีนที่มีปริมาณเพิ่มขึ้นอยู่ที่ขนาดประมาณ 40 kDa ซึ่งคาดว่าเป็นโปรตีน OsCOMT และพบแถบโปรตีนที่มีขนาดต่ำกว่า 25 kDa ซึ่งคาดว่าเป็นโปรตีน AANAT โดยในขั้นต่อไป จะทำการแยกโปรตีนจาก *E.Coli* ในส่วน soluble protein เพื่อตรวจสอบการแสดงออกของเอนไซม์ที่ต้องการ

เมื่อเลี้ยง *E.Coli* ที่มีพลาสมิดซึ่งมีชิ้นส่วนของทั้งสองยีน ทำการชักนำการแสดงออกของโปรตีน AANAT และ OsCOMT ด้วย IPTG ตามวิธีข้างต้น จากนั้นเลี้ยง *E.Coli* อุณหภูมิ 30°C เป็นเวลา 16 ชั่วโมง หลังจากนั้นทำให้เซลล์ *E.Coli* แตกและนำน้ำเลี้ยงมาวิเคราะห์การแสดงออกของโปรตีนด้วยวิธี SDS-PAGE โดยแยกโปรตีนส่วนตะกอนเซลล์ (precipitation) และส่วนน้ำใสที่เป็นสารละลายจากเซลล์ที่แตกตัว (supernatant) พบแถบโปรตีนซึ่งคาดว่าเป็นเอนไซม์ AANAT (<25 kDa) ทั้งใน supernatant และ precipitation และพบแถบโปรตีน OsCOMT (~40 kDa) มีปริมาณเพิ่มขึ้นจากการชักนำด้วย IPTG ในส่วน supernatant อย่างเดียวดังในภาพที่ 2-7

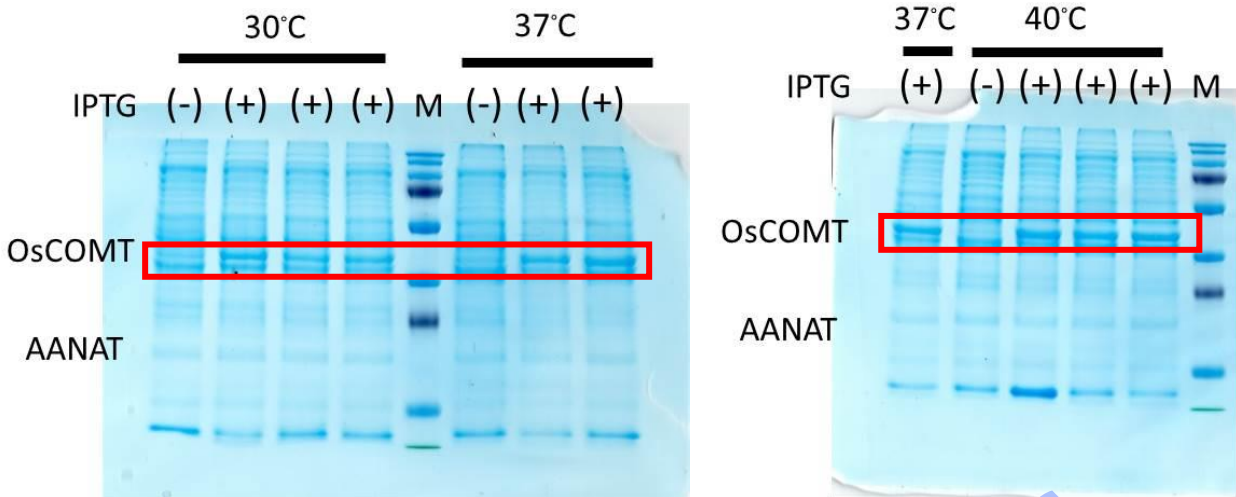

ภาพที่ 2-7 ภาพแสดงแถบโปรตีนที่แยกโปรตีนส่วนตะกอนเซลล์ (precipitation) และส่วนน้ำใส(supernatant) ออกจากกันและวิเคราะห์ขนาดด้วยวิธี SDS-PAGE

จากผลการทดลองนี้แสดงว่า เอนไซม์ OsCOMT ที่ชักนำได้นั้นมีการแสดงออกที่ต้องการและอยู่ในลักษณะ soluble protein ที่คาดว่าจะสามารถทำงานได้ ส่วนเอนไซม์ AANAT นั้น จำเป็นต้องทำการ Purification เพื่อวิเคราะห์ความถูกต้องของโปรตีนต่อไป

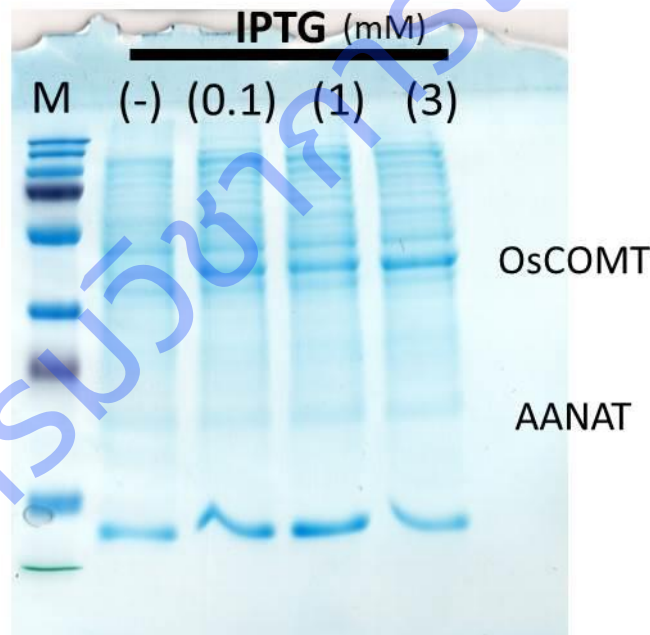
5. การศึกษาปัจจัยที่เหมาะสมในการเลี้ยง *E. coli* เพื่อการผลิตเมลานิน

เมื่อเลี้ยง *E.Coli* จากข้อ 4. ที่มีพลาสมิดซึ่งมีชิ้นส่วนของยีน AANAT และยีน OsCOMT ตามวิธีการข้อ 4. และแบ่งน้ำเลี้ยงออกให้เท่าๆ กัน หลอดละ 50 mL จำนวน 12 หลอด ทำการชักนำการแสดงออกของโปรตีน AANAT และ OsCOMT ด้วยการเติม IPTG 9 หลอดและไม่เติม IPTG 3 หลอด นำน้ำเลี้ยงไปเลี้ยงต่อในตู้บ่มที่อุณหภูมิ 30°C, 37°C และ 40°C ตู้ละ 4 หลอด เป็นเวลา 16 ชั่วโมงเพื่อทำการทดสอบอุณหภูมิที่เหมาะสมต่อการชักนำโปรตีน ผลการทดสอบพบว่า การแสดงออกของเอนไซม์ AANAT ไม่มีความแตกต่างกันในแต่ละอุณหภูมิ ส่วนเอนไซม์ OsCOMT ที่อุณหภูมิ 37°C และ 40°C มีปริมาณการแสดงออกมากกว่าที่อุณหภูมิ 30°C (กรอบสีแดงในภาพที่ 2-8) แต่ไม่พบความแตกต่างระหว่างที่อุณหภูมิ 37°C และ 40°C

ภาพที่ 2-8 ภาพแสดงแถบโปรตีนของ *E. coli* ที่ได้ชักนำให้แสดงโปรตีนในอุณหภูมิที่แตกต่างกัน

เมื่อชักนำการแสดงออกของโปรตีนด้วยการเติมสาร IPTG ที่ความเข้มข้น 3 ระดับ 0.1 mM, 1 mM และ 3 mM ลงในน้ำเลี้ยงแต่ละหลอดและชักนำการแสดงออกของโปรตีนที่อุณหภูมิ 37°C พบว่า ความเข้มข้นของ IPTG ไม่มีความสัมพันธ์กับปริมาณการแสดงออกของโปรตีน OsCOMT และ AANAT (ภาพที่ 2-9)

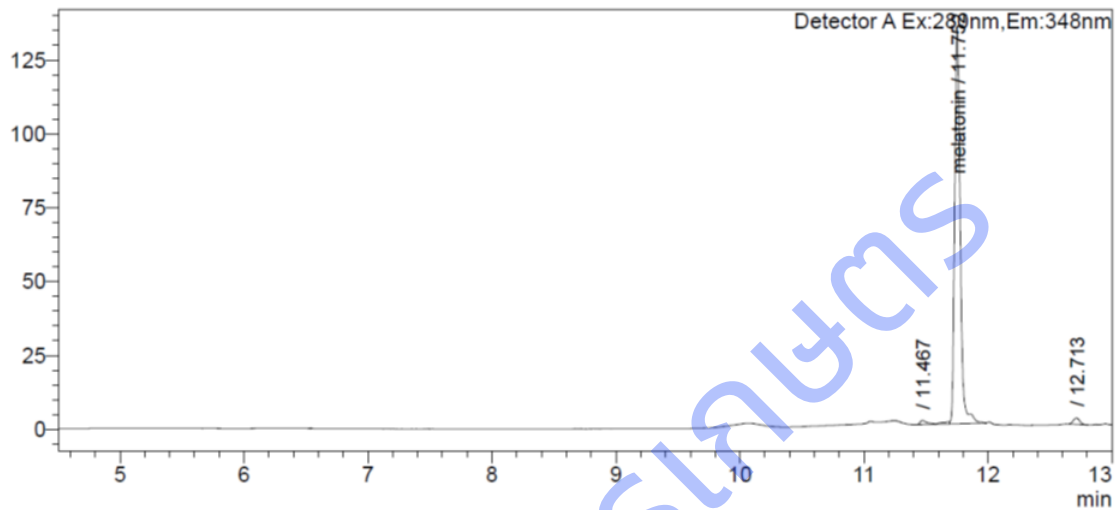

ภาพที่ 2-9 ภาพแสดงแถบโปรตีนของ *E. coli* ที่ชักนำการแสดงออกด้วยความเข้มข้นของ IPTG ที่แตกต่างกัน

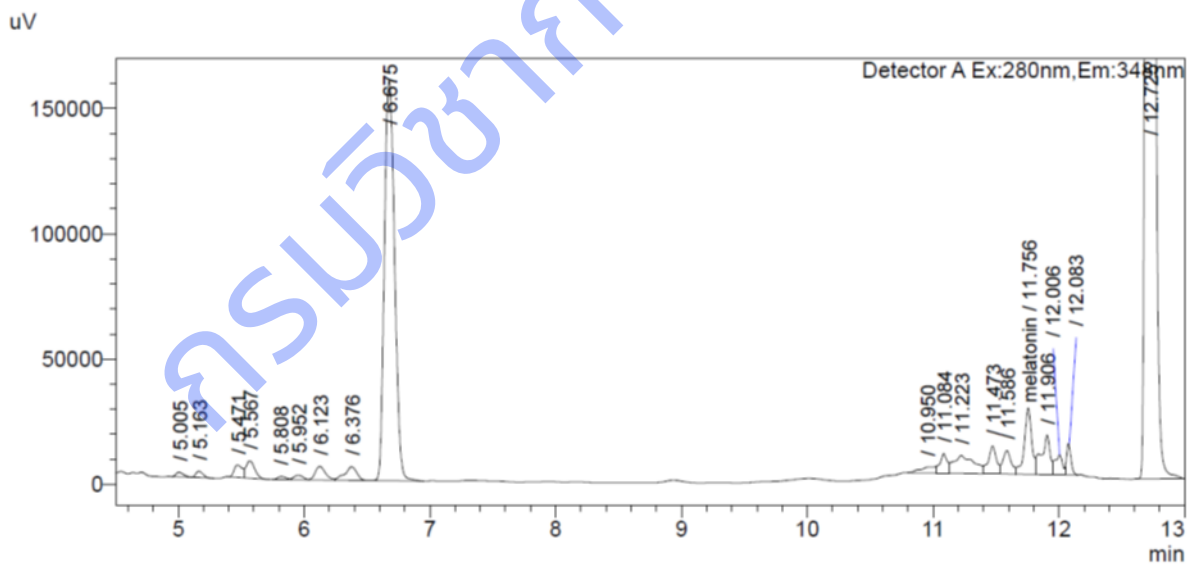
จากผลการทดลองข้างต้น ปัจจัยที่เหมาะสมต่อการแสดงออกของเอนไซม์ OsCOMT และ AANAT คือ การให้สาร IPTG ที่ความเข้มข้น 0.1 mM เพื่อชักนำการแสดงออกของเอนไซม์และการเลี้ยง *E. coli* ที่อุณหภูมิ 37°C เพื่อให้ได้ปริมาณเอนไซม์สำหรับการผลิตเมลาโทนิน

เมื่อได้ข้อมูลอุณหภูมิและความเข้มข้นของ IPTG ที่เหมาะสมต่อการแสดงออกของเอนไซม์เพื่อการผลิตเมลาโทนิน จึงเลี้ยง *E. coli* ที่มีพลาสมิดซึ่งมีชิ้นส่วนของยีน AANAT และยีน OsCOMT ตามวิธีการข้อ 4. จากนั้น เติม IPTG และสารตั้งต้น Serotonin

ที่ความเข้มข้นต่างๆ กัน และเลี้ยงที่อุณหภูมิ 37°C เป็นเวลา 24 ชั่วโมง เพื่อให้ *E.Coli* ผลิตเมลาโทนิน จากนั้น นำน้ำเลี้ยงมาปั่นเหวี่ยงและแยกตะกอนออก นำน้ำเลี้ยงที่ได้มากรองผ่าน membrane filter ขนาดรูพรุน 0.2 µm และนำไปวิเคราะห์ความเข้มข้นของเมลาโทนินด้วยเครื่อง UHPLC พบว่า เมื่อให้สารตั้งต้น Serotonin ที่ 1 mM (0.213 mg/mL) จะได้สารเมลาโทนิน 0.278 µg/ml และ เมื่อให้สารตั้งต้น Serotonin ที่ 3 mM (0.638 mg/mL) จะได้สารเมลาโทนิน 0.329 µg/ml โดยผลการวิเคราะห์ปริมาณเมลาโทนิน จะได้รูปกราฟโครมาโตแกรมของสารมาตรฐาน melatonin ดังภาพที่ 2-10 และได้รูปกราฟโครมาโตแกรมของตัวอย่างน้ำเลี้ยง ดังภาพที่ 2-11 ตามลำดับ

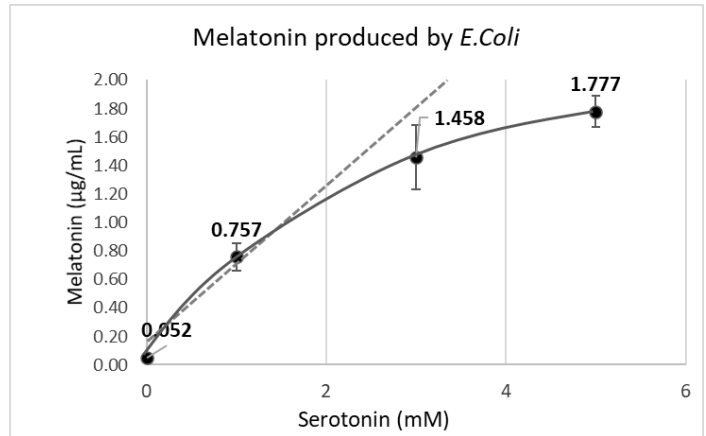

ภาพที่ 1-10 โครมาโตแกรมของสารมาตรฐาน melatonin

ภาพที่ 1-11 โครมาโตแกรมของตัวอย่างน้ำเลี้ยง *E. coli*

นอกจากนี้ การศึกษาปัจจัยความเข้มข้นของสารตั้งต้น Serotonin ที่ส่งผลต่อปริมาณการสังเคราะห์เมลาโทนินของ *E.Coli* พบว่า อัตราส่วนปริมาณเมลาโทนินที่สังเคราะห์ได้ต่อปริมาณสารตั้งต้น มีแนวโน้มลดลงตามความเข้มข้นของสารตั้งต้น Serotonin ที่เพิ่มขึ้น (ภาพที่ 2-12) ดังนั้น จากผลการทดลอง เมื่อให้ปริมาณสารตั้งต้น Serotonin 1 mM เอนไซม์ที่แสดงออกใน *E.Coli* จะสามารถสังเคราะห์เมลาโทนินได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงที่สุด

ภาพที่ 1-12 ผลของปริมาณสารตั้งต้นต่อการสังเคราะห์เมลาโทนินใน *E.Coli*

เมื่อขยายปริมาณการเลี้ยง *E.Coli* ในระดับถังหมักขนาดเล็กเพื่อการผลิตเมลาโทนินโดยใช้ปัจจัยข้างต้น และนำน้ำเลี้ยงมาสกัดด้วย Ethyl acetate เพื่อลดปริมาณน้ำตาลและเพิ่มความเข้มข้นของสาร (ภาพที่ 2-13) ผลการตรวจวิเคราะห์ปริมาณเมลาโทนินที่ผลิตได้ ตามตารางที่ 2-1 โดยการเลี้ยง *E.Coli* ในระดับถังหมักขนาด 2 ลิตร และสกัดด้วย Ethyl acetate พบปริมาณเมลาโทนินสูงที่สุดอยู่ที่ประมาณ 2.7 µg/mL

ภาพที่ 2-13 การขยายปริมาณการเลี้ยง *E. coli* เพื่อการผลิตเมลาโทนินในระดับถังหมักขนาดเล็ก

ตารางที่ 2-1 ปริมาณเมลาโทนิน ที่วิเคราะห์ได้จากน้ำเลี้ยง *E. coli* ในรูปแบบต่างๆ

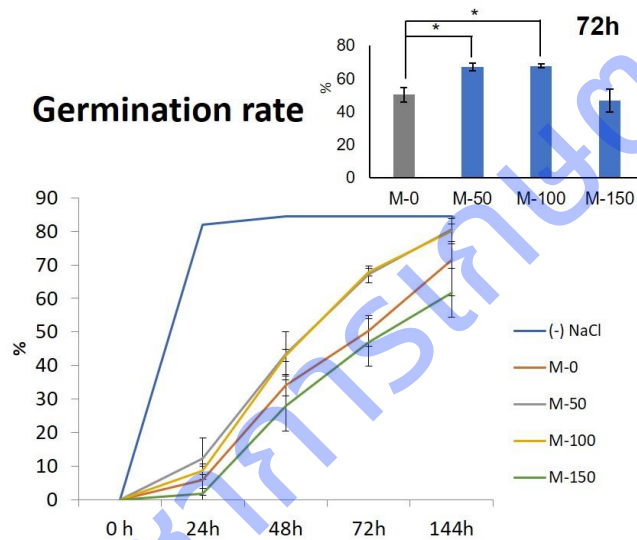
Sample	Total concentration (ug/mL)
100 mL culture_Freeze dry	1.21
100 mL culture_Extraction	1.70
500 mL fresh culture	0.53
500 mL culture_Extraction	2.72

การทดลองที่ 2.2 การทดสอบประสิทธิภาพของสารเมลานินเพื่อส่งเสริมการเจริญเติบโตของพืชในสภาพแวดล้อมที่ไม่เหมาะสม

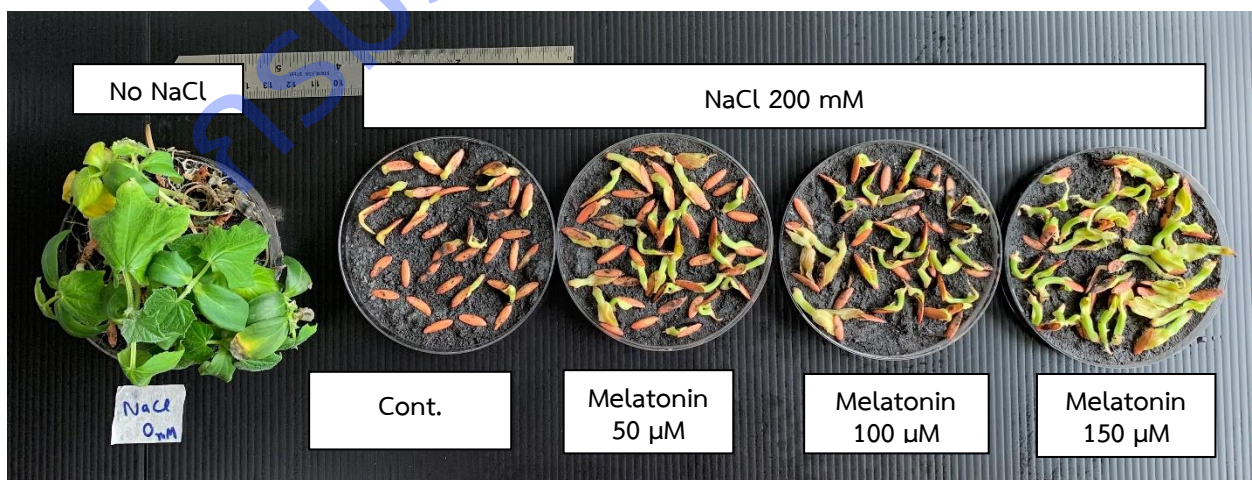
1. การทดสอบประสิทธิภาพของสารเมลานินในการเพิ่มอัตราการงอกของเมล็ดแดงภายใต้สภาพดินเค็ม

- การทดสอบประสิทธิภาพของสารเมลานินบริสุทธิ์ในการเพิ่มอัตราการงอกของเมล็ดแดงภายใต้สภาพดินเค็ม

เมื่อเพาะเมล็ดแดงที่ซึบสารเมลานินบริสุทธิ์ที่ความเข้มข้นต่างๆ ในดินที่มีสารละลายเกลือ NaCl 200 mM พบว่าที่ระยะการเพาะ 24 ชั่วโมง ไม่มีความแตกต่างระหว่างเมล็ดที่ได้รับสารเมลานินและไม่ได้รับสารเมลานิน แต่ที่ระยะเพาะ 72 ชั่วโมง พบว่าเมล็ดที่ได้รับสารเมลานิน 100 และ 150 μM มีอัตราการงอกเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ และอัตราการงอกของเมล็ดแดงภายใต้สภาพดินเค็มอยู่ที่ระดับเดียวกับเมล็ดแดงที่ปลูกในสภาพดินปกติ (ภาพที่ 2-14, ภาพที่ 2-15) จากผลการทดลอง แสดงให้เห็นว่าสารเมลานินมีประสิทธิภาพช่วยเพิ่มอัตราการงอกของเมล็ดแดงในสภาพดินเค็มได้

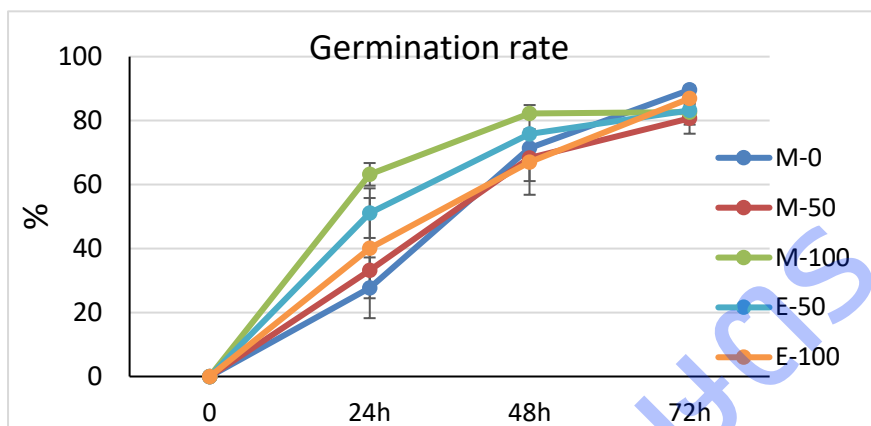
ภาพที่ 2-14 กราฟแสดงอัตราการงอกของเมล็ดแดงที่ซึบเมลานินที่ความเข้มข้นต่างๆ ก่อนเพาะเมล็ดภายใต้สภาพดินเค็ม (* : student t-test $p < 0.05$)

ภาพที่ 2-15 แสดงสภาพการเจริญเติบโตของเมล็ดแดงที่ได้รับและไม่ได้รับเมลานินที่ความเข้มข้นต่างๆ ภายใต้สภาพดินเค็ม

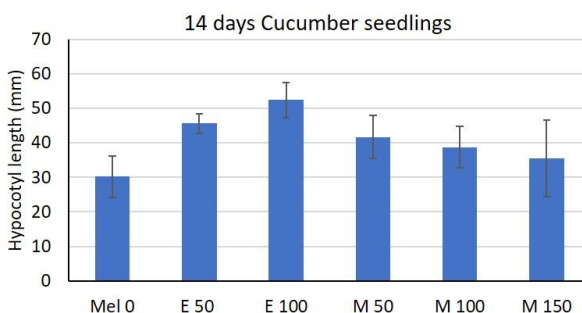
- การทดสอบประสิทธิภาพของสารเมลลาโทนินแบบหยาบจากน้ำเลี้ยง *E. coli* ในการเพิ่มอัตราการงอกของเมล็ดแดงภายใต้สภาพดินเค็ม

เมื่อเพาะเมล็ดแดงที่ชุบสารเมลลาโทนินแบบหยาบที่ความเข้มข้นต่างๆ ในดินที่มีสารละลายเกลือ NaCl 200 mM พบว่า ที่ระยะการเพาะ 24 ชั่วโมง พบว่าเมล็ดที่ได้รับสารเมลลาโทนินแบบหยาบ 50 μM [E-50] และ 100 μM [E-100] รวมทั้งเมล็ดที่ได้รับสารเมลลาโทนินบริสุทธิ์ 50 μM [M-50] และ 100 μM [M-100] มีอัตราการงอกเพิ่มขึ้น แต่ที่ระยะเพาะ 72 ชั่วโมง พบว่าไม่มีความแตกต่างระหว่างเมล็ดที่ได้รับสารเมลลาโทนินและไม่ได้รับสารเมลลาโทนิน (ภาพที่ 2-16)

ภาพที่ 2-16 กราฟแสดงอัตราการงอกของเมล็ดแดงที่ชุบเมลลาโทนินแบบหยาบและบริสุทธิ์ที่ความเข้มข้นต่างๆ ก่อนเพาะเมล็ดภายใต้สภาพดินเค็ม

เมื่อเพาะเมล็ดแดงในสภาพดินเค็มต่อไปที่อุณหภูมิ 30°C อีก 14 วัน พบว่าต้นอ่อนแดงที่ได้รับเมลลาโทนินทุกกรรมวิธีมีความยาวของลำต้นอ่อนมากกว่าแดงที่ไม่ได้รับเมลลาโทนิน (ภาพที่ 2-17) แสดงให้เห็นว่าเมลลาโทนินแบบหยาบที่ผลิตได้จาก *E. coli* มีแนวโน้มเพิ่มความต้านทานเค็มและส่งเสริมการเจริญเติบโตของต้นอ่อนแดงได้

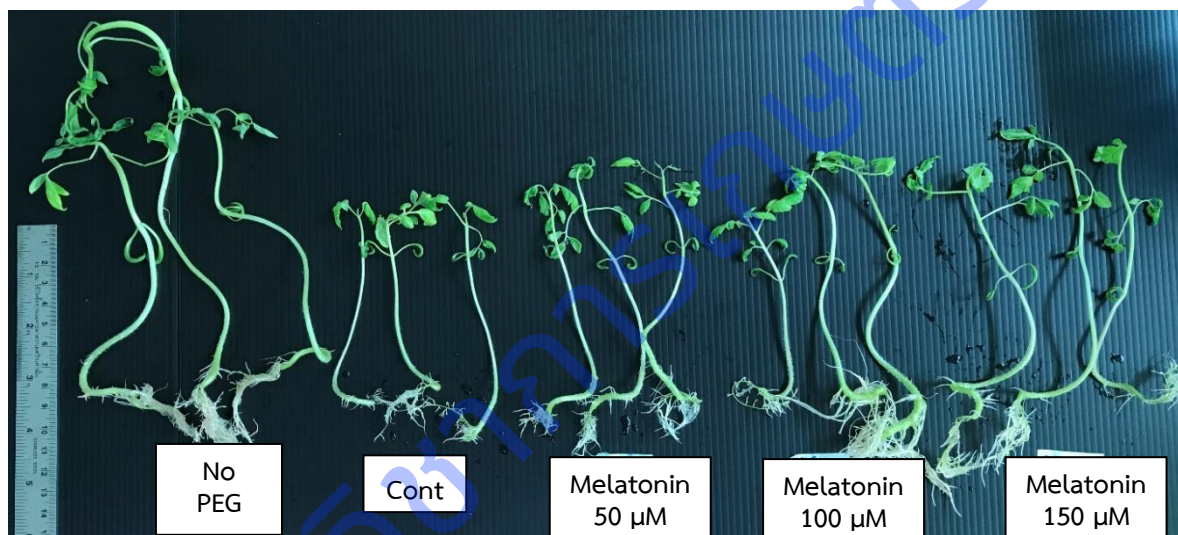
ภาพที่ 2-17 กราฟและภาพแสดงสภาพการเจริญเติบโตของเมล็ดแดงที่ชุบเมลลาโทนินแบบหยาบและบริสุทธิ์ที่ความเข้มข้นต่างๆ ภายใต้สภาพดินเค็ม

2. การทดสอบประสิทธิภาพของสารเมลาโทนินในการเพิ่มความทนแล้งของมะเขือเทศ

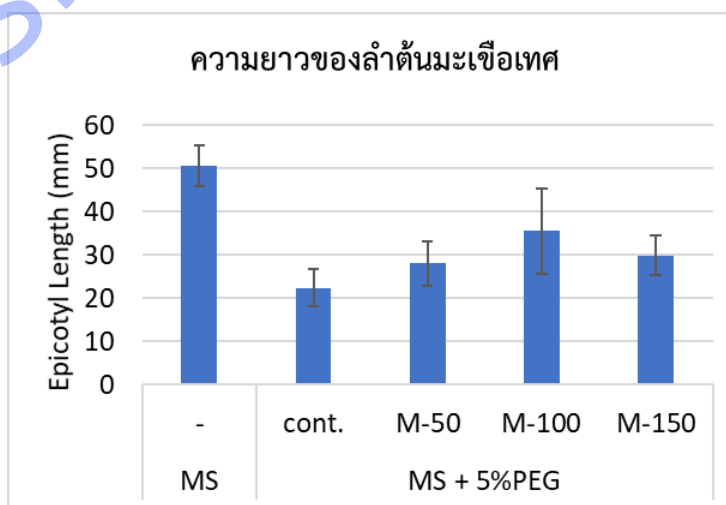
2.1 การทดสอบประสิทธิภาพของสารเมลาโทนินในการเพิ่มความทนแล้งของมะเขือเทศในสภาพขาดน้ำระดับห้องปฏิบัติการ

- การทดสอบประสิทธิภาพของสารเมลาโทนินบริสุทธิ์ในการเพิ่มความทนแล้งของมะเขือเทศในสภาพขาดน้ำระดับห้องปฏิบัติการ

เมื่อเปรียบเทียบกับต้นอ่อนที่เลี้ยงด้วยอาหาร MS ปกติ [No PEG] พบว่าต้นอ่อนมะเขือเทศที่เลี้ยงในอาหาร MS ที่มีส่วนประกอบของ Polyethylene glycol (PEG) 5% [Cont., Melatonin 50, 100 และ 150 μM] มีการชะลอการเจริญเติบโต ลำต้นสั้นลง ใบเหี่ยวเฉา (ภาพที่ 2-18) เมื่อเปรียบเทียบการเจริญเติบโตของต้นอ่อนมะเขือเทศที่ได้รับและไม่ได้รับสารเมลาโทนินพบว่า ต้นอ่อนมะเขือเทศที่ได้รับสารเมลาโทนิน [Melatonin 50, 100 และ 150 μM] มีความยาวของลำต้นบริเวณเหนือใบเลี้ยงคู่มากกว่าต้นมะเขือเทศที่ไม่ได้รับสารเมลาโทนิน [Cont.] (ภาพที่ 2-19) และมีการเจริญเติบโตที่ดีกว่า นอกจากนี้ ในทุกกรณีวิธีที่เลี้ยงต้นอ่อนมะเขือเทศในอาหาร MS ซึ่งมีส่วนประกอบของ PEG ต้นอ่อนมะเขือเทศที่ได้รับสารเมลาโทนิน 100 μM มีการเจริญเติบโตและมีลำต้นยาวมากที่สุด แสดงให้เห็นว่า สารเมลาโทนินมีแนวโน้มช่วยเพิ่มความทนแล้งของมะเขือเทศในระดับห้องปฏิบัติการได้

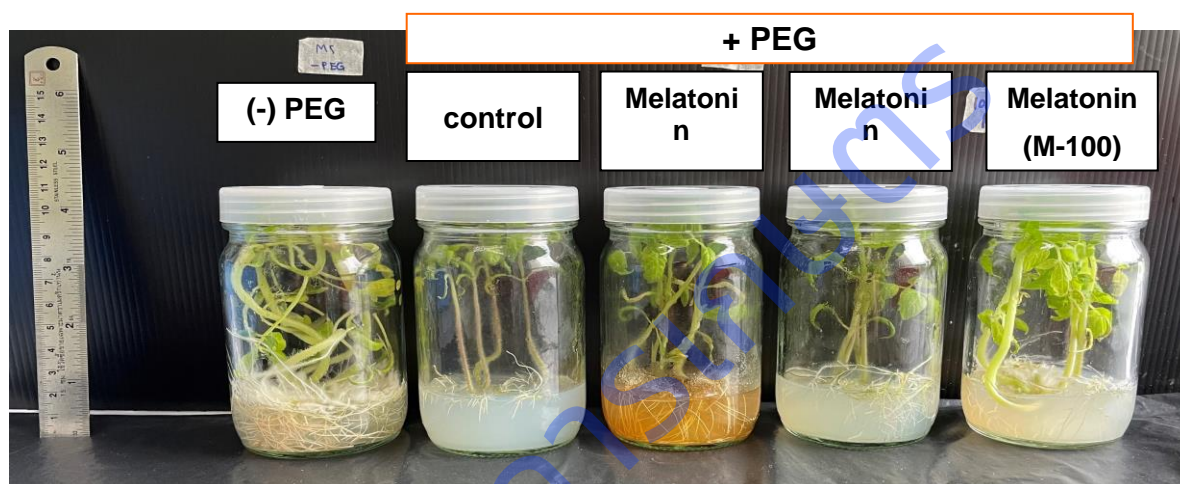
ภาพที่ 2-18 ภาพแสดงต้นอ่อนมะเขือเทศที่ได้รับและไม่ได้รับสารเมลาโทนิน ภายใต้สภาพแล้งแบบจำลองด้วยการเติม Polyethylene glycol (PEG) ในสภาพขาดน้ำระดับห้องปฏิบัติการ

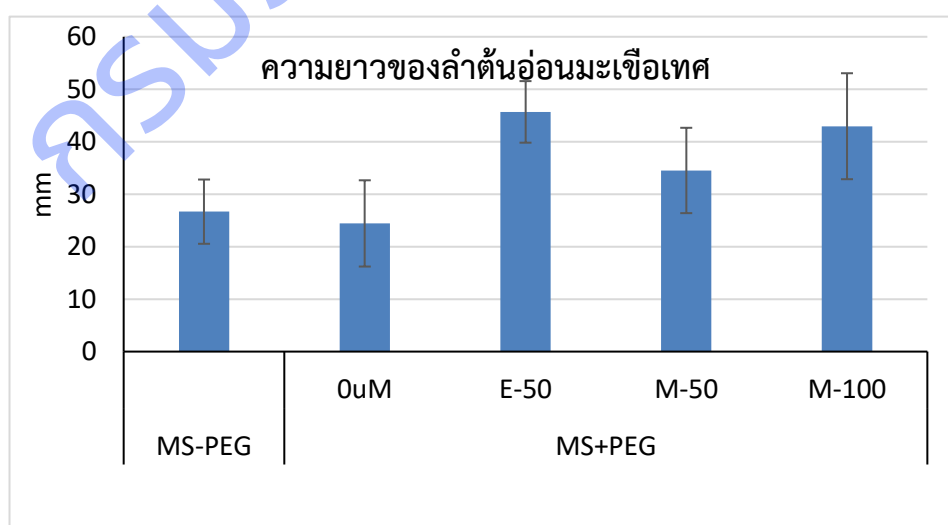
ภาพที่ 2-19 กราฟแสดงอัตราการเจริญเติบโตของต้นอ่อนมะเขือเทศภายใต้สภาพแล้งแบบจำลองด้วยการเติม Polyethylene glycol (PEG) ในสภาพขาดน้ำระดับห้องปฏิบัติการ

- การทดสอบประสิทธิภาพของสารเมลาโทนินแบบหยาบที่ผลิตได้จาก *E.Coli* ในการเพิ่มความทนแล้งของมะเขือเทศในสภาพขาด
 ปลอดภัยในระดับห้องปฏิบัติการ

เช่นเดียวกับผลการทดสอบประสิทธิภาพของสารเมลาโทนินบริสุทธิ์ เมื่อเปรียบเทียบการเจริญเติบโตของต้นอ่อนมะเขือเทศที่ได้รับและไม่ได้รับสารเมลาโทนินแบบหยาบที่เลี้ยงในอาหาร MS ที่มีส่วนประกอบของ PEG 5% พบว่าต้นอ่อนมะเขือเทศที่ได้รับสารเมลาโทนินแบบหยาบ [Melatonin (E-50)] มีการเจริญเติบโตของรากและมีความยาวของลำต้นบริเวณเหนือใบเลี้ยงคู่มากกว่าต้นมะเขือเทศที่ไม่ได้รับสารเมลาโทนิน [Control] (ภาพที่ 2-20 และภาพที่ 2-21) แสดงให้เห็นว่า สารเมลาโทนินที่ได้จากการสังเคราะห์โดย *E. coli* มีประสิทธิภาพใกล้เคียงกับสารเมลาโทนินบริสุทธิ์ ทั้งนี้ จากในภาพที่ 2-20 กรรมวิธีที่ใช้สารเมลาโทนินแบบหยาบนั้นอาหาร MS มีสีเหลืองกว่ากรรมวิธีอื่นอย่างชัดเจน เนื่องจากมีองค์ประกอบของอาหาร LB ตกค้างอยู่ เช่น น้ำตาล เป็นต้น

ภาพที่ 2-20 ภาพแสดงต้นอ่อนมะเขือเทศที่ได้รับและไม่ได้รับสารเมลาโทนิน ภายใต้สภาพแล้งแบบจำลองด้วยการเติม Polyethylene glycol (PEG) ในสภาพขาดปลอดภัย

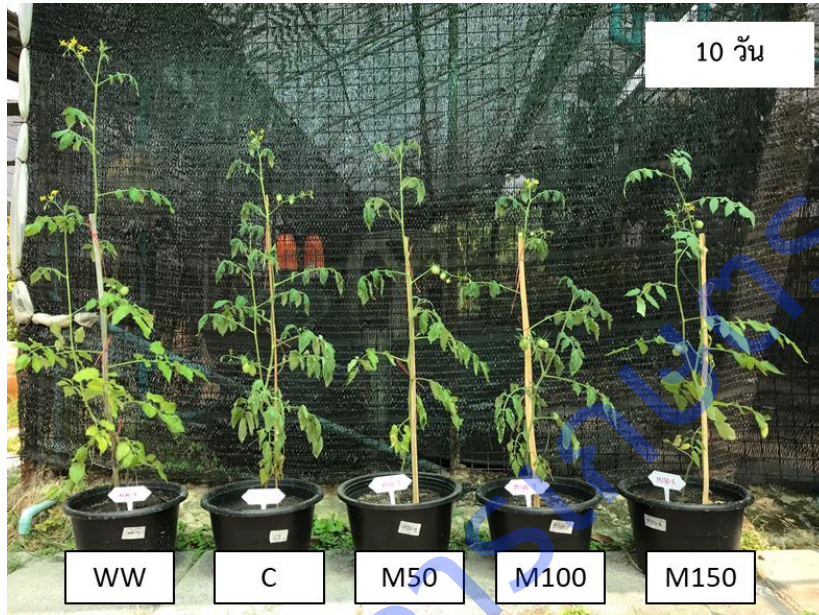
ภาพที่ 2-21 กราฟแสดงอัตราการเจริญเติบโตของต้นอ่อนมะเขือเทศที่ได้รับและไม่ได้รับสารเมลาโทนิน ภายใต้สภาพแล้งแบบจำลองด้วยการเติม Polyethylene glycol (PEG)

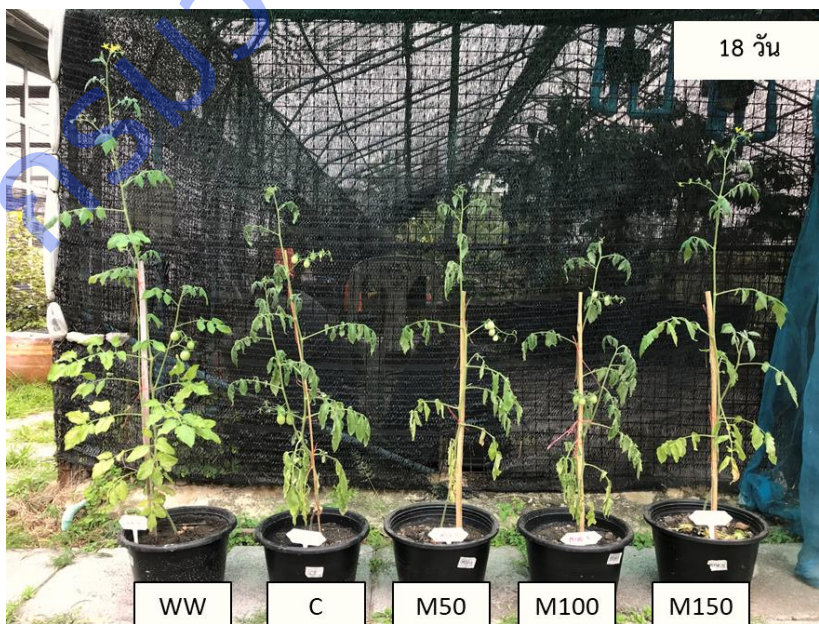
2.2 การทดสอบประสิทธิภาพของสารเมลาโทนินในการเพิ่มความทนแล้งของมะเขือเทศช่วงติดดอกในสภาพโรงเรือน

- การทดสอบประสิทธิภาพของสารเมลาโทนินบริสุทธิ์ในการเพิ่มความทนแล้งของมะเขือเทศช่วงติดดอกในสภาพโรงเรือน

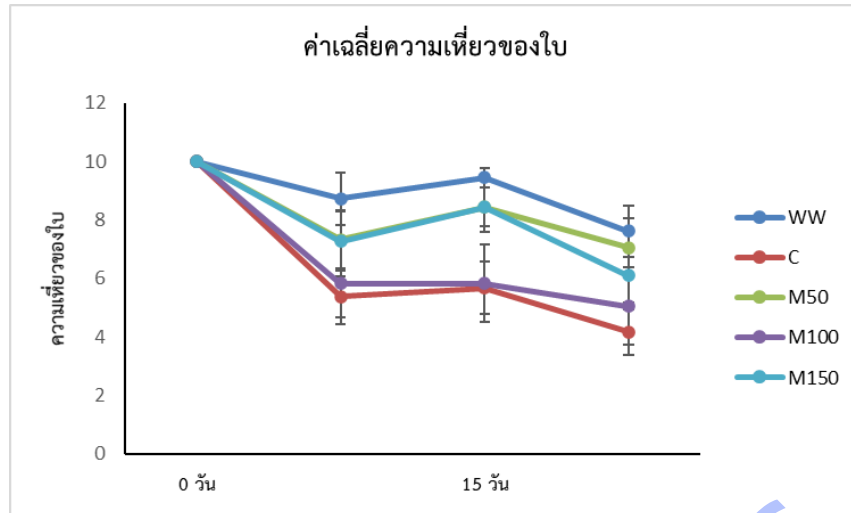
หลังจากลดปริมาณการให้น้ำต้นมะเขือเทศพันธุ์เซอรี้ต่อเนื่องกันเป็นเวลา 10 วัน จะสามารถสังเกตเห็นความเหี่ยวของใบมะเขือเทศในกรรมวิธี C, M50, M100 และ M150 เมื่อเปรียบเทียบกับต้นมะเขือเทศในกรรมวิธีที่ให้น้ำตามปกติ (WW) ตามภาพที่ 2-22 และเมื่อสังเกตเห็นความเหี่ยวของใบได้ชัดเจนยิ่งขึ้นเมื่อวันที่ 18 ของการลดปริมาณการให้น้ำ ตามภาพที่ 2-23 และ 2-24

ภาพที่ 2-22 ภาพแสดงลักษณะใบและลำต้นของมะเขือเทศ หลังจากเริ่มลดปริมาณน้ำ 10 วัน

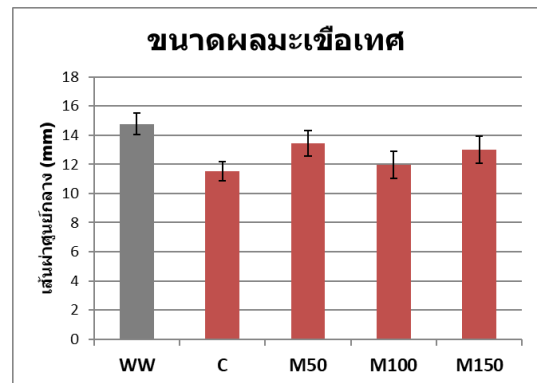
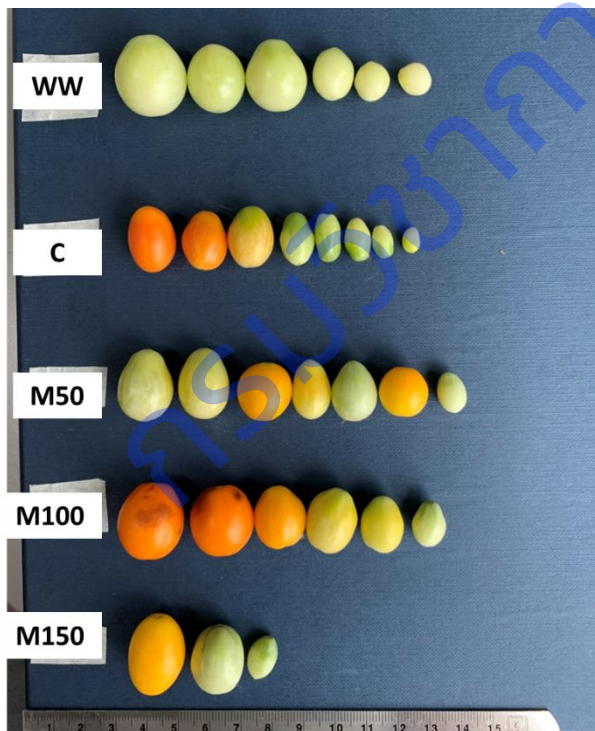

ภาพที่ 2-23 ภาพแสดงลักษณะใบและลำต้นของมะเขือเทศ หลังจากเริ่มลดปริมาณน้ำ 18 วัน

ภาพที่ 2-24 กราฟแสดงค่าเฉลี่ยความเหี่ยวของใบมะเขือเทศในแต่ละกรรมวิธี โดยให้คะแนนจากอัตราส่วนการมีว่นของใบ (0 = ใบมีว่น 100%, 5 = ใบมีว่น 50%, 10 = ใบมีว่น 0%)

เมื่อเก็บผลและเปรียบเทียบขนาดผลมะเขือเทศของแต่ละกรรมวิธี พบว่า ผลมะเขือเทศของกรรมวิธีที่ลดปริมาณการให้น้ำ (C, M50, M100 และ M150) จะมีขนาดเล็กกว่ากรรมวิธีให้น้ำปกติ (WW) (ภาพที่ 2-25) โดยกรรมวิธีทั้งหมดที่ให้สารเมลาโทนิน (M50, M100 และ M150) มีขนาดผลมะเขือเทศขนาดใหญ่กว่ากรรมวิธีควบคุม (C) โดยการให้เมลาโทนินที่ความเข้มข้น 50 μM สามารถเพิ่มขนาดผลมะเขือเทศได้มากที่สุด รวมทั้งมีแนวโน้มในการลดการสุกของผลก่อนแก่จัด โดยสังเกตได้จากการเปลี่ยนสีของผลมะเขือเทศจะช้ากว่ากรรมวิธีควบคุม (C)

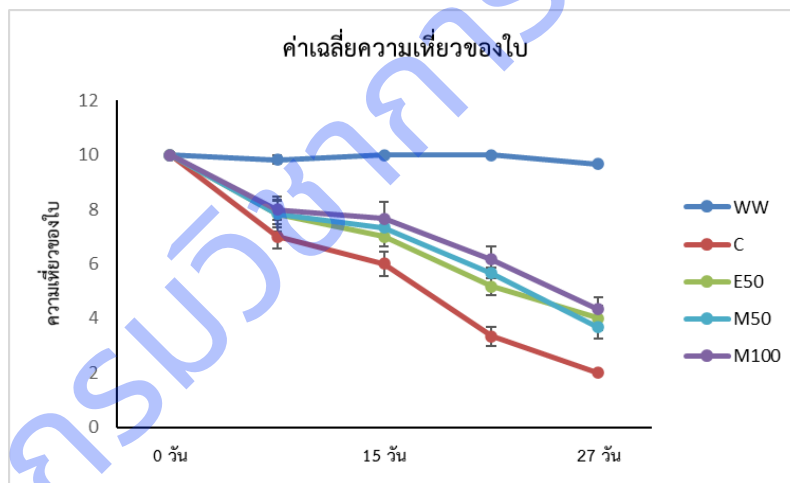

ภาพที่ 2-25 ภาพแสดงตัวอย่างผลมะเขือเทศจากกรรมวิธีที่ให้และไม่ให้เมลาโทนิน (ซ้าย) และกราฟแสดงขนาดผลมะเขือเทศ (ขวา) ในสภาพแล้ง

- การทดสอบประสิทธิภาพของสารเมลาโทนินแบบหยาบในการเพิ่มความทนแล้งของมะเขือเทศช่วงติดดอกในสภาพโรงเรือน หลังจากลดปริมาณการให้น้ำต้นมะเขือเทศพันธุ์ราชินีต่อเนื่องกันเป็นเวลา 8 วัน เมื่อเปรียบเทียบกับต้นมะเขือเทศในกรรมวิธีที่ให้น้ำตามปกติ [WW] ใบของมะเขือเทศในกรรมวิธีลดปริมาณการให้น้ำ [C, E50, E50 และ M100] จะเริ่มเหี่ยวลง ตามภาพที่ 2-26 และเมื่อสังเกตเห็นความเหี่ยวของใบได้ชัดเจนเมื่อวันที่ 28 ของการลดปริมาณการให้น้ำ ตามภาพที่ 2-27 และ 2-28

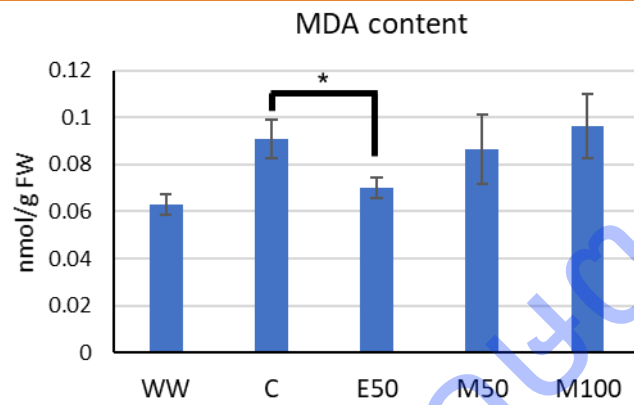
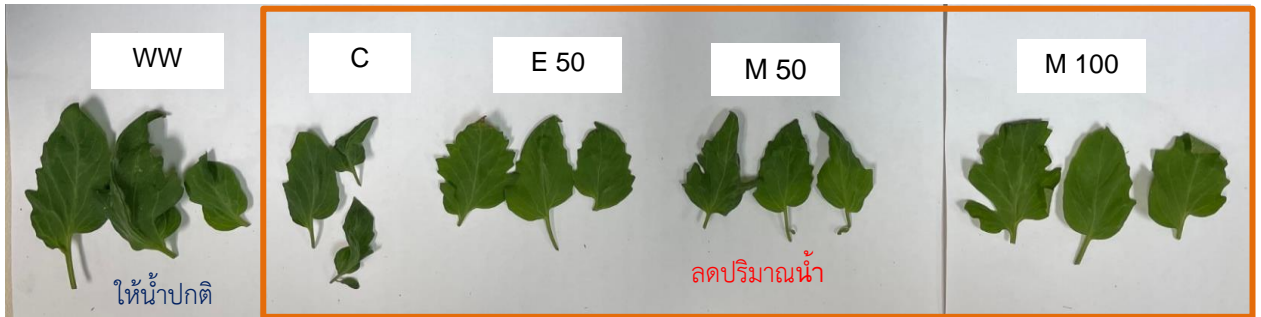

ภาพที่ 2-26 ภาพแสดงลักษณะใบและลำต้นของมะเขือเทศ หลังจากเริ่มลดปริมาณน้ำ 8, 18 และ 28 วัน กระถางนับจากทางซ้ายมือ กรรมวิธี WW, C, E50, M-50 และ M-100

ภาพที่ 2-27 กราฟแสดงค่าเฉลี่ยความเหี่ยวของใบมะเขือเทศในแต่ละกรรมวิธี โดยให้คะแนนจากอัตราส่วนการม้วนงอของใบ (0 = ใบม้วนงอ 100%, 5 = ใบม้วนงอ 50%, 10 = ใบม้วนงอ 0%)

เมื่อเก็บใบมะเขือเทศของแต่ละกรรมวิธี ณ วันที่ 28 หลังจากเริ่มลดปริมาณการให้น้ำ มาวิเคราะห์ปริมาณ Malondialdehyde (MDA) ซึ่งเป็นสารที่บ่งชี้ถึงภาวะเครียดออกซิเดชันในเซลล์พืช พบว่าตัวอย่างในกรรมวิธีลดปริมาณน้ำทั้งหมด [C, E50, M50 และ M100] มีปริมาณ MDA มากกว่ากรรมวิธีให้น้ำปกติ [WW] และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างกรรมวิธีที่ให้และไม่ให้ เมลาโท닌พบว่ากรรมวิธีที่ให้เมลาโท닌แบบหยาด [E50] มีปริมาณ MDA น้อยกว่ากรรมวิธีควบคุม [C] อย่างมีนัยสำคัญ (ภาพที่ 2-28) แต่ไม่พบความแตกต่างของปริมาณ MDA ระหว่างกรรมวิธีควบคุมกับกรรมวิธีที่ให้เมลาโท닌บริสุทธิ์ จากผลการทดลองนี้สามารถสรุปได้ว่า เมลาโท닌แบบหยาดที่ผลิตได้จาก *E.Coli* มีประสิทธิภาพในการลดภาวะเครียดออกซิเดชันที่เกิดจากการขาดน้ำในใบมะเขือเทศได้ และมีแนวโน้มเพิ่มความต้านทานแล้งของมะเขือเทศในระดับโรงเรือนเช่นเดียวกับในห้องปฏิบัติการ

ภาพที่ 2-28 ภาพแสดงตัวอย่างใบมะเขือเทศที่นำมาวิเคราะห์ปริมาณ MDA และกราฟแสดงค่าเฉลี่ยปริมาณ MDA ของใบมะเขือเทศในแต่ละกรรมวิธี (* : student t-test $p < 0.05$)

ครมวิชาการศึกษา

3.2 ผลผลิตที่เกิดขึ้นจริง (Output)

ผลผลิตตามคำรับรอง	จำนวน	หน่วย นับ	ผลผลิตที่เกิดขึ้นจริง	จำนวน	หน่วย นับ	รายละเอียดผลผลิต (พร้อมแนบหลักฐาน)	เชิงคุณภาพ
1. องค์ความรู้	2	เรื่อง	1. องค์ความรู้	3	เรื่อง	ข้อมูลสภาวะปัจจัยการผลิต และการประยุกต์ใช้กรดอะมิโนลิวูลินิก/สารเมลาโทนิน - เอกสารวิชาการ รูปเล่มหนังสือ จำนวน 2 เรื่อง 1. <i>กรดอะมิโนลิวูลินิก</i> สารชีวภาพทางเลือกใหม่เพื่อการเกษตร 2. สารชีวภาพกับการใช้ประโยชน์ทางการเกษตร <i>เมลาโทนิน</i> (ภาคผนวก ข)	ได้องค์ความรู้ในการสร้างจุลินทรีย์ดัดแปลงพันธุกรรมที่สามารถผลิตกรดอะมิโนลิวูลินิกและสารเมลาโทนินจากจุลินทรีย์ การประยุกต์ใช้ประโยชน์ด้านการเกษตรและอื่นๆ
2. ต้นแบบผลิตภัณฑ์			2. ต้นแบบผลิตภัณฑ์				
2.1 ระดับภาคสนาม	-	ต้นแบบ	2.1 ระดับภาคสนาม	-	ต้นแบบ	ต้นแบบ.....	
2.2 ระดับห้องปฏิบัติการ	2	ต้นแบบ	2.2 ระดับห้องปฏิบัติการ	2	ต้นแบบ	1. ต้นแบบผลิตภัณฑ์กรดอะมิโนลิวูลินิก (ALA) ในรูปแบบผงแห้ง 2. สารสกัดเมลาโทนินอย่างหยาบที่ผลิตได้จาก <i>E. coli</i> (ภาคผนวก ข)	ได้ผลิตภัณฑ์กรดอะมิโนลิวูลินิก (ALA) และสารสกัดเมลาโทนินอย่างหยาบ สำหรับเป็นต้นแบบในการผลิตเชิงพาณิชย์
3. ต้นแบบเทคโนโลยี			3. ต้นแบบเทคโนโลยี				
3.2 ระดับห้องปฏิบัติการ	2	ต้นแบบ	3.2 ระดับห้องปฏิบัติการ	2	ต้นแบบ	1. เทคโนโลยีการผลิตกรดอะมิโนลิวูลินิก (ALA) 2. เทคโนโลยีการเลี้ยงจุลินทรีย์เพื่อผลิตเมลาโทนินในถังเลี้ยงขนาดเล็ก (ภาคผนวก ข)	ได้กระบวนการสังเคราะห์/ขั้นตอนการผลิต/กรรมวิธีเพาะเลี้ยงจุลินทรีย์ การสกัดสาร เพื่อพัฒนาการผลิตสารออกฤทธิ์ทางชีวภาพ กรดอะมิโนลิวูลินิก และสารเมลาโทนิน รูปแบบผลิตภัณฑ์พร้อมใช้
4. การประชุมเผยแพร่ผลงาน/สัมมนาระดับชาติ	-	-	4. การประชุมเผยแพร่ผลงาน/ สัมมนาระดับชาติ				
4.1 นำเสนอแบบปากเปล่า	-	-	4.1 นำเสนอแบบปากเปล่า	1	เรื่อง	เรื่อง การศึกษาแนวทางการใช้ประโยชน์สารเมลาโทนินจากจุลินทรีย์ เพื่อส่งเสริมการเจริญเติบโตของพืชในสภาพแวดล้อมที่ไม่เหมาะสม เอกสารประกอบการประชุมวิชาการ ประจำปี 2564 “ชีวิตวิถีใหม่ ด้วยงานวิจัยเทคโนโลยีชีวภาพ” (E-Book) (ภาคผนวก ข) https://www.doa.go.th/biotech/	ได้เผยแพร่ผลงานวิจัยและองค์ความรู้ของหน่วยงาน

3.3 ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจริง (Outcome) (ถ้ามี)

ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจริง	ปีที่เกิดผลลัพธ์
- กรมวิชาการเกษตร มีองค์ความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีการผลิตกรดอะมิโนลิวลินิก และสารเมลาโทนินซึ่งเป็นแนวทางในการพัฒนาเป็นสารชีวภาพทางเลือกเพื่อการใช้ประโยชน์ด้านการเกษตรต่อไป - นักวิจัย หน่วยงานภาครัฐและเอกชน สามารถนำองค์ความรู้ด้านเทคโนโลยีการผลิตและกระบวนการพัฒนาผลิตภัณฑ์ต้นแบบไปพัฒนาต่อยอดการผลิตกรดอะมิโนลิวลินิก (ALA) สารเมลาโทนิน และสารชีวภาพอื่นๆต่อไป	2566-2569

*ผลลัพธ์ : ผลสำเร็จที่เกิดจากการนำผลผลิต (Output)ไปต่อยอด การเปลี่ยนรูปของผลผลิตไปสู่รูปแบบที่ใช้ประโยชน์ได้อย่างกว้างขวาง หรือการเคลื่อนผลผลิตไปสู่กิจกรรมที่ต่อเนื่อง ซึ่งก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลง (Change) ที่ปรากฏชัด และมีคุณค่าทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม

3.4 ผลกระทบที่เกิดขึ้นจริง (Impact) (ถ้ามี)

ผลกระทบที่เกิดขึ้นจริง	ปีที่เกิดผลกระทบ
ด้านเศรษฐกิจ :	
ด้านสังคม :	
ด้านสิ่งแวดล้อม :	

* ผลกระทบ : ผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงตามผลลัพธ์ (Results of the change) ซึ่งวัดได้อย่างชัดเจนและมีหลักฐานปรากฏชัด (Evidence-based) ทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ทั้งที่วัดในเชิงปริมาณได้และไม่ได้ ผลกระทบอาจเป็นได้ทั้งทางบวกและทางลบ

3.5 การนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์

วิธีการ/กระบวนการผลักดันงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ (โปรดแนบหลักฐานเชิงประจักษ์การนำผลงานไปใช้ประโยชน์)

การเผยแพร่องค์ความรู้และเทคโนโลยีเกี่ยวกับการพัฒนาวิธีผลิตกรดอะมิโนลิวลินิก และสารเมลาโทนินโดยใช้จุลินทรีย์สู่สาธารณะผ่านสิ่งตีพิมพ์ และบทความทางวิชาการ จำนวน 2 เรื่อง พิมพ์ครั้งที่ 1 จำนวน 160 เล่ม

ด้านวิชาการ นักวิจัย นักศึกษา และภาคเอกชน สามารถนำองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องด้านเทคโนโลยีการผลิต ประสิทธิภาพ และการใช้กรดอะมิโนลิวลินิก และสารเมลาโทนินในเพื่อประโยชน์ด้านการเกษตร ได้แก่ การกระตุ้นการเจริญเติบโตของพืช การเพิ่มความต้านทานความเครียดในพืช และกลไกการควบคุมและยับยั้งการเจริญของวัชพืช เป็นต้น โดยการนำไปเผยแพร่สู่สาธารณะผ่านสิ่งตีพิมพ์หนังสือ และบทความทางวิชาการ เพื่อให้แก่นักวิจัยและภาคเอกชนที่สนใจด้านการผลิตสารชีวภาพ สามารถนำไปต่อยอดในการพัฒนาการผลิตสารชีวภาพทางเลือกใหม่จากจุลินทรีย์ ทั้ง 2 ชนิด เพื่อการใช้ประโยชน์ด้านการเกษตรและด้านอื่นๆต่อไปในอนาคต โดยมีต้นแบบเทคโนโลยีการพัฒนาวิธีผลิตกรดอะมิโนลิวลินิกและสารเมลาโทนินจากจุลินทรีย์ ที่สามารถนำไปพัฒนาต่อยอดเพื่อนำไปสู่การผลิตในระดับ large scale และเชิงพาณิชย์ต่อไป

บทที่ 4 สรุปผลและอภิปรายผล

สรุปผล

กิจกรรมที่ 1 การพัฒนาการผลิตสารทุติยภูมิออกฤทธิ์ทางชีวภาพจากจุลินทรีย์โดยใช้เทคโนโลยีชีวภาพ เพื่อส่งเสริมการเจริญเติบโตของพืช

การสังเคราะห์กรด 5-อะมิโนลิวูลินิกจากรีคอมบิแนนท์ *E. coli* โดยการสร้างรีคอมบิแนนท์ดีเอ็นเอซึ่งมียีน *hem A* ที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมการผลิตเอนไซม์ 5-aminolevulinic acid synthase (ALAS) ซึ่งสังเคราะห์ได้จาก genomic DNA ของเชื้อ *Rhodobacter* sp. แล้วเชื่อมต่อเข้าสู่เวกเตอร์พาหะ Protein Expression Vector ซึ่งมีตำแหน่งจดจำที่มีความจำเพาะกับยีนแล้วถ่ายฝากพลาสมิดดีเอ็นเอสายผสมเข้าสู่เซลล์ *E. coli* สายพันธุ์ BL21 (DE3) เพื่อใช้ในขั้นตอนการผลิตรีคอมบิแนนท์โปรตีนซึ่งมีขนาดประมาณ 45 กิโลดาลตัน

การพัฒนากระบวนการผลิตกรดอะมิโนลิวูลินิก (ALA) ในระบบถังหมัก (BIOFLO 2000 Fermenter®) และถังหมักขนาด 50 ลิตร โดยการชักนำการแสดงออกของยีน *hem A* จากรีคอมบิแนนท์ *E. coli* ด้วย 1 mM IPTG เพื่อกระตุ้นการทำงานของเอนไซม์ ALA synthase นาน 6 ชั่วโมง แล้วจึงเติมสารตั้งต้นของปฏิกิริยาการสังเคราะห์กรด 5-อะมิโนลิวูลินิก คือ 30 mM Glycine + 10 mM Succinic Acid และเลี้ยงเซลล์ต่อจนครบ 24 ชั่วโมง พบว่า สามารถชักนำการผลิตกรด 5-อะมิโนลิวูลินิกได้ดีที่สุด นอกจากนี้ยังพบว่าสภาวะอุณหภูมิ 30-37 องศาเซลเซียส และสภาวะค่าความเป็นกรด-ด่าง (pH) ของอาหารที่เหมาะสมที่สุดคือ pH 6-7 มีผลต่อการสังเคราะห์กรดอะมิโนลิวูลินิก สามารถเพิ่มปริมาณการผลิตสาร ALA ได้ในปริมาณสูงถึง 615.928 μ M

การศึกษาการใช้ประโยชน์ของกรดอะมิโนลิวูลินิกด้านการเกษตร โดยการทดสอบคุณสมบัติในการยับยั้งการเจริญของวัชพืชบาหยา ลูกใต้ใบ น้ำนมราชสีห์ และหญ้าหาง เมื่อทดสอบโดยการหยดกรดอะมิโนลิวูลินิก ลงบนบริเวณส่วนของใบในสภาพไม่มีแสง นาน 12-16 ชั่วโมง จากนั้นเมื่อนำออกมาวางในสภาพที่มีแสง นาน 2-3 วัน สังเกตพบการเปลี่ยนแปลงของ cell membrane เกิดรอยไหม้ที่ใบมีรอยแผลสีน้ำตาล เนื้อใบมีสีซีด ใบเหี่ยวเฉาเกิดการสูญเสียน้ำและตายในที่สุด ส่วนผลต่อการควบคุมการเจริญเติบโตของหนอนกระตู่ พบว่า หลังการให้สาร ALA นาน 7 วัน มีผลให้อัตราการเจริญเติบโตของตัวหนอนลดลงเมื่อเทียบกับชุดควบคุมที่ไม่ให้สาร ALA โดยพบว่าหนอนจะมีลักษณะเฉื่อย ฆา กินอาหารได้น้อยลง และอ่อนปวกเปียกเนื่องจากการสูญเสียน้ำในร่างกาย

อย่างไรก็ตามงานวิจัยนี้ได้พัฒนากรดอะมิโนลิวูลินิก (ALA) ในรูปแบบผลิตภัณฑ์ผงแห้ง เพื่อให้สารที่ผลิตได้มีความเข้มข้นมากยิ่งขึ้น มีความคงตัว และง่ายต่อการเก็บรักษา โดยอาศัยเทคนิคการทำแห้งแบบเยือกแข็ง (Freeze drying) และ Spray drying สามารถพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์รูปแบบผงแห้ง โดยมีความคงตัว สามารถเก็บรักษาในสภาวะอุณหภูมิต่ำ -20 และ 4 องศาเซลเซียส ได้นาน 10 เดือน โดยมีอัตราการลดลงของปริมาณสาร ALA ประมาณ 20 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งจะเป็นแนวทางในการพัฒนาการผลิตสาร ALA และขยายผลในเชิงพาณิชย์เพื่อการประยุกต์ใช้ในด้านเกษตรและอื่นๆ ต่อไป

กิจกรรมที่ 2 การผลิตและการใช้ประโยชน์ของสารเมลาโทนินจากจุลินทรีย์เพื่อส่งเสริมการเจริญเติบโตของพืชในสภาพแวดล้อมที่ไม่เหมาะสม

การโคลนยีนที่เกี่ยวข้องกับการผลิตเมลาโทนิน *OsSNAT* และยีน *OsCOMT* จาก cDNA ของข้าว พบว่าสามารถโคลนยีน *OsSNAT* ที่มีขนาด 1,073 bp ได้โดยใช้เทคนิค PCR เมื่อนำชิ้นส่วนยีนไปวิเคราะห์ลำดับเบส พบว่า ชิ้นส่วน *OsSNAT* มีความคล้ายคลึงกับยีน *serotonin N-acetyltransferase (SNAT1)* ของ *Oryza sativa Japonica* (Accession No. XM_015782401) ที่ 100 เปอร์เซ็นต์ ส่วนยีน *OsCOMT* สามารถเพิ่มชิ้นส่วนยีนที่มีขนาดประมาณ 1,100 bp และเนื่องจากมีรายงานเกี่ยวกับประสิทธิภาพของเอนไซม์ AANAT จากแกะ พบว่ามีประสิทธิภาพสูงและไม่มีข้อจำกัดเกี่ยวกับสารปลายทางยับยั้งการทำงานของเอนไซม์เช่นที่พบใน *OsSNAT* ดังนั้น จึงได้สังเคราะห์ยีน *AANAT* เพื่อนำมาใช้ในการผลิตเอนไซม์เพื่อสังเคราะห์เมลาโทนิน

ชิ้นส่วนลำดับเบสของยีน *AANAT* และชิ้นส่วนยีน *OsCOMT* ได้รับการสังเคราะห์และอยู่ในเวกเตอร์ pETDuet-1 ซึ่งเป็นพลาสมิดที่สามารถชักนำยีน 2 ตัวได้พร้อมกัน หลังจากนำพลาสมิดที่เชื่อมต่อยีนเข้าสู่ *E. coli* (DH5 α) แล้วคัดเลือก พบว่าได้โคลนที่มีพลาสมิดซึ่งมีชิ้นส่วนของยีน *AANAT* เมื่อนำโคลนนี้ตั้งกล่าวไปเลี้ยงในอาหารเหลวและสกัดพลาสมิดออกมาเพื่อตรวจสอบชิ้นส่วนยีนอีกครั้งด้วยการทำ PCR พบว่าพลาสมิดที่สกัดได้มีชิ้นส่วนของยีน *AANAT* และชิ้นส่วนยีน *OsCOMT* ผลการทดสอบการแสดงออกของโปรตีน *AANAT* และ *OsCOMT* แบบหยาบ พบว่าเมื่อชักนำการแสดงออกของโปรตีนด้วยสาร Isopropyl- β -D-thiogalactoside (IPTG) มีแถบโปรตีนที่มีปริมาณเพิ่มขึ้นอยู่ที่ขนาดประมาณ 40 kDa ซึ่งคาดว่าเป็นโปรตีน *OsCOMT* และพบแถบโปรตีนที่มีขนาดต่ำกว่า 25 kDa ซึ่งคาดว่าเป็นโปรตีน *AANAT*

เมื่อเลี้ยง *E. coli* ที่มีพลาสมิดซึ่งมีชิ้นส่วนของยีน และชักนำการแสดงออกของโปรตีน AANAT และ OsCOMT ที่อุณหภูมิ 30 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 16 ชั่วโมง จากนั้น ทำให้เซลล์ *E. coli* แตกและนำน้ำเลี้ยงมาวิเคราะห์การแสดงออกของโปรตีนด้วยวิธี SDS-PAGE โดยแยกโปรตีนส่วนตะกอนเซลล์ (precipitation) และส่วนน้ำใสที่เป็นสารละลายจากเซลล์ที่แตกตัว (supernatant) พบแถบโปรตีนซึ่งคาดว่าเป็นเอนไซม์ AANAT (<25 kDa) ทั้งใน supernatant และ pellet และพบแถบโปรตีน OsCOMT (~40 kDa) ที่มีปริมาณเพิ่มขึ้นจากการชักนำด้วย IPTG ในส่วน supernatant อย่างเดียว ผลการทดลองนี้แสดงว่าโปรตีน OsCOMT ที่ชักนำได้นั้นมีการแสดงออกที่ถูกต้องและอยู่ในรูปของ soluble protein

การศึกษาปัจจัยที่เหมาะสมในการเลี้ยง *E. coli* เพื่อการผลิตเมลาโทนิน เมื่อให้อุณหภูมิ 3 ระดับ ได้แก่ 30, 37 และ 40 องศาเซลเซียส พบว่าการแสดงออกของโปรตีน OsCOMT ที่อุณหภูมิ 37 และ 40 องศาเซลเซียส มีปริมาณมากกว่าที่ 30 องศา แต่ไม่มีความแตกต่างชัดเจนระหว่างที่อุณหภูมิ 37 และ 40 องศาเซลเซียส ส่วนโปรตีน AANAT นั้นพบว่า มีการแสดงออกในปริมาณใกล้เคียงกันทุกระดับอุณหภูมิ เมื่อศึกษาปัจจัยความเข้มข้นของ Isopropyl- β -D-thiogalactoside (IPTG) ต่อปริมาณการแสดงออกของโปรตีนทั้ง 2 ตัว พบว่าความเข้มข้นของ IPTG ที่ 0.1, 1 และ 3 mM สามารถชักนำการแสดงออกของโปรตีน OsCOMT ได้ในปริมาณที่ไม่แตกต่างกัน ดังนั้น ปัจจัยที่เหมาะสมในการเลี้ยง *E. coli* เพื่อชักนำการผลิตเมลาโทนิน คือ ระดับอุณหภูมิ 37 องศาเซลเซียส และความเข้มข้นของ IPTG ที่ 0.1 mM ส่วนการศึกษาความเข้มข้นของสารตั้งต้น Serotonin ต่อปริมาณเมลาโทนินที่ผลิตได้ พบว่า เมื่อใส่สาร Serotonin ที่ความเข้มข้น 1, 3 และ 5 mM (213, 638 และ 1,065 μ g/mL) สารจะถูกเปลี่ยนเป็นเมลาโทนินที่ความเข้มข้น 0.7, 1.4 และ 1.7 μ g/mL ตามลำดับ เมื่อขยายปริมาณการเลี้ยง *E. coli* ในระดับถึงหมักขนาดเล็กเพื่อการผลิตเมลาโทนินโดยใช้ปัจจัยข้างต้น และนำน้ำเลี้ยงมาสกัดด้วย Ethyl acetate ผลการตรวจวิเคราะห์ปริมาณเมลาโทนินที่ผลิตได้ พบปริมาณเมลาโทนินสูงที่สุดอยู่ที่ประมาณ 2.7 μ g/mL

การทดสอบประสิทธิภาพของสารเมลาโทนินบริสุทธิ์ในการเพิ่มอัตราการงอกของเมล็ดแตงร้านภายใต้สภาพดินเค็ม โดยการใช้ดินที่มีส่วนประกอบของสารละลาย NaCl 200 mM พบว่า เมล็ดแตงที่ได้รับความเข้มข้นของเมลาโทนินบริสุทธิ์ที่ 50 และ 100 μ M มีอัตราการงอกเพิ่มขึ้นที่ 72 ชั่วโมงหลังเริ่มเพาะอย่างมีนัยสำคัญ และเพิ่มอัตราการงอกของเมล็ดได้เท่าเทียมกับสภาพดินปกติ นอกจากนี้ เมื่อทดสอบประสิทธิภาพของสารเมลาโทนินแบบหยาบที่ผลิตได้จาก *E. coli* พบว่าเมลาโทนินแบบหยาบ 50 และ 100 μ M มีแนวโน้มเพิ่มอัตราการงอกและส่งเสริมการเจริญเติบโตภายหลังจากเมล็ดแตงร้านงอกภายใต้สภาพดินเค็ม

การทดสอบประสิทธิภาพของสารเมลาโทนินบริสุทธิ์ในการเพิ่มความทนแล้งของมะเขือเทศในสภาพขาดน้ำตลอดชั่วระยะตั้งต้น การปฏิบัติการใช้สาร PEG 5% จำลองสภาพแล้ง พบว่าต้นอ่อนมะเขือเทศที่ได้รับสารเมลาโทนิน มีความยาวของลำต้นบริเวณเหนือใบเลี้ยงคู่มากกว่าต้นมะเขือเทศที่ไม่ได้รับสารเมลาโทนิน และมีการเจริญเติบโตที่ดีกว่า ในส่วนเมลาโทนินแบบหยาบที่ผลิตได้จาก *E. coli* ก็มีประสิทธิภาพเช่นเดียวกัน โดยเมลาโทนินแบบหยาบที่ 50 μ M สามารถส่งเสริมการเจริญเติบโตของต้นอ่อนมะเขือเทศภายใต้สภาพแล้งจำลองได้

การทดสอบประสิทธิภาพของสารเมลาโทนินบริสุทธิ์ในการเพิ่มความทนแล้งของมะเขือเทศในสภาพโรงเรือน พบว่า ต้นมะเขือเทศในกรรมวิธีลดการให้น้ำ (อยู่ในสภาพแล้ง) [C, M50, M100 และ M150] ใบมะเขือเทศจะมีขนาดเล็กกว่าต้นที่อยู่ในกรรมวิธีให้น้ำปกติ และมีลักษณะก้านใบลู่ลงและใบม้วนเหี่ยว โดยใบมะเขือเทศของต้นที่ได้รับเมลาโทนินที่ 50 μ M [M50] มีแนวโน้มเหี่ยวเฉาช้ากว่าต้นที่ไม่ได้รับเมลาโทนิน [C] นอกจากนี้ ผลมะเขือเทศของกรรมวิธีที่ลดปริมาณการให้น้ำมีขนาดเล็กกว่ากรรมวิธีให้น้ำปกติ โดยกรรมวิธีที่ให้สารเมลาโทนิน [M50, M100 และ M150] ได้ผลมะเขือเทศขนาดใหญ่กว่ากรรมวิธีควบคุม และการให้เมลาโทนินที่ความเข้มข้น 50 μ M [M50] สามารถเพิ่มขนาดผลมะเขือเทศได้มากที่สุด รวมทั้งมีแนวโน้มในการลดการสุกของผลก่อนแก่จัดได้ ในส่วนการทดสอบประสิทธิภาพของเมลาโทนินแบบหยาบที่ผลิตได้ในการเพิ่มความทนแล้งของมะเขือเทศในสภาพโรงเรือน พบว่าตัวอย่างในกรรมวิธีลดปริมาณน้ำทั้งหมด [C, E50, M50 และ M100] มีปริมาณสาร MDA ซึ่งบ่งชี้ภาวะออกซิเดชันหรือภาวะเครียด มากกว่ากรรมวิธีให้น้ำปกติ [VW] และกรรมวิธีที่ให้เมลาโทนินแบบหยาบที่ความเข้มข้น 50 μ M [E50] สามารถลดปริมาณสาร MDA ในใบมะเขือเทศได้เมื่อเปรียบเทียบกับกรรมวิธีควบคุม [C] อย่างมีนัยสำคัญ

อภิปรายผล

กิจกรรมที่ 1 การพัฒนาการผลิตสารทุติยภูมิออกฤทธิ์ทางชีวภาพจากจุลินทรีย์โดยใช้เทคโนโลยีชีวภาพ เพื่อส่งเสริมการเจริญเติบโตของพืช

การพัฒนาการผลิตกรด 5-อะมิโนลิวูลินิก (ALA) จากรีคอมบิแนนท์ *E. coli* ในขั้นตอนการผลิตรีคอมบิแนนท์โปรตีน พบการแสดงออกของโปรตีนสูงสุดในชั่วโมงที่ 6 โดยการกระตุ้นการทำงานของยีน *hem A* เพื่อผลิตเอนไซม์ ALA synthase ด้วยสาร IPTG ที่ความเข้มข้น 1 mM และ 3 mM ซึ่งจากการทดลองพบว่า 1 mM IPTG สามารถกระตุ้นการผลิตรีคอมบิแนนท์โปรตีนได้ในปริมาณสูงกว่าการใช้ 3 mM IPTG ซึ่งจะช่วยให้ลดต้นทุนการผลิตได้ดี เมื่อตรวจสอบการแสดงออกของโปรตีนด้วยวิธี SDS-PAGE ตรวจพบแถบโปรตีนที่มีการกระตุ้น ขนาดประมาณ 45 กิโลดาลตัน อย่างไรก็ตาม Warnick and Burnham (1971) รายงานเอนไซม์ ALAS ของเชื้อ *Rhodobacter sphaeroides* มีขนาดเท่ากับ 57 กิโลดาลตัน และมียีนที่ควบคุมการสังเคราะห์เอนไซม์ ALAS ดังกล่าว จำนวน 2 ยีน คือ *hemA* และ *hemT* (Neidle and Kaplan, 1993)

ในกระบวนการสังเคราะห์กรด 5-อะมิโนลิวูลินิก เมื่อทำการกระตุ้นการทำงานของเอนไซม์ ALA synthase และเติมสารตั้งต้น 30 mM Glycine + 10 mM Succinic Acid และเลี้ยงเซลล์ต่อจนครบ 24 ชั่วโมง พบว่า สามารถชักนำการผลิตกรด 5-อะมิโนลิวูลินิก ได้ดีที่สุด เมื่อเทียบกับการเติมสาร 60mM Glycine, 30 mM Levulenic Acid, 10 mM L-Glutamic Acid และ 10 mM Levulenic Acid อย่างไรก็ตามสภาวะปัจจัยของอุณหภูมิก็มีผลต่อการสังเคราะห์กรด 5-อะมิโนลิวูลินิก พบว่า recombinant *E. coli* สามารถผลิตกรด 5-อะมิโนลิวูลินิกได้ดีที่สุดในช่วงอุณหภูมิ 30-37 องศาเซลเซียส และสภาวะค่าความเป็นกรด-ด่าง (pH) ของอาหารที่เหมาะสม คือ pH 6-7 โดยสัมพันธ์กับปริมาณการสังเคราะห์กรดอะมิโนลิวูลินิกได้ในปริมาณสูง

การศึกษาคุณสมบัติในการยับยั้งการเจริญของวัชพืช ซึ่งพบว่า กรดอะมิโนลิวูลินิกมีคุณสมบัติในการทำให้ cell membrane บริเวณผิวใบเกิดรอยไหม้มีรอยแผลสีน้ำตาล หรือเนื้อใบมีสีซีด ใบเหี่ยวเฉาเกิดการสูญเสียน้ำและตายในที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับรายงานของ Sasaki และคณะ (1987) ซึ่งได้อธิบายว่าเกิดจากสาร ALA เปลี่ยนรูปเป็น protochlorophyllide เมื่อมีแสงอาทิตย์จะทำหน้าที่เป็นตัว photosynthesizers (เปลี่ยนเป็น triplet oxygen ที่มีศักยภาพในการออกซิไดซ์ singlet oxygen) ออกซิเจนในรูป singlet oxygen จะออกซิไดซ์อย่างรุนแรง (superoxidizes) ต่อฟอสโฟลิปิดของผนังเซลล์ของใบพืช และผนังเซลล์นั้นจะถูกทำลาย วัชพืชตายในที่สุด ส่วนผลต่อการควบคุมการเจริญเติบโตของหนอนกระทุ้ง พบว่า หลังการให้สาร ALA นาน 7 วัน มีผลให้การเจริญเติบโตของตัวหนอนลดลงเมื่อเทียบกับชุดควบคุมที่ไม่ให้สาร ALA ซึ่ง Rebeiz *et al.* (1988) รายงานว่า ในเซลล์พืชและเซลล์สัตว์ มีวิธีการสังเคราะห์สารเตตราไพโรลจากกรด 5-อะมิโนลิวูลินิกไปเป็น protoporphyrin IX (Proto) เช่นเดียวกัน โดยได้ทดลองในหนอนใยผัก *Trichoplusia ni* เมื่อให้สาร ALA ที่ความเข้มข้น 40 มิลลิโมลาร์+2,2- dipyridyl (Dpy) 30 มิลลิโมลาร์ ทั้งไว้ 1 คืนที่ไม่มีแสง เพื่อให้เกิดการสะสมของสารเตตราไพโรล โดยเฉพาะ protoporphyrin IX (Proto) เมื่อหนอนได้รับแสงเพียงไม่กี่ชั่วโมง หนอนจะมีลักษณะเฉื่อย ซา และอ่อนปวกเปียกเนื่องจากมีการสูญเสียน้ำในร่างกาย

กิจกรรมที่ 2 การผลิตและการใช้ประโยชน์ของสารเมลาโทนินจากจุลินทรีย์เพื่อส่งเสริมการเจริญเติบโตของพืชในสภาพแวดล้อมที่ไม่เหมาะสม

การโคลนยีนที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการสังเคราะห์เมลาโทนิน ศึกษาการแสดงออกของเอนไซม์ อุณหภูมิ ปริมาณสารชักนำ และปริมาณสารตั้งต้นที่มีผลต่อการผลิตเมลาโทนินโดยใช้ *E. coli* โดยจากผลการทดลอง ได้ *E. coli* ดัดแปลงพันธุกรรมที่สามารถผลิตเมลาโทนินจากสารตั้งต้นเซโรโทนิน จากการทดลองเลี้ยง *E. coli* โดยใช้ปัจจัยที่ได้ศึกษาและขยายปริมาณการเลี้ยงในระดับถังหมักขนาดเล็ก จากนั้นทำการสกัดน้ำเลี้ยงเพื่อขจัดน้ำตาลและเพิ่มความเข้มข้นของสาร ทำให้ได้สารเมลาโทนินแบบหยาบในรูปแบบของแข็งและของเหลว โดยสามารถผลิตเมลาโทนินได้สูงสุดอยู่ที่ประมาณ 2.7 µg/mL หากเปรียบเทียบกับรายงานในต่างประเทศ (Byeon and Back, 2016) ที่ใช้ *E. coli* ดัดแปลงพันธุกรรมจากแกะและพืช ซึ่งผลิตได้อยู่ที่ 1.5 µg/mL พบว่าในการทดลองนี้สามารถผลิตเมลาโทนินได้มากกว่า แต่อย่างไรก็ดี ในปี 2021 มีรายงานการพัฒนา *E. coli* ดัดแปลงพันธุกรรมที่สามารถผลิตเมลาโทนินได้มากถึง 0.65 g/L โดยใช้การโคลนยีนที่สามารถสังเคราะห์สารที่อยู่ในกระบวนการสังเคราะห์เมลาโทนินจากแบคทีเรีย *Streptomyces albulus* และ *Xanthomonas campestris* ซึ่งเป็นการลบล้างข้อจำกัดของเอนไซม์สังเคราะห์เมลาโทนินที่พบในพืชและสัตว์ (Zhang *et al.*, 2021) ดังนั้นการใช้ข้อมูลยีนจากแบคทีเรียและการออกแบบกระบวนการสังเคราะห์เมลาโทนิน เพื่อผลิตสารในปริมาณที่สูงขึ้นกว่านี้ ยังต้องอาศัยการศึกษาวิจัยต่อไป

จากผลการทดสอบประสิทธิภาพของสารเมลาโทนินทั้งแบบบริสุทธิ์และสารเมลาโทนินแบบหยาบที่ผลิตได้เองในการเพิ่มความต้านทานความเครียด 2 ประเภท คือ ความเค็ม และความแล้ง แสดงให้เห็นว่า สารเมลาโทนินสามารถเพิ่มอัตราการงอกและการเจริญเติบโตของแตงร้านในสภาพดินเค็ม รวมถึงสามารถส่งเสริมการเจริญเติบโตของมะเขือเทศทั้งระยะต้นอ่อน และระยะออก

ดอกในสภาพแล้งโดยการลดปริมาณภาวะออกซิเดชันในเซลล์พืชได้ ผลที่ได้จากการทดลองนี้ สอดคล้องกับรายงานเกี่ยวกับกลไกการทำงานและประสิทธิภาพของสารเมลานโทนินในต่างประเทศ (Nawaz *et al.*, 2021) ที่พบว่าเมลานโทนินมีส่วนช่วยในการซ่อมแซม Mitochondria ในเซลล์พืชที่ได้รับความเครียด ส่งเสริมการทำงานของเอนไซม์ Anti-oxidant ที่ช่วยยับยั้งทำลายเซลล์พืชโดยสารอนุมูลอิสระต่างๆ (Reactive oxygen species; ROS) และช่วยรักษาอัตราการสังเคราะห์แสงของพืชที่ได้รับความเครียด อย่างไรก็ตาม ชนิดของพืชและชนิดของความเครียดเป็นปัจจัยที่สำคัญต่อประสิทธิภาพของเมลานโทนิน ดังเช่นจากการทดลองนี้ที่พบว่า ในแตงร้าน เมลานโทนินที่ความเข้มข้น 50 และ 100 μM สามารถเพิ่มอัตราการงอกของเมล็ดในสภาพดินเค็มได้ดี ส่วนในมะเขือเทศ เมลานโทนินที่ความเข้มข้น 50 มีแนวโน้มที่จะส่งเสริมการเจริญเติบโตของต้นมะเขือเทศในสภาพแล้งได้ดีที่สุด ดังนั้น ในการศึกษาการใช้เมลานโทนินเพื่อส่งเสริมการเจริญเติบโตของพืชต้องคำนึงถึงชนิดของความเครียดและชนิดของพืชเป้าหมายด้วย

ข้อเสนอแนะต่อผู้เกี่ยวข้องสำหรับการดำเนินงานในระยะต่อไป

การพัฒนาการผลิตสารชีวภาพกรด 5-อะมิโนลิซีน และสารเมลานโทนิน สามารถต่อยอดการวิจัยโดยเลือกใช้สารตั้งต้นชนิดอื่นที่มีความเหมาะสม หาได้ง่าย และราคาถูก เพื่อช่วยในการลดต้นทุนด้านการผลิตได้ในอนาคต และเป็นแนวทางในการขยายผลการผลิตในระดับอุตสาหกรรมเชิงพาณิชย์ต่อไป

ในกระบวนการผลิตสารเมลานโทนิน ยีน *AANAT* และยีน *OsCOMT* ที่ได้รับการสังเคราะห์และอยู่ในเวกเตอร์ pETDuet-1 เมื่อนำมาทดสอบการแสดงออกใน *E. coli* ได้โปรตีนที่สามารถสังเคราะห์เมลานโทนินจากสารตั้งต้นเซโรโทนิน เพื่อใช้ในการผลิตสารเมลานโทนิน พบว่าปัจจัยเหล่านี้ไม่มีผลต่อการแสดงออกของโปรตีน *AANAT* และปริมาณโปรตีน *AANAT* อยู่ในระดับต่ำกว่าที่คาดหมาย ซึ่งอาจเป็นปัจจัยที่ส่งผลให้ปริมาณเมลานโทนินที่ได้จากการสังเคราะห์ของเอนไซม์ *AANAT* และ *OsCOMT* ยังอยู่ในระดับต่ำเช่นเดียวกัน ในอนาคต หากสามารถเพิ่มการแสดงออกของโปรตีน *AANAT* และ *OsCOMT* หรือมีข้อมูลเอนไซม์ที่สามารถสังเคราะห์เมลานโทนินในประสิทธิภาพที่สูงกว่า จะทำให้สามารถผลิตเมลานโทนินใน *E. coli* ได้ในปริมาณมากขึ้นและเพียงพอต่อการนำไปใช้ทางการเกษตรต่อไป นอกจากนี้ สารเมลานโทนินมีความอ่อนไหวต่อแสงและไม่คงรูปในสภาพสารละลายน้ำ ดังนั้นจำเป็นต้องศึกษาวิธีการเก็บรักษา และรูปแบบผลิตภัณฑ์สารเมลานโทนินเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ทางการเกษตรต่อไปในอนาคต

อย่างไรก็ตาม หากโครงการนี้ได้รับการสนับสนุนให้สามารถพัฒนาต่อยอดเพื่อการขยายการผลิตในระดับอุตสาหกรรมหรือเชิงพาณิชย์ก็จะมีคุณประโยชน์อย่างยิ่ง สามารถส่งผลกระทบต่อวงกว้างทั้งในทางการแพทย์และโดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการเกษตร สามารถพัฒนาและใช้ประโยชน์เป็นสารชีวภาพทางเลือกใหม่ในการช่วยกระตุ้นการเจริญเติบโตของพืช และสารกำจัดวัชพืชซึ่งมีความปลอดภัยสูงต่อไป

ปัญหาและอุปสรรคในการทำงาน

เนื่องจากมะเขือเทศเป็นพืชที่มีศัตรูพืชและโรคพืชมาก ทำให้การทดลองในระดับโรงเรือนแบบเปิดประสบปัญหาโรคจากเชื้อรา และทำให้การวิเคราะห์ผลโดยใช้การวัดคลอโรฟิลล์ไม่สามารถดำเนินการได้ รวมทั้งดำเนินการทดลองซ้ำ

เอกสารอ้างอิง

- Byeon Y, Back K. 2016. Melatonin production in *Escherichia coli* by dual expression of serotonin N-acetyltransferase and caffeic acid O-methyltransferase. *Appl Microbiol Biotechnol.* 100:6683–91.
- Cherono, S., Ntini, C., Wassie, M., Mollah, M.D., Belal, M.A., Ogutu, C., & Han, Y. 2020. Exogenous Application of Melatonin Improves Drought Tolerance in Coffee by Regulating Photosynthetic Efficiency and Oxidative Damage. *Journal of the American Society for Horticultural Science*, -1, 1-9.
- Nawaz K, Chaudhary R, Sarwar A, Ahmad B, Gul A, Hano C, Abbasi BH, Anjum S. 2021. Melatonin as Master Regulator in Plant Growth, Development and Stress Alleviator for Sustainable Agricultural Production: Current Status and Future Perspectives. *Sustainability.* 13(1):294.
- Neidle, E. L. and S. Kaplan. 1993. Expression of the *Rhodobacter sphaeroides hemA* and *hemT* genes, encoding two 5-aminolevulinic acid synthase isozymes. *J. Bacteriol.* 175:2292–2303.
- Rebeiz, C. A., A. Montazer-Zouhoor, J. M. Mayasich, B. C. Tripathy, S. M. Wu and C. C. Rebeiz. 1988. Photodynamic Herbicides. Recent development and molecular basis of selectivity. *Crit. Rev. Plant Sci.* 6: 385-434.
- Sasaki, K., S. Ikeda, Y. Nishizawa and M. Hayashi. 1987. Production of 5-aminolevulinic acid by photosynthetic bacteria. *J. Ferment. Technol.* 65: 511-515.
- Warnick GR, Burnham BF. Regulation of prophylin biosynthesis. Purification and characterization of – Aminolevulinic acid synthase. *J Biol Chem.* 1971 Nov 25; 246(22):6880–6885.
- Zhang, Y., He, Y., Zhang, N. 2021. Combining protein and metabolic engineering strategies for biosynthesis of melatonin in *Escherichia coli*. *Microb Cell Fact* 20, 170.

ภาคผนวก

ผนวก ก

กิจกรรมที่ 1 การพัฒนาการผลิตสารทุติยภูมิออกฤทธิ์ทางชีวภาพจากจุลินทรีย์โดยใช้เทคโนโลยีชีวภาพ เพื่อส่งเสริมการเจริญเติบโตของพืช

ลำดับนิวคลีโอไทด์ที่วิเคราะห์ได้เปรียบเทียบกับฐานข้อมูล NCBI พบว่ามีความคล้ายคลึงกับส่วนของ 5-aminolevulinic acid synthase isozyme (*hemA*) gene ของเชื้อ *Rhodobacter sphaeroides* (Accession no. L07490.1) ที่ identity 100 เปอร์เซ็นต์

Rhodobacter sphaeroides 5-aminolevulinic acid synthase isozyme (*hemA*) gene, complete cds, and ORFA
Sequence ID: [L07490.1](#) Length: 3681 Number of Matches: 1
Range 1: 1947 to 3170 [GenBankGraphics](#) Next Match Previous Match

Alignment statistics for match #1

	Score	Expect	Identities	Gaps	Strand
	2261 bits(1224)	0.0	1224/1224(100%)	0/1224(0%)	Plus/Plus
Query	1		ATGGACTACAATCTGGCACTCGATAACCGCTCTGAACCGGCTCCATACCGAGGGCCGGTAC	60	
Sbjct	1947		ATGGACTACAATCTGGCACTCGATAACCGCTCTGAACCGGCTCCATACCGAGGGCCGGTAC	2006	
Query	61		CGGACCTTCATCGACATCGAGCGGCGCAAGGGTGCCTTCCGAAAGCCATGTGGCGCAAG	120	
Sbjct	2007		CGGACCTTCATCGACATCGAGCGGCGCAAGGGTGCCTTCCGAAAGCCATGTGGCGCAAG	2066	
Query	121		CCCGACGGGAGCGAGAAGGAAATCACCGTCTGGTGCGGCAACGACTATCTCGGCATGGGC	180	
Sbjct	2067		CCCGACGGGAGCGAGAAGGAAATCACCGTCTGGTGCGGCAACGACTATCTCGGCATGGGC	2126	
Query	181		CAGCATCCGGTGGTGTGGGGGCCATGCACGAGGCGCTGGATTCGACCGGCGCCGGGTCG	240	
Sbjct	2127		CAGCATCCGGTGGTGTGGGGGCCATGCACGAGGCGCTGGATTCGACCGGCGCCGGGTCG	2186	
Query	241		GGCGGCACGCGCAACATCTCGGGCACCACGCTCTATCACAAGCGCCTCGAGGCCGAGCTC	300	
Sbjct	2187		GGCGGCACGCGCAACATCTCGGGCACCACGCTCTATCACAAGCGCCTCGAGGCCGAGCTC	2246	
Query	301		GCCGACCTGCACGGCAAGGAAGCGGCGCTGGTCTTCTCGTCCGCCTATATCGCCAACGAC	360	
Sbjct	2247		GCCGACCTGCACGGCAAGGAAGCGGCGCTGGTCTTCTCGTCCGCCTATATCGCCAACGAC	2306	
Query	361		GCGACCTCTCGACGCTGCCGAGCTGATCCCGGGCCTCGTCATCGTCTCGGACAAGTTG	420	
Sbjct	2307		GCGACCTCTCGACGCTGCCGAGCTGATCCCGGGCCTCGTCATCGTCTCGGACAAGTTG	2366	
Query	421		AACCACGCTTCGATGATCGAGGGCATCCGCCGCTCGGGCACCAGGAGCACATCTTCAAG	480	
Sbjct	2367		AACCACGCTTCGATGATCGAGGGCATCCGCCGCTCGGGCACCAGGAGCACATCTTCAAG	2426	
Query	481		CACAATGACCTCGACGACCTGCGCCGATCCTGACCTCGATCGGCAAGGACCGTCCGATC	540	
Sbjct	2427		CACAATGACCTCGACGACCTGCGCCGATCCTGACCTCGATCGGCAAGGACCGTCCGATC	2486	
Query	541		CTCGTGGCCTTCGAATCCGCTATTTGATGGATGGCGACTTCGGCCGCATCGAGGAGATC	600	
Sbjct	2487		CTCGTGGCCTTCGAATCCGCTATTTGATGGATGGCGACTTCGGCCGCATCGAGGAGATC	2546	
Query	601		TGCGACATCGCCGACGAGTTTCGGCGCGCTGAAATACATCGACGAGGTCCATGCCGTCGGC	660	
Sbjct	2547		TGCGACATCGCCGACGAGTTTCGGCGCGCTGAAATACATCGACGAGGTCCATGCCGTCGGC	2606	
Query	661		ATGTACGGCCCCCGCGCGGGCGGCGTGGCCGAGCGGGACGGGCTGATGGACCGGATCGAC	720	
Sbjct	2607		ATGTACGGCCCCCGCGCGGGCGGCGTGGCCGAGCGGGACGGGCTGATGGACCGGATCGAC	2666	
Query	721		ATCATCAACGGGACGCTGGGCAAGGCCTATGGCGTGTTCGGCGGCTATATCGCGGCCTCG	780	
Sbjct	2667		ATCATCAACGGGACGCTGGGCAAGGCCTATGGCGTGTTCGGCGGCTATATCGCGGCCTCG	2726	

```

Query 781 TCAAAGATGTGCGACGCGGTGCGCTCCTACGCGCCGGGCTTCATCTTCTCGACCTCGCTG 840
Sbjct 2727 TCAAAGATGTGCGACGCGGTGCGCTCCTACGCGCCGGGCTTCATCTTCTCGACCTCGCTG 2786

Query 841 CCGCCCGTTCGTCGGCGCCGGTTCGCGCGCCCTCGGTGCGCCACCTCAAGGGCGATGTGGAG 900
Sbjct 2787 CCGCCCGTTCGTCGGCGCCGGTTCGCGCGCCCTCGGTGCGCCACCTCAAGGGCGATGTGGAG 2846

Query 901 CTGCGGAGAGAAGCACCAGACCAGGCCCGCATCCTGAAGATGCGCCTCAAGGGGCTCGGC 960
Sbjct 2847 CTGCGGAGAGAAGCACCAGACCAGGCCCGCATCCTGAAGATGCGCCTCAAGGGGCTCGGC 2906

Query 961 CTGCCGATCATCGACCACGGCTCGCACATCGTGCCGGTCCATGTGGGCGACCCCGTGCAC 1020
Sbjct 2907 CTGCCGATCATCGACCACGGCTCGCACATCGTGCCGGTCCATGTGGGCGACCCCGTGCAC 2966

Query 1021 TGCAAGATGATCTCGGACATGTGCTCGAGCATTTCGGCATCTATGTCCAGCCGATCAAC 1080
Sbjct 2967 TGCAAGATGATCTCGGACATGTGCTCGAGCATTTCGGCATCTATGTCCAGCCGATCAAC 3026

Query 1081 TTCCCGACCGTGCCGCGCGGGACCGAGCGGCTGCGCTTCACCCCGTGCCTCGCATGAT 1140
Sbjct 3027 TTCCCGACCGTGCCGCGCGGGACCGAGCGGCTGCGCTTCACCCCGTGCCTCGCATGAT 3086

Query 1141 TCCGGCATGATCGATCACCTCGTGAAGCCATGGACGTGCTTGGCAGCACTGTGCGCTG 1200
Sbjct 3087 TCCGGCATGATCGATCACCTCGTGAAGCCATGGACGTGCTTGGCAGCACTGTGCGCTG 3146

Query 1201 AATCGCGCCGAGGTCGTTGCCTGA 1224
Sbjct 3147 AATCGCGCCGAGGTCGTTGCCTGA 3170

```

ลำดับของอะมิโนแอซิดของยีน *hemA* ที่ได้จากการโคลนยีน เปรียบเทียบเทียบกับฐานข้อมูลโปรตีน NCBI ซึ่งมีความคล้ายคลึงกับ 5-aminolevulinat synthase ของ *Rhodobacter sphaeroides* (Accession [No. WP_011337894.1](#)) ที่ identity 100 เปอร์เซ็นต์

5-aminolevulinat synthase [Rhodobacter sphaeroides]

Sequence ID: [WP_011337894.1](#) Length: 407 Number of Matches: 1

Related Information

[Gene-associated gene details](#)

[Identical Proteins](#) - Identical proteins to WP_011337894.1

Range 1: 1 to 407 [GenPeptGraphics](#) [Next Match](#) [Previous Match](#)

Alignment statistics for match #1

	Score	Expect	Identities	Positives	Gaps
	805 bits(2078)	0.0	407/407(100%)	407/407(100%)	0/407(0%)
Query 1	MDYNLALD TALNRLHTEGRYRTFIDIERRKGAFFKAMWRKPDGSEKEITVWCNDYLGMG				60
Sbjct 1	MDYNLALD TALNRLHTEGRYRTFIDIERRKGAFFKAMWRKPDGSEKEITVWCNDYLGMG				60
Query 61	QHPVVLGAMHEALDSTGAGSGGTRNISGTTLYHKKRLEAELADLHGKEAALVFSAYIAND				120
Sbjct 61	QHPVVLGAMHEALDSTGAGSGGTRNISGTTLYHKKRLEAELADLHGKEAALVFSAYIAND				120
Query 121	ATLSTLPQLIPGLVIVSDKLNHASMIEGIRRSGETEKHIFKHNDLDDLRRILTSIGKDRPI				180
Sbjct 121	ATLSTLPQLIPGLVIVSDKLNHASMIEGIRRSGETEKHIFKHNDLDDLRRILTSIGKDRPI				180
Query 181	LVAFESVYSMDGDFGRIEIEICDIADEFGALKYIDEVHAVGMYGPRGGVAERDGLMDRID				240
Sbjct 181	LVAFESVYSMDGDFGRIEIEICDIADEFGALKYIDEVHAVGMYGPRGGVAERDGLMDRID				240
Query 241	IINGTLGKAYGVFGGYIAASSKMCDAVRSYAPGFIFSTSLPPVVAAGAAASVRHLKGDVE				300
Sbjct 241	IINGTLGKAYGVFGGYIAASSKMCDAVRSYAPGFIFSTSLPPVVAAGAAASVRHLKGDVE				300
Query 301	LRKHKQTQARILKMRKGLGLPIIDHGSHIVPVHVGDPVHCKMISDMLEHFGIYVQPIN				360
Sbjct 301	LRKHKQTQARILKMRKGLGLPIIDHGSHIVPVHVGDPVHCKMISDMLEHFGIYVQPIN				360
Query 361	FPTVPRGTERLRFTPSPVHDSGMIDHLVKAMDVLWQHICALNRAEVVA 407				
Sbjct 361	FPTVPRGTERLRFTPSPVHDSGMIDHLVKAMDVLWQHICALNRAEVVA 407				

กิจกรรมที่ 2 การผลิตและการใช้ประโยชน์ของสารเมลาโทนินจากจุลินทรีย์เพื่อส่งเสริมการเจริญเติบโตของพืชในสภาพแวดล้อมที่ไม่เหมาะสม

ลำดับเบสของยีน *AANAT* ในส่วน CDS จากฐานข้อมูล ENA

>ENA|AAC48690|AAC48690.1 *Ovis aries* (sheep) arylalkylamine N-acetyltransferase: Location: 1.624

```
ATGTCACGCGCGAGCGTCCACTGCCTGAAACCCCTCGCCTTTGCACCTGCCCTCTGGGATCCCAGGGTCCCCAGGCCAGCGGGC
CCACACGCTCCCTGCCAACGAGTTCGGCTGCCTCACCCAGAGGACGCTGCCGGCGTGTTCGAGATTGAGCGAGAGGCCCTTCATCT
CTGTCTCCGGCAACTGCCCCCTGAATCTGGACGAGGTCAGACTTCCCTGACCCCTGTCGCCGAGCTGTCCCTGGGCTGGTTCTGTG
GAGGGCCGCTCGTGGCCTTCATCATCGGCTCCCTGTGGGATGAGGAGACTTACTCAGGAGTCTGCTGGCACTGCACAGGCCAG
GGGCCACAGCGCCACCTGCACGCGCTGGCCGTGCACCGCAGCTTCCGGCAGCAAGGCAAGGGCTCCGCTCTGCTCTGGCGCTACC
TGCACCACGTGGGGCGCCAGCCAGCCGTGCGCCGGGCGGTGCTCATGTGCGAGGACGCGCTGGTGCCTTTTACCAGAGGTTTGGC
TTCCATCCCAGCGGGCCATGTGCCATCGTCTGGGCTCACTGACCTTACCGGAGATGCACTGCTCCCTGCGGGGCCACGCCGCCCT
GCGCCGGAACAGTGACCGCTGA
```

ลำดับเบสของยีน *AANAT* ที่ปรับนิวคลีโอไทด์ให้เป็น codon ที่เหมาะสมกับการผลิตโปรตีนใน *E. coli*

```
ATGAGCACCCCGAGCGTTCACTGCCTGAAGCCGAGCCCGCTGCACCTGCCGAGCGGTATCCCGGGCAGCCCGGGTCTGACGCTCG
TCACACCCTGCCGGCGAACGAGTTCGGTTCCTGACCCCGAGGATGCGGGCGGGCGTGTTCGAGATCGAACGTGAGGCGTTTATTA
GCGTTAGCGGTAACCTGCCGCTGAACCTGGATGAAGTGCAGCACTTCTGACCCCTGTGCCCGGAACTGAGCCTGGGCTGGTTCTGTG
GAGGGTCTGCTGGTTGCGTTTATCATTTGGCAGCCTGTGGGACGAGGAACGCTGACCCAGGAGAGCCTGGCGCTGCACCGTCCGCG
TGGTCACAGCGCGCACCTGCACGCGCTGGCGGTTACCCGTAGCTTCCGTGACGAGGGTAAAGGCAGCGTGTGCTGTGGCGTTACC
TGCACCATGTTGGTGCAGCCGGCGGTGCGTCTGCGGTTCTGATGTGCGAAGACGCGCTGGTGCCTTCTATCAACGTTTGGT
TTTCATCCGGCGGGTCCGTGCGGATTGTGGTTGGCAGCCTGACCTTACCAGGATGCATTGCAGCCTGCGTGGTTCATGCGGCGCT
GCGTCGTAACAGCGATCGTTAA
```

ลำดับเบสของยีน *OsCOMT* ในส่วน CDS จากฐานข้อมูล NCBI (Accession No. AK064768.1)

```
ATGGGTCTACAGCCCGCAGCATGGCCGCGGCGGGCCGACGAGGAGGCGTGCATGTACGCGCTGCAGCTGGCGTCTGCTCGATCCT
GCCGATGACGCTCAAGAACGCCATCGAGCTGGGCCTGCTCGAGACGCTGCAGTCCGCCGCGCTGCCCGGAGGAGGGGGGAAGGCGG
CGCTGCTGACGCCGGCGGAGGTGGCCGACAAGCTGCCGTCCAAGGCGAACCCGGCGGGCGCCGACATGGTGGACCGCATGCTCCGC
CTGCTCGCCTCCTACAACGTCGTCAGGTGCGAGATGGAGGAGGGCGCCAGCGCAAGCTCTCCCGCCGCTACGCCCGCGCCGGT
GTGCAAGTGGCTGACGCCAACGAGGACGGCGTCTCCATGGCCGCCCTCGCCCTCATGAACCAGGACAAGTCCCTCATGGAGAGCT
GGTACTACCTTAAGGACGCGAGTCCCTGGACGGCGGCATCCCGTTCAACAAGGCGTACGGGATGACGGCGTTCGAGTACCACGGCACG
GACGCCCGCTTCAACCAGCTCTTCAACGAGGGCATGAAGAACCCTCCGTATCATCACCAAGAAGTCTGCTGACCTCTACACCGG
CTTCGACGCGCCTCCACCGTCTGTCGACGTCGCGCGGCGGTGGGCGCCACTGTGGCCGCGCTGCTCTCCCGCCACCCGCACATCC
GGGGGATCAACTACGACCTCCCCACGTCATCTCCGAGGCGCGCCGTTCGCCGGGTGGAGCACGTCGGCGGGCGACATGTTCCGCC
TCCGTGCCCGCGGGCGGACGCCATCCTGATGAAGTGGATCCTCCAGACTGGAGCGACGAGCACTGCAGCGGGCTGCTCAAGAA
CTGCTACGACGCGCTGCCGGAGCACGGGAAGGTGGTGGTGGTGGAGTGCCTGCTGCCGGAGAGCTCCGACGCGACGGCGAGGGAGC
AGGGGGTGTTCACGTCGACATGATCATGCTCGCCACAACCCCGGGCGGCAAGGAGAGGTACGAGAGGGAGTTACGGGAGCTCGCC
CGCGCCCGCGGATTACCCGGCTTCAAGGCCACCTACATCTACGCCAACGCCCTGGGCCATCGAGTTACAAAAGTAG
```

ลำดับเบสของยีน *OsCOMT* ที่ปรับนิวคลีโอไทด์ให้เป็น codon ที่เหมาะสมกับการผลิตโปรตีนใน *E. coli*

```
ATGGGTAGCACCGCGGGATATGGCGCGGCGGGCGGATGAGGAAGCGTGCATGTACGCGCTGCAGCTGGCGAGCAGCAGCATCCT
GCCGATGACCCTGAAGAACGCGATTGAGCTGGGCCTGCTGGAAACCCCTGCAAAGCGCGGGTTCGCGGGTGGCGGTGGCAAAGCGG
CGCTGCTGACCCCGCGGAGGTGGCGGACAAGCTGCCGAGCAAGGCGAACCCGGCGGGCGGGACATGGTTGATCGTATGCTGCGT
CTGCTGGCGAGCTACAACGTGGTTTCGTTGCGAAATGGAGGAAGGCGCGGATGGCAAGCTGAGCCGCTGTTATGCGGGCGCGCCGGT
TTGCAAAATGGCTGACCCCGAACGAGGATGGTGTGAGCATGGCGGGCGTGGCGCTGATGAACCAGGATAAGGTTCTGATGGAAAGCT
GGTACTATCTGAAAGACGCGGTGCTGGATGGTGGCATCCCGTTCAACAAGGCGTACGGCATGACCGCGTTCGAGTACCACGGCACCC
GACGCGCGTTCACCCGCTGTTTTTAACGAGGGTATGAAAAACACAGCGTATCATTACCAAGAAACTGCTGGACCTGTACACCGG
CTTCGATGCGGGCAGCACCGTGGTTGACGTGGGTGGCGGTGTTGGTGGCAGCGTGGCGGGCGGTGGTTAGCCGTCACCCGCACATCC
GTGGCATTAACATGATCTGCCGCAGCTTATTAGCGAGGCTCCGCCGTTCGCCGGTGGGAAACGTTGGCGGTGACATGTTTGGC
AGCGTGGCGGTGGCGGTGATGCGATCCTGATGAAGTGGATTCTGCAGACTGGAGCGATGAGCACTGCAGCGCTGCTGTAAGAA
CTGCTACGATGCGCTGCCGGAACACGGTAAAGTGGTTGTGGTTGAGTGCCTTCTGCCGAAAGCAGCGATGCGACCGCGCGTGGC
AAGGCGTGTTCACGTTGATATGATCATGCTGGCGCACAACCCGGGCGGTAAGAGCGTTATGAGCGTGAATTCGTTGAACTGGCG
CGTGGCGGGGTTTTACCGGTTTTAAGGCGACCTACATCTATGCGAACGCGTGGGCGATTGAATTTACCAAATAA
```

ผนวก ข

1. องค์ความรู้ จัดพิมพ์รูปเล่มหนังสือ จำนวน 2 เรื่อง

กรดอะมิโนลิวูลินิก
สารชีวภาพทางเลือกใหม่เพื่อการเกษตร

สำนักวิจัยพัฒนาเทคโนโลยีชีวภาพ
กรมวิชาการเกษตร

สารชีวภาพ (biological material) คือ สารประกอบของจุลินทรีย์ที่มีชีวิต หรือสารอินทรีย์ที่ได้จากพืช สัตว์ จุลินทรีย์ที่สามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์กับมนุษย์และสิ่งแวดล้อม

สารชีวภาพ ทางเลือกใหม่ ปลอดภัยต่อชีวิต พัฒนาเศรษฐกิจยั่งยืน

สำนักวิจัยพัฒนาเทคโนโลยีชีวภาพ
กรมวิชาการเกษตร

สารชีวภาพกับการใช้ประโยชน์ทางการเกษตร
เมลาโทนิน

สำนักวิจัยพัฒนาเทคโนโลยีชีวภาพ
กรมวิชาการเกษตร

2. ต้นแบบผลิตภัณฑ์ จำนวน 2 ต้นแบบ

กรดอะมิโนลิวูลินิก (ALA) แบบผงแห้ง
(Spray drying)

สารเมลานินแบบหยาบ
(Freeze drying)

3. ต้นแบบเทคโนโลยี จำนวน 2 ต้นแบบ

ต้นแบบเทคโนโลยีการผลิตอะมิโนลิวลินิก (ALA)

แบคทีเรียสังเคราะห์แสง *Rhodobacter sphaeroides*

hem A gene

recombinant DNA ที่มี hem A gene

recombinant *E. coli*

เคมีของ ALA

$$\text{Succinyl-CoA} + \text{Glycine} \xrightarrow{\text{ALA-synthase}} \text{ALA} + \text{CoA-SH}$$

$$\text{CO}_2 \text{ \& \; CoA-SH} \rightarrow \text{Succinyl-CoA}$$

ALA-synthase

ALA-synthase

การแสดงออกของเอนไซม์ ALA synthase ที่ได้รับการชักนำด้วยสาร 1mM IPTG นาน 0 และ 6 ชั่วโมง ตามลำดับ

0 hr 6 hr

70- 41- 22- kDa

การประยุกต์ใช้ทางการเกษตร

ต้นแบบผลิตภัณฑ์ ALA

การประยุกต์ใช้ทางการเกษตร

การตะกอนเซลล์ออก

Spray drying

การผลิตอะมิโนลิวลินิก (ALA) ในระบบถังหมัก

เตรียมพันธุ์ BL21 (DE3)

เตรียมสาร 1mM IPTG เพื่อชักนำการแสดงออกของยีน hema

บ่มที่อุณหภูมิ 37 °C นาน 6 ชั่วโมง

เตรียมสารตั้งต้น จนครบ 24 ชั่วโมง

Glycine (30 mM) + Succinic Acid (10 mM)

เลี้ยงเพิ่มปริมาณ recombinant *E. coli* สายพันธุ์ BL21 (DE3)

เตรียมสาร 1mM IPTG เพื่อชักนำการแสดงออกของยีน hema

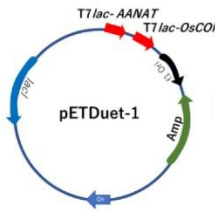
บ่มที่อุณหภูมิ 37 °C นาน 6 ชั่วโมง

เตรียมสารตั้งต้น จนครบ 24 ชั่วโมง

Glycine (30 mM) + Succinic Acid (10 mM)

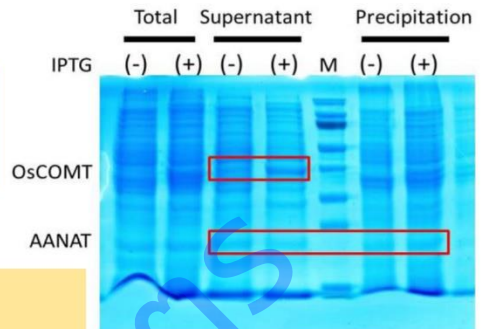
การผลิตอะมิโนลิวลินิก (ALA) ในระบบถังหมัก

การผลิตสารเมลาโทนินจากจุลินทรีย์ (*E.coli*)

(1) โคลนและสังเคราะห์ยีนที่เกี่ยวข้องกับการผลิตเมลาโทนินจากพืชและสัตว์

(2) ถ่ายฝากและตรวจสอบการแสดงออกของเอนไซม์ AANAT และ OsCOMT ใน *E. coli*

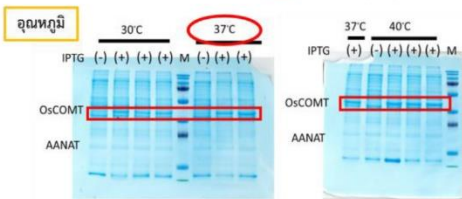
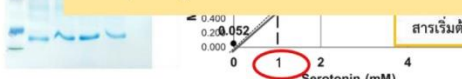

สารชักนำ

Melatonin produced by *E. coli*

(3) วิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการผลิตเมลาโทนิน

อุณหภูมิ 37°C, IPTG 0.1 mM, สารตั้งต้นเซโรโทนิน 1 mM

(4) ขยายปริมาณการผลิตในระดับถังหมัก 2 ลิตร

อุณหภูมิ 37°C, IPTG 0.1 mM, สารตั้งต้นเซโรโทนิน 1 mM, ใบพัดกวน 120 rpm, 24 ชั่วโมง

สกัด - ทำระเหย Freeze-dry

สารสกัดหยابในรูปของแข็ง

กรองน้ำเลี้ยงด้วยกระดาษกรอง 0.2 μ m สกัดสารเมลาโทนินจากน้ำเลี้ยงด้วย Ethyl acetate

ทำระเหย และ Freeze-drying เพื่อเก็บรักษาสารเมลาโทนิน

(5) ทดสอบประสิทธิภาพของสารเมลาโทนิน

วิเคราะห์ปริมาณสารเมลาโทนิน (UPLC-DAD)

4. การประชุมเผยแพร่ผลงาน จำนวน 1 เรื่อง

สารบัญ

	หน้า
> การจัดการองค์ความรู้ (Knowledge Management) : การจัดการเชื้อพันธุกรรมพริก ในธนาคารเชื้อพันธุพืช คณะทำงานจัดการความรู้ของสำนักวิจัยพัฒนาเทคโนโลยีชีวภาพ ปีงบประมาณ 2564	1
> การรวบรวมพันธุ์พืชสกุลผักโขม (Amaranthus spp.) ในประเทศเพื่อการบริโภค นิภาพร ปวีอิน ; กัญญาภรณ์ พิพิธแสงจันทร์ ; พิทยา วงษ์ช้าง ; ปาริฉัตร สังข์สะอาด ; ชลลดา สามพันพวง	4
> การวิเคราะห์พฤษเคมีในน้ำมันหอมระเหยของพืชสกุลชิง 2 ชนิด ที่เก็บรวบรวม จากพื้นที่สูงอุ้งพันเบิก อภิญา วรงค์เขีย ; ชลลดา สามพันพวง ; กัญญาภรณ์ พิพิธแสงจันทร์ ; วิมล สมประสงค์ ; ศิริกัทร เหลืองตุกบูลย์ ; และสมชาย บุญประคับ	8
> ศึกษาการผลิตเห็ดฟางสายพันธุ์ดีในฟาร์มเกษตรกร จิตรา กิตติไมรากุล ; อนุสรณ์ วัฒนกุล ; กรกช จันทระ ; สุวลักษณ์ ชัยชูโชติ	11
> ศึกษาการผลิตเห็ดขอนขาวกลุ่มสายพันธุ์ใหม่ของกรมวิชาการเกษตรในฟาร์มเกษตรกร รัชฎาภรณ์ ทองเหม ; สุวลักษณ์ ชัยชูโชติ	14
> การศึกษาแนวทางการผลิตและใช้ประโยชน์สารเมลาโทบินจากจุลินทรีย์ เพื่อส่งเสริม การเจริญเติบโตของพืชในสภาพแวดล้อมที่ไม่เหมาะสม นัยเนตร เจริญสันติ ทานากะ ; ภาณี สว่างศรี ; อรุณทัย ชาววา	17
> การเพาะเลี้ยงเนื้อเยื่อชิงจู๋ (Artemisia lactiflora) ประกาย อ่อนวิมล ; อนุรินทร์ วัฒนชานันท์ ; ไพฑูรย์ บุญผาคา ; วรรัตน์ ศรีประพัฒน์ ; สุพินญา บุญมานพ	20
> การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ทางพันธุกรรมของมะพร้าวด้วยเครื่องหมายเอสเอสอาร์ วิภาวี ชันโรจน์ ; ภาณี สว่างศรี ; มลลิกา แก้ววิเศษ ; พิทยา ไกรทอง ; ปริญญา ทรูหมิม ; ศบัย นาคประเสริฐ	23
> การเพาะเลี้ยงเนื้อเยื่อพลูดาว (Houttuynia cordata Thunb) เพื่อการผลิตลำต้นผู้ สมุนไพรปลอดโรค วรรัตน์ ศรีประพัฒน์ ; ประกาย อ่อนวิมล ; อนุรินทร์ วัฒนชานันท์ ; สุพินญา บุญมานพ ; มลลิกา แก้ววิเศษ ; ชนิดา วังวัฒนรัตน์	27
> การคัดแยกมะละกอ non-GM อย่างง่ายในแปลงเกษตรโดยชุดทดสอบเจลาณานัมยีน อุติรัตน์ อัครมงคลศิริ ; ปิยนุช ครชชัย ; วีระศักดิ์ พิทักษ์คุณุณการ ; ปิยรัตน์ ธรรมกิจวัฒน์	31
> การพัฒนาชุดตรวจระยะกักตักแปลงพันธุกรรมด้วยเทคนิค Modified PACHA ปิยนุช ครชชัย ; อุติรัตน์ อัครมงคลศิริ ; วีระศักดิ์ พิทักษ์คุณุณการ ; ปิยรัตน์ ธรรมกิจวัฒน์	37